E.B- 85784

ஸீதா கலியாணம்

©

0-;892 M54/93
N23
85784

377

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இவை

ஆற்காடு தாலூகா

கணியனூர் மதுராபுரியில் வசிக்கும்

ஜங்கம முனுசாமி ஐயர் குமாரராகிய

சுப்புராம் உபாத்தியாயர் அவர்களால்

இயற்றிய

சீதா கல்யாணம்

REGISTRAR OF ... 11 MAR 1925 MADRAS

இதை கலவை, வீரசைவ ம-ா-ா-ஸ்ரீ, குமாரசாமி

உபாத்தியாயரவர்களும்,

காஞ்சிமா நகருக்கடுத்த குண்டியார் தண்டலம்

பரசுராம முதலியார் குமாரராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ கடம்பநாத முதலியாரவர்களாலும்,

கணியனூர் மதுராபுரி கிராமத்தில் வசிக்கும்

குலால

வரதப்ப உடையாரவர்களாலும்,

பார்வையிட்டு

பூந்தமல்லிக்கடுத்த திருக்கோவில் பத்து கிராமத்தில் வசிக்கும்

அருமந்த இராகவல் நாயுடவர்களாலும் பார்வையிட்டு,

சென்னை - [illegible]

முனிசாமி முதலியாரவர்களால்

S. A. M. Press, Madras.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

1923. [அணா 10.

[illegible] பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

O-,892 M5495
N23
85784

T.N.A. LIBRARY: MENDING SLIP

Author : [handwritten, Tamil]

Title : [handwritten, Tamil]

Acc. No. 85784. Year of Publication:

			Pages	Sheets
Preliminary Pages:	to	=		
Main Book :	1 to 110	=	110	55
Supplementary: pages	to	=		
	Total		110	55
Missing pages	)	=	—	—
Net pages		=	110	55

Date sent for Mending:

Mended by:

Checked by:

Date of Return:

ப. கேசவன்
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
[handwritten] மாதம் 1989 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
[handwritten] மாதம் 1989 வருடம்
[signature] 9/12/89
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

[signature]
Lib. Asst/~~A.L.~~

2

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
11 MAR 1925
MADRAS

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

11 MAR 1925
MADRAS

இனை

ஆற்காடு தாலுக்கா

கனியனூர் மதுர புதூரில் வசிக்கும்

ஜங்கம முனுசாமி ஐயர் குமாரனாகிய

சுப்புராய உபாத்தியார் அவர்களால்

இயற்றிய

சீதா கல்யாணம்.

இதை கல்வை வீரசைவ ம-ள-ள-ஸ்ரீ, குமாரசாமி

உபாத்தியாராலும்,

காஞ்சிமா நகருக்கடுத்த குண்டியார்தண்டலம்

பரசுராம முதலியார் குமாரனாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ கடம்பநாத முதலியாரவர்களாலும்,

கன்னியனூர் மதுராபுதூர் கிராமத்தில் வசிக்கும்

குலால்

வரதப்ப உடையாரவர்களாலும்,

பார்வையிட்டு

பூந்தமல்லிக் கடுத்த திருக்கோவில் பத்து கிராமத்தில் வசிக்கும்

அனுமந்த இராகவல் நாயுடவர்களாலும் பார்வையிட்டு

கு லீ,

முனுசாமிமுதலியா ரவர்களால்

S. A. M. PRESS. MADRAS. (23-4-1923.)

ரிஜிஸ்டர் காப்பி ரைட்

1923.

இதன் விலை] [அணா 10.

சாத்துக் கவிகள்.

கலவையில் வசிக்கும் வீரசைவ குமாரசாமி
உபாத்தியாயர் இயற்றிய
(வெண்பா)

இன்றுமறைதான் புகழும் அய்யற்கு ராமபதம்
பன்னும் சுப்ராயனுக்கே பாமனருள்
பெற்றான் நாடகத்தை பேசினான் இவ்வுலகிற்
கற்றுரினி யாவருக்கும் களிப்பே.

குண்டியர் தண்டலமும் பரசுராம கவிராயர் குமாரனை
கடம்பனாத முதலியாரால் இயற்றிய
(வெண்பா)

ஸ்ரீராமஜெய மெனவும் செப்பும்படி புரர்தனர்க்கு
ஆராத அயாமதை அகன்றிடுமே மாருத
பதமதை தான்பெறும் பாமனருளினி சிறக்கும்
இதமென இன்னாடகமே இயம்பு.

கனியனூர் மதராபுதூர் கிராமத்தில் வசிக்கும் குலால்
வரதப்ப உடையாரால் இயற்றிய
(வெண்பா)

[illegible]ருள் சிவபெருமான் முகமலர்ந்துமை தனக்கே
[illegible] மிகமகிழ்வா செப்பிய ராமபதம்
பா[illegible] நாடகமாய் பலருமெண்மேல் மகிழ
[illegible]எலவர்களுக்கும் அன்பே.

85784
10-842 M5Y4, 5

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

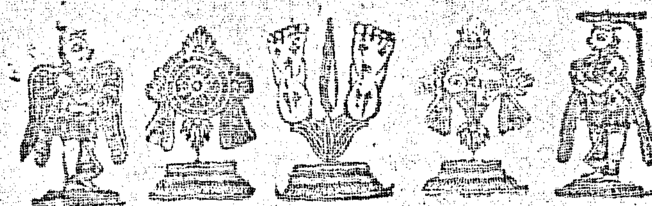

ஸ்ரீ தாகலியாணம்.

வெண்பா.

சீராகிரயோத்தியாளும் தசரதராமனென்னும்
பேரால்நாடகமடியேன் பேசவேபாரோர்ப்
புகழும்கெஜமுகவனோடன் பொன்னடிக்கே இணங்க
அகமகிழ்ந்தெனக் கருளே.

(தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை)

பல்லவி.

வந்தருள் கெஜமுகனே நல்ல
வாமதருள் பாவசமுட னினி (வந்)

அநுபல்லவி.

சிந்தைதனிற்மகிழ்வா சேவடியைதருக
உந்தன்மூஷிக தோங்கிவாமல்மருக (வந்)

சரணங்கள்.

அப்பமுடன்வடை அவல்பயருமென்
னுருண்டைபொரி இளநீர்
தொப்பயப்பமகிழ்வா தரிததுடன்படைப்பேன்
அப்பனேபால்தேன் அமுதுடன்கொடுப்பேன் (வந்)

சர்க்கரையு மாம்பழம்கதலியில
கனிகரும்பின் ரசமும்
அக்கரையுடனே யானழைத்ததருவேனினி
வக்கிரதந்தவந்தன பிதோதந்தேனினி (வந்)

பாலெனுசுப்பராயன் போற்றிசெய்
ராசாங்கு சதாவே

ஞாலம்புகழவேவுன் நன்னினைதாரா
ஜாலம்செய்யத்தகாது ஐல்தியநோரா (வந்)

வேலவர் வணக்கம்.

வானவர்மகிழமுன்னாள் வடிவானவேல்கைகொண்டு
தானவர்தனை அடித்தா தாணியோர்மகிழயிந்த
ஜானகிராமனென்னும் சரித்திரம்நாடகமாசெப்ப
கானகமயில்மீதேறி கந்தனேவருகுவாயே

(தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.)

பல்லவி.

நயம்தரும்வேலனே ஞானசெங்கோலனே (நய)

அநுபல்லவி.

அயன்திகழ்சீலனே அம்பிகைபாலனே
பங்கின்றேனநுள் வாதற்பரனென்குணனே (நய)

சரணங்கள்.

வள்ளிசமேதனே வனஜபொற்பாதனே
புள்ளிமயூரமேறும் புண்ணனேகண்ணனே (நய)

ஞாணவென்றவ காப்புகழ்நின்றவ
காரணகுருவான கதிர்வேலவாமுன்வாவ (நய)

தற்பரஜோதியேதயை செய்பிரக்காதியே
கர்ப்பாபரணன்மகிழ் சதுர்நிதியேதநியே (நய)

நம்பும்சுப்பராயன்கவி நயம்பெறசெய்யுதவி
அம்புவியோர்க்களிக்க அருள்செய்குவாபதவி (நய)

பரமசிவன் வணக்கம்.

திங்கள்செஞ்சடையாபோற்றி திருபுரமெரித்தாய்போற்ற
பங்கைக்கேபாகம்தந்த மான்மழுவையாயுந்தன்
அங்கமேகளிப்பாயிந்த அடியேன்செய்நாடகத்திற்
பங்கமொன்றணுகாதாள் வாபரமனேபோற்றிபோற்றி.

திருமால் வணக்கம்.

ஆதவன்குலம்தழைக்க அயோத்திமன்னனுக்கே
மாதவாசெயநாகமாநிலம் தனிலுதித்த

கோதண்டபதியெனத்தன் குறையுதைநீக்கியென்று
நீதண்டெதனையாளாவுன் திருவடிபோற்றிபோற்றி
(தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-கமாஸ்.)

லாவணி.

அய்யனேஉன்மகிமைசொல்ல யாராலாகுமோ
அண்டமுண்டவாயனே அரியபோகுமா
வெய்யன்குலத்துதித்த வீராகுவாயிந்த
வேணியுந்தன்னுள்ளித்தென் வினையைபோக்குவா
அன்னைதந்தைகுருதெய்வமென்பதும் நீயே
ஆதியந்தமான பிரமவஸ்துவும் நீயே
உன்னைவிட்டெதெய்வம்யாது வேதநாயகனே இந்த
உலகெலாம்படைத்துளக்காத்திடவந்தோய் சொல்தானே
காலமும்தம்முடனே வாழ்கசயனு இந்த
பாலன்மீதருள் புரியவாய ராசரா
சிறந்தசனியகரிவளரும் ஸ்ரீரகுராமா உன்
பாதபத்தினிதினை எவர்தான்சொல்லப்போகுமா

அனுமார் வணக்கம்.

கருணைக்குருவோனத கதிரவன்குலத்துதித்த
ராவணன்சேடகத்தை நயமுடன்புகிக்செய்ப
மாருதியாமெனவுந்தன் மலர்ப்பிசைபணிகிதனன்றே
மாருதிகடைந்தாய் அடியவர்க்கருள்செய்குவாயே

உமையாள் வணக்கம்.

பரிபூரணிநிறஞ்சனி பங்கயதிருநேத்திரி
அரிநாரணிசகோதரி அமரர்கள்புகழ்காத்திரி
சிங்காரணிசர்வாணி நீங்கள்திரிசூலி
முரையாரண்டருள்கருணை முச்சகம்புகழ்காளி
வடிவேதநியமன்மாலுதி வந்தருளிமசமயம்
இதியேன்குறைதன்னை போக்குவா சிவசங்கரியே

தருவு-தானம்-திருபுடை-ராகம்-பைரவி.

பல்லவி.

இனியடியையாரும்காரும் எனைக்காருள் கூடும்கண்பாரும் (இனி)

அனுபல்லவி.

பணிமீதுறங்கும்வேசன் சோதரி
பாருகமென் ஸ்ரீநதி (இனி)

சரணங்கள்.

அரவாபரணுமதிலாடிடதருவே
விச்சிறியேன் நாடிட
வரமருள் புரிந்தருளினி சாமனிவானவர்
தொழுதேற்றிடும்கோமனி (இணை)

கதியெனவுனதடியினிற் போற்றிட
மதிகமகிழ்ந்தின அதித்தேற்றிட
சதிருடனென்குறை தனக்கிதங்குமே
சாம்பவிபொன்னியம்ம நீதியமே (இணை)

நானதடிதனைகதி எனவர்மருள்பினி
தனையேனெந்தன யாண்டருள்
கனமாம்பர பதவம் லோசனி
கனியனனன்னகர் வளர்கேசினி (இணை)

கலைமகள் வணக்கம்.

வெண்மைவாரணிசிறந்சனிவேத பாரணதாரந்தரி
உண்மைராமநாடகத்தை உரைத்திடவென்கதிர்
வண்மையாய்குடிதான்கொண்டு வையகம்மகிழ அன்பர்
எண்ணுமேசீங்காதான்வதன் நடன்போற்றிபோற்றி

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

லாவணி.

வாணிசதுர்மறையின் வேணிநித்தியானந்த
தாரணிநயந்தரச கேணி திவ்விய
பாணிஅயன்மகிழும் ராணிசுப்ரசன்னமா
தோணிவரமருள் கல்யாணி

யானேஉன்சதனென் தானேகருணைசெய்ய
தேனேயிதுதகி என்கோனே திவ்விய
தேனேபராமுக மாவாரோகல்வியருளும்
மோனேபத்மாசனத்தின் மானே

மேட்டிசம்ரசகலை பூட்டிமனமகிழ
நாட்டியடியேன் மீதேன்பேட்டி என்னை
காட்டிகொடாதே அருள்கூட்டியநுவ
லாட்டி தாராயுனது பேட்டி.

மாதேதஅருளமுதகோதே இனிஅடியேன்
போதேபராமுக மாதே! திவ்விய
சாதேசுப்பராயன்தன் மீதேவாருதகாதே
சமயம்வரமருளிப் போதே

அவையடக்கம்.

சுகனமதிநுவலுகின்ற கருடாழ்வாரை
கண்டும்சம்பர்ந்தகதை வார்ப்போலும்.
ஜகமதிர்செந்தமிழை செப்பவேண்டி
தேவரடிதொழும் சுவிவானவர்பாதம்
அகமகிழ்ந்தஅடியேன்தன் சிரமேர்கொண்டு
அனந்தஅறிதனிர்க் குரித்தாய்போலும்
மகிமைபெருமராமநாடகம் தனக்கேமனம்கொள்வீர்
பெரியோர்பொருந்தினம் கொள்வீரே.

தோடயம்-தாளம்-சம்பை-ராகம்-நாட்டை.

அரிகமோகாரனே அண்டரும் பூரணனே
அடியேன் முறைக் கருள்புரிவா அன்பர்க் சோனே
விரனவர் புகழ

ஆதியாய்நின்றவனே அப்பிகைசோதர னே
அதமதில்டணமிடும் வினைதீர்க்கோ னே
அன்பர்கள் அதி (அரி)

தனி தினையே தரு நாரதசங்கீத காத்ரு
தனிர்பெரஇன்றருள் புருவத்தினனஇன்றெ
தாரகவோம் (அரி)

பனிசயனஉனதயிருப்பதம் ...ினனவும்திரு
கனியனகரிநில்வருரும் கரிராகவா
கார்த்தருள் கதி (அரி)

விநாயகர் விருத்தம்.

அம்பிகைஅரனார்க்கன்று அகமிகமகிழச்செய்த
அம்பிகைகரதர்தாமே அரிதமாய்பணிகள்பூண்டு
செந்தமிழ்க்குதவியாக ஜகம்தனிலுள்ளோர்ப்போற்ற
சுந்தமேவணிந்அதிவ்விய கடவுள்காணிநோவந்தாரே.

(வ-ம்) உமையவள் பரமசிவத்தின் மனம் களிக்கும்படியாகச் செய்த தறிக்கை யுடைய செல்வ விநாயகர் பரிமளமிகுந்த நறுமலரணிந்து சுகந்த பூஷண மணிந்து கொலுவுக்கு வருகின்ற விதங் காண்க.

தருவு-தாளம்-சாப்புராகம் காம்போதி

பல்லவி.

ஐங்கரரும்வந்தாரருள் சேவைத்தந்தார்

அனுபல்லவி.

சங்கரன்பயன்ற சண்முகவ மகிழ்ந்த (ஐங்)

சரணங்கள்.

இங்கிதகுணாளன் இனியனற்றோளன்
தங்குப்பொன்னின்கருளன் தானில்லைமைபோலன் (ஐங்)
பொன்முடித்துலங்க பூசாரிலங்க
தன்னுடைஇலங்க நாரியர்க்குலங்க (ஐங்)
மறைமுதல்நேசன் மங்களவிஸ்வரசன்
திறைப்பொருளீசன் ரீங்காத்தனேசன் (ஐங்)
களிக்கும்சத்பாத்ரான் கனியனார்நேத்ரன்
இளைத்தப்பேர்த்தான் ஓயாம்பனர்க்காத்தரன் (ஐங்)

சூஸ்தாதார்-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

லாவணி.

சித்தமகிழசத்தியபாலனை சித்தம்தொழுவோம்
எத்திசையிற்புகழுமங்கரர்க்கினங்கி, அஞ்சலிப்போம் சித்
மல்லிமுல்லைதிருசாமந்தி மலர்தனையெடுத்து
நில்லைப்பாலன்மகிழவர்த் திருவடிதொடுத்து சித்
சரிகை கிரியையோகஞான சார்ந்ததீராம்
அரிஅரபிர்மா திமுதல்கின்ற அங்காராம் சித்
சீர்ப்பெருகும்கணியமாநகர்தனி லமர்ந்தவா
பார்ப்புகழனந்தன்முன்வந்தருள் தருகுவா சித்

விநாயகர் வசனம்.

ஏதனையா நான் என் தாயாராகிய மலையரசன் புத்திரியின் மடியின் மீது நான் உல்லாசத்துடன் விளையாடி யிருக்கும் சமயம் உன் தீன சுரத்தைக் கேட்டு உனக்கு நான் பிரார்த்தனுகனேன் உன் கவலை யாதானாலும் தனையா.

சூஸ்திரதார் வசனம்.

விநாயக அங்குச பாச அபிமரிக அம்பிகைதனைய யேகதந்த ஸரம்பா, கெஜமுக-கௌரீசைய காமன் மத்தன-கணபதி, வந்து நீங்கள் இன்றிரவு நடக்கும் இந்த இயல் மிசை நாடகத் திற்கு யாதொரு யிடையூர் நேரிடாமல் முன்னதாய் இருந்து பாது காப்பதுன் கடமை சத்தியபாலா.

விநாயகர் வசனம்.

தனையாயினி இன்றுடைத்திற்கு யாதொரு இடையூறுநேராது கலைமகளை ஸமரிப்பா.

சூஸ்திரதார் வசனம்.

தமதருளின் படியானந்த கலைமகளை ஸமரிப்பேன். ஆண்டவா

சூஸ்தார்-தருவு-தாளம்-சாப்பு-ராகம்-அடாணா.

வெண்மைவாரணி தாரணி வேதபாரணி காரணி
வேண்டினேனின்றருள் புரிவிமலசக்கு வேணி
தண்மைசாவிசாவி தருணம்பாவிகுணசீலி
தஞ்சமூர்தன் அடிமைமனன் அஞ்சலிசெய்தேனேமேனி

உண்மையின்சேயேநீயே உதவிசெய்வாயேமாயே
உத்தமிஅணிகிடாமல் உளமகிழ்ந்தருள்தாயே
அயனருளேபொருளே ஆண்டருளேவருவாள்
அறியாகிரியோன்தனக்கன்பா நீவரமருளே
சகலஜனபிரபலசாந்த சீலாவிசால
சதுர்முகன்சதியேநான் சதானம்பினேனேமேல
முன்தனைத்தாராகோரதஞ்சம் நீபாராகாரா
ததிளகப்பராயன்தமிழக்கு தவினிவாரா

பொது விருத்தம்.

சிறந்தயிப்புவியிலன்பாய் சீர்பெறவளையயோத்தி
அரசனும்தசரதேந்தரன் அவனிடவாசல்தன்னில்
வரிசையாளச்சரிக்கும் வடிவுள்ளகட்டியன்றன்
கரந்தனிற்பிரம்புகொண்டு கடுகென வருகின்றானே

வசனம்.

சிறப்போடும் கூடிய அயோத்திமா நகரை அரசாளும் தசரத சக்ரவத்தியின் வாசல் காக்கும்கட்டியன் உல்லாசத்துடன் கொலுவில் வருகின்ற விதம் காண்க.

கட்டியன் வரும் தருவு.

தாளம்-சாப்பு-ராகம்-கருட்டி.

பல்லவி.

வந்தனன் கட்டியன் திறமுடன் வந்தனன்

அநுபல்லவி.

சிந்தைமகிழ்ந்திட விந்தையுடன்திட
எந்ததிசைதன் சொந்தமென்னிட்டு வந்

சகலவனபுவன கிலமும்கிவ
சகமேமன்னவ புகலவென்றிவன் வந்

மகுடமன்னவ ரடியைதாழ்ந்திவ்
தகுணதிமிததிங்குண தோமென்றிவன் வந்

அகலம்புகழகனினகரில் வாழ்வனி
மகிமையால்பிணி தகலாதென்றிவன் வந்

கட்டியன் சொல் வசனம்.

ராஜாத்தி ராஜன் ராஜமார்த்தாண்டன் ரணரங்க கோதண்டன் ராஜகம்பீரன் பாஸ்கர குலதீரன் சிலாக்கியமுள்ள வீரன் நல்லார்க்கு மித்துரு பொல்லார்க்கு சத்துரு சுஜநிதகுண நேசன் தசரத மகாராஜன் மனுநீதி கோணாமல் சனவேதை தோணாமல்ஆரிலொரு கடமைகொண்டு மாறுபடுபகையை வென்று திங்கள்மும்மாரிபெய்ய எங்கு மூப்போகம் செய்ய பசுவும் புலியும் ஓர்த்துறை நீர் வருந்த செங்கோல் நடாத்திய தசரத சக்ரவர்த்தி கொலுவில் வருவதினால் யான் முன் எச்சரிக்கை செய்ய வந்தேன் புண்ணியவான்களே.

பொது விருத்தம்.

கற்பகத்தருக்கள்சோலை கனத்ததோர்கதலிபின்னை
அற்புதபிலாவும்தெக்கு அழகுமந்தாரைவில்வம்
ஏற்பெருமல்லிமுல்லை நயமாசெண்பகமநேக
பற்பலவிதம்செழும்பாம் பாங்குள்ளநாட்டிற்றானே

இதுவுமது.

தசரத சக்ரவர்த்தி கொலு படலம்.

மாநிலத்தோர்கள்போற்றும் மகிழ்பெறஅயோத்திநாட்டிற்
கானகமயில்களாட களிப்புடன்குயில்கள்பாட
வானவராகூற வண்மையாய்பெண்களாட
தானவர்திடுக்கிட்டோட தசரதன்வருகின்றானே

வசனம்.

மகிமைபெருமை பொருந்திய அயோத்திமா நகரை அரசாட்சி செய்யும் அசமகாராஜாவின்புதல்வனாகிய தசரத சக்ரவர்த்திதனது அமைச்சர்கள் புடை சூழ கட்டியர் ஆரிக்கல் மாதர்கள் நடிக்க தனது கொலுவுக்கு வருகின்ற விதம் காண்க.

தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-கமாஸ்.

பல்லவி.

மன்னன் தசரதபூபதிமகிபன் கொலுவினில்வந்தானே

அநுபல்லவி.

தன்னைசூழ்ந்துகொலுவினில் முன்தனிர்வணங்கிடசரணன
அருள்கருணை என இணங்கிட மன்

சரணங்கள்.

முத்துக்குடைகள் நயமாய்பிடிக்க
முரசுகளக்காளை தவிலும்அடிக்க
சுத்திசங்கீதமே சுகம்தான்கொடுக்க
சூழ்ந்துவின்னவர் தினமும்சாமவேதமேபடிக்க மன்

விண்ணோர்தினம்மலர் சொரிந்திட
வேகமாயமச்சரமேமே சேர்ந்திட
என்றாள்மறைவேதியர் சார்ந்திட
இன்பமுடனேகுடிகள்வந்தனமெனவே நேர்ந்திட மன்
மாதர்க்கவரிஇருபுறமும் வீச
மானிலம்தன்னிற்வாழ்மன்னர்பயம் பேச
பாதமேபணிந்தவர்கள் கூச
பரவசமாகௌசலையாள்பதிஎனபுகழும் டலாச மன்

கட்டியன் விருத்தம்.

ஐயாபராக்குஎங்கள்அரசே பராக்குசெங்கோல்
கையாபராக்குதிவ்வியகடலே பராக்குஅன்பர்
துய்யாபராக்குநீதிதுரையே பராக்குஇந்த
வெய்யோன்குலத்துதித்த வேந்தேபராக்கு

வசனம்.

மணிமகுட ஆர்வேயூர் பராக்கு வந்தனம் பராக்கு

சுந்திரன் போற்றி விருத்தம்.

அம்பரர்உலகமெல்லாம் அதிர்ந்திடமுன்னாள்பொல்லா
சம்பரன்தன்னோடிந்தரன் சண்டைசெய்தவோட
வம்புசெய்யார்க்கன்றன்னை வதைத்தவனாகிபோக்கி
உம்பர்கள்தனையாண்ட உத்தமாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

முற்காலம் இந்திரனுடன் எதிர்த்த சம்பனை சம்மரித்து தேவர்களை யாதரித்த சர்வதின ரக்ஷகா நமது பாதாரவிந்தமதி அடியேன் போற்றி போற்றி பிரபு.

சேனாதிபதி போற்றி கவி.

விசும்புல தசரதன் தன்னால் விஜயனென்றுனைபுகழ்ந்து
தசரதனென்னமகிழ்ந்த தேவனேயுன்னைப்போற்றி

தசரதன் போற்றி விருத்தம்.

தர்மமிச்செங்கோலேந்த தாரணிபுகழ்பெற்றோங்கி
தர்மமும்மாரிபெய்து சகலனர்க்குடிகள்வாழ்ந்து
தர்மமேமிகமேலோங்கி சதாகாலமேதழைத்து
தர்மமேபெருகவேண்டும் தற்பராபோற்றிபோற்றி.

தேச விசாரணை.

கார்சூழ்ந்தஅண்டாண்ட கண்டமெண்டிசையுளத்
தார்களும்மிக க்ஷேமமா

சுமிந்திரன் விடை.

சீர்கொண்டாண்டனவ கண்டமெண்டிசைகளும்
க்ஷேமமே எனதுதுரையே

தசரதன் வினா.

துரிதமுடன் இரவுபகலிகல் மறையோர்ச்சதுர்
மறைவிரித் துரைப்பதுண்ட

சுமித்திரன் விடை.

பரிதிகுலச்சதுர்வேத சரிதிமறையோர்தினமும்
பகருகின்றா றையனே

தசரதன் வினா.

பகருலகிலரசரகமகிழ்ந்திட கொளுமுன்
சுகப்பெற வந்தார்களா

சுமித்திரன் விடை.

இகப்பொருள்தனையவுகத்தி கிர்பன்னியே
சுகப்பெற திறைதந்தனின்றார்

தசரதன் வினா.

திறையளிக்குறைவு செய்யாமலேவைசியர்க்
கிரிதாக விப்பதுண்ட

சுமித்திரன் விடை.

திறைபுறண்டாது போறறையுமாத்திரம்
குறைவது இல்லையென்றுமே

தசரதன் வினா.

எங்குமிப்போகபயிரும் குடிகள்தழைக்க
திங்கள் மும்மாரிஉண்ட

சுமித்திரன் விடை.

சங்கையில்லாமலே திங்கள்மும்மாரியும்
எங்கனும் பொழியுதையா

தசரதன் வினா.

ஐயமிடாமலிவ்வையகம் தன்னிற்வாழ
சைகை எங்காகிலுண்ட

சுமித்திரன் விடை.

மெய்யனே இப்புவியாளையனே கருணைபொழி
துய்யா இங்கொருவரிலையே

தசரதன் வினா.

ஒருமித்துபசுவுபுலி நீர்த்துறைபுனலுண்டு
ஓங்கியே செழிப்பதுண்டா

சுமித்திரன் விடை.

மருவித்தகாயிந்த நிறைஉற்றபுவிதனிற்
ஒருமித்து வாழுதையா

தசரதன் வினா.

வாழுமிப்புவியிலுள வர்ணநல்வகைகளும்
தாழாமல் இருப்பதுண்டா

சுமித்திரன் விடை.

வேழ்வி செய்வேதியார் சர்வைசியர்சூத்திரர்
வாழ்வினைப்படி தழைக்குறார்

தசரதன் சொல் வசனம்.

என்னகரில் சூழும் எனது மந்திரி எனக்கு அஷ்டஐஸ்வ
ரியம் இருப்பதாலென்னசுகம் இல்லா வாழ்வல்லவோ மந்திரி.

சுமித்திரன் சொல் வசனம்.

யாது கவலை சொல்லும் மன்னவா.

தசரதன் சொல்-தருவு-தானம்-ரூபகம்-ராகம்-எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி.

சேயிவாத ஜன்மமேனோ சேனுலகினிலே மந்திரி (சே)

அநுபல்லவி.

தீவினைமுன்னாள் என்செய்தேனோ
தெரிகிலேனே தரணியில்தானே (சே)

சரணங்கள்.

இரவிகுலமினி தழைக்க
எந்தன்பின்னார் செங்கோல்செழிக்க
கருவதொன்றிலா காரணமே
காண்கிலேனே ஆகாதேனமந்திரி (சே)

செங்கோல்வேண்டேன்நான் வனைகன்
சேனைமனைவிதன்னையும் வேண்டேன்
இங்கிதஅமைச்சரையும் வேண்டேன்
இவ்வுலகிலெவரையும் வேண்டேன் (சே)

ஓங்கியஒதிமரமா னாளொன்றுக்
குதவுமேயான் செய்சதியோயின்று
பாங்கிலாபாவியெனவும் புவியோர்
பகரும்படி வீணுட லெடுத்தேன் (சே)

கரிமுறைதனக்குதவிய நாத
கனியனூர்வாழ்க் கரிவரத
பதின்குலம்தழைக்கக் கண்பார
பாலனெனஎன்னவனை திர (சே)

சுமித்திரன்-தசரதனுக்கு சொல்-விருத்தம்.

வான்மீன்களில்லாசந்திரன் வைசியனில்லாஊரு
தேனுராதிகில்லோர்வார்த்தை நீரில்லா தமங்கை
கோனிலாவுலகுபெற்ற குழவியில்லா தவீடு
மாநிலம்தனிலேமன்னா மகிழ்விலாசெல்வம்தானே.

வசனம்.

நக்ஷத்திரங்களில்லாசந்திரன் வியாபாரி இல்லாவூரு இன்பமி
ல்லாதவார்த்தை பதியில்லாசதி புத்திரனில்லாமனை இவ்வைத்தும்
வீணல்லவோமன்னா.

தசரதன் மந்திரிக்கு சொல் விருத்தம்.

புத்திரனில்லாசெல்வம் பூவையரில்லாவீடு
சத்தியமில்லாசெங்கோல் சைனியமில்லாவீரன்
சுத்தமில்லா தநிஷ்டை சுகுணமில்லா தயன்பு
எத்திசைதனிலேவாங்கி இருப்பதால்பலன்தானுமோ.

வசனம்.

மந்திரி சேயில்லா செல்வம் மாதரில்லா வீடு நீதியில்லா செங்
கோல் படையில்லாவீரன் உள்ளன்புயில்லா தநிஷ்டை குணமில்லா
தன்பு இவையாவும் வீண்தானே மந்திரி.

பொது விருத்தம்.

மன்னரும்தசரதேந்தரன் நதரில்லா தவேஷ்டை
தன்னருகினிலேசூழும் தாலவரோடுரைத்துநொந்து

வள்ளியின்முன் விர்செண்ணே கையெனவுருகும்போது
உன்னிதகுருவசிஷ்டர் உலகுளோர்மகிழ்வாரார்.

வசனம்.

இவ்விதம், மன்னன் தன்னகரில் சூழ்ந்திருக்கும் அமைச்சருடன் தனக்கு புத்திரனில்லா மனோவேதனை உரைத்திருக்கும் சமயம், தன்குல குருவாகிய வசிஷ்டமா முனியானவர் மன்னன் மகுனோவேதனை நிவர்த்தி செய்யும்படியாக வருகின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-தன்யாசி.

பல்லவி.

நலம் தரும் வசிஷ்டர் வந்தார்—இந்த
நாட்டில் யாவற்கும் சிறந்த

அநுபல்லவி.

தலந்திற்யாவர்புகழ தண்டுகவண்டலம்கொண்
டுளமகிழ்ந்திடபாதகுறடும் தானேரிபண்டு (நலம்)

சரணங்கள்.

களிக்கபுலித்தோலாடை கனமாயிடையிற்கட்டி
இளைத்தமன்னனுக்கருளிசைய ஆவலாய்க்கிட்டி (நலம்)

சிறந்தநெற்றியிலன்பாய் செழிக்கதிலர்தம்தானே
அறந்தவரெனமகிழ் தொல்லுலகின்போனே (நலம்)

இரவிகுலத்தோற்குகிவழி சந்தனற்றவரு
பரவசமாஅயோத்தி பதிமகிழுமேதரு (நலம்)

ததிஎனகனியனூர் தாரகநாமந்தரம்
சதிருடனேகைக்கொண்ட சாந்தசீலனும்அந்தரன் (நலம்)

வசிஷ்டர் வசனம்.

துவாரகா நான்வந்தேனென உன்மன்னவன் தனக்குரைப்பாயடா.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லதப்படியே.

ஷை வ-ம் அநேக மணி மகுடபராக்கு

தசரதன் வ-ம். என்னடா சங்கதி

கட்டியன் வ-ம். நமது கொது முற்ப்பிர் வசிஷ்டமா முனிவர் வந்திருக்கின்றார் மகானுபாவா.

தசரதன் வ-ம். மந்திரி நமது குருவை வந்திப்போம்

சுமித்திரன் வ-ம். நல்லது பிரபு.

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு போற்றி செய் விருத்தம்.

சரணமென்குருவேஅன்பாய் சாற்றுமோர்வார்த்தைகேளாய
தருணமிவ்வடியேன்மீதே தயவுசெய்தினியீடேற்றும்
பிரணவளர்சுவமேஅண்டர் புகழும்முக்கனியேதேனே
தாரணமுகழ்ந்திடீரும் பாசென் அயர்கன்றினிதான்வோட

வசனம்.

சந்தனம் குருவே இவ்வடியேன் மீது தயவது செய்து இவ்விடம் தேரீர் வந்ததாலே சிலாக்கிய வானேனென். இந்த தர்ப்பாசனத்தின் மீது எழுந்தருள்வா சுவாமி.

தசரதன்-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

குருநாதா அருள்—தாதா
சரரோவிந்தம்பரிபூரணனந்தம் குரு

அநுபல்லவி.

கருணாகரசுபகரகுணஉன்னிரு
கழில்தனக்கிணங்கினேனேயானன்
கவலையைதீர்த்தருள்செய்ய
காசினிஅய்யகண்பாரையா குரு

சரணங்கள்.

கதிதரும்பதினேன திவ்யனமனமகிழ்ந்
தவிதமாய் அதிபாத்திராவின்
னமரர்கள்மனமகிழ் காத்திரா
அன்பர்கள்குசனே அரிவினேதோத்திரா குரு

மணிமகுடகனக பணியுரமணிதிரு
மஹாதேவனருள் உல்லாசகன
மாதவம்செய்த பிரகாச
மாணிலவாச மான்மழுநேச குரு

மனமகிழ்ந்தன தடிதனைதனவணங்கினேன்
மாகிலாத மலாஞளாஎன்

மனக்கவலை — யதனைக்களை
மாதவயானா — மாமகிழ்தோளா குரு
பரமனருள்சிறந்த — தாரணிபுகழ்பரம
பாகவதாதிகா — மணியேகண்
பார்த்தெனையாள் — உனதினையே
பாலன்றனையே — யாளெந்தனையே குரு

வசிஷ்டர்-தசரதனுக்கு-சொல்-விருத்தம்.

சீர்தருமுனது திவ்விய செங்கோலதனக்குகந்த
பார்ப்புகழ்மனுநன்னீதி பரிபாலனமிசிறந்த
ஏற்குடிகளுமுனது இரவியின்குலாமஅன்பாய்
நீபார்ப்புகழ்ந்திடவேமன்னு பெருலகென்றுவாழி

வசனம்.

மன்னு இவ்வுலகம் யாவும் உன்திரு செங்கோல் உன்குலமும் மிந்த புல்லும் பூமியிருக்கும் பரியந்தம் நீடூழியாக வாழ்க்கடவா தசரதா.

தசரதன்-வசிஷ்டருக்குசொல்-தருவு-தாளம் ரூபகம்-ராகம்-எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி.

ஏனிந்த ஜன்மம் குருநாதா ஏனிந்த ஜன்மம்

அநுபல்லவி.

வானவர்ப்புகழு — வையகத்திலோர்குந்
தானேமகிழுயிர் — தாரணியைதாங்கி ஏனி

சரணங்கள்.

கவலைமீறுதேகதனைனை — காதல்கொருதேதான்
தவமெதன்றீடேறும் — சொல்லென்குருவே
கதியெனஅருள் — விதியோயருவே ஏனி

முப்பிறப்பிழையோ — அல்லாதிந்த
இப்பிறப்புழியோ — தேவா
எப்பிறப்பிலெந்தன் — னற்றவம்கைகூடும்
உற்றதறிந்திட — சித்தம்தாருமிம்
தஞ்சமென்றேன் — பொன்னடிக்கு
அஞ்சலி — சேர்னே
சஞ்சலம்தீர்த்தாளுங்கோள் — கஞ்சமலர்போல
அஞ்சலிகளைய — அரியருள்மேல ஏனி

வசிஷ்டர் தசரதனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அயனமைத்ததைதவிலக்க யாராலுமாகாமுன்செய்
பயன்படியேயடக்கும் பாரத்தின்மீதினிலோர்க்கே
நயந்தமன்னவனேஈதாண் தவித்தழிவினிதான்சேர்ந்து
தயங்கிடலாகாதினி தசரதபதிகம்பீர

வசனம்.

நான் முகன் அமைத்த விதியின்படியே யாவரயனுபவிக்க வேண்டும். நமது எண்ணத்தின்படியாகதான் நடமாடவாதயேமன்னு.

தசரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்

எக்காலம்தனிலேஅய்யா இரவின்குலத்திற்பிறந்த
தற்காலம்தனிலே அன்பாய் தாரணிதாங்கனந்தன்
பிற்காலம்தனிலே பின்னை பெற தழைமடலென்ன
முற்காலப்பழியோயிந்த முச்சகம்பழிக்கானேனே

வசனம்.

குருவே இந்த சூரியன் குலமோங்கும் படியாக விளங்குவ தென்றோ சொல்லும் என் அய்யனே.

தசரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-தருவு தாளம்-ஆதி ராகம்பியாரி

பல்லவி.

இருப்பதால்என்னசுகமே பெரியோர்களான்
வெறுப்பதால் என்னபலமே

அநுபல்லவி.

பெருங்கடல்புனல்வாரி — புசித்தாலதீராதிரும்
பின்னைபிறுதஜென்மம் — பெரியோர்க்கும் இ

சரணங்கள்.

வண்ணமாமாவேனனே — ர்குருநாதா
வளர்ந்தலது — தானேனேனன்
எண்ணமெதன்றீடேறும் — என்குருநாதனே
இக்குலத்திற்கோர்புத்திர — னில்லாததேன்போதனே இ

மன்னனெனப்பேர்படைத்தேன் — மானிலத்திலென்
மலடீக்குவா — படுத்தேன் இனி
சின்னம்செப்பாதெனையே — செய்வதென்பாரம்மயசா
சேவடிக்குஅடியேன் — சேவித்திடவும்மெய்யா இ

வேதநாதபரானை அன்பர்கள்தொழும்
வேண்டுமன்பர்கள் காரணமிக
காதலுடனேனுனை கதிரென்றண்டினேன்தேறி
கனியனகாரிதன்கருணை இல்லையோபாரில் இ

வசிஷ்டர் தசரதனுக்கு சொல்-விருத்தம்.

அலையதுகுழுமித்த அகிலமேபுகழும்மன்னா
இலவன்பஞ்சதிலும்லேசா என்வினையகலுகின்ற
கல்முடனுனதெண்ணம் நயந்திசைவசந்தானாகும்
உலயின்வாமமுவாதேய்வா தொவ்வாதின்றினிசொறுப்ப

வசனம்.

கடல் குழுமித்த புவியிற் புகழானின்ற ஏமன்னா நீ வீண்விய
கூலம் கொள்ள வேண்டாம் உன்னெண்ணமினி கைக்கூடும் தசரதா

தசரதன் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சேய்தனைபெறுதஜன்மம் செழும்புகழில்லாகேஷத்ரம்
தாய்உரைக்கிணங்காபாலன் தந்தைசொற்படியாவீரன்
பேய்தனமிகமேற்கொண்டு பெரியோரைவைவோனந்த
நாயினும்கடையாமென்ன நவிலவீனுடலெடுத்தேன்,

வசனம்.

குருவே மைந்தரில்லா மடைன் புகழில்லா க்ஷேத்தரம்தாயின
வார்த்தைக் கிணங்கா சுதன் தந்தை தன் எண்ண முடியாத புத்தி
ரன் பெரியோரை நிந்திப்பவனும் இவை யாவும் நாயினும் கடை
ஜனன மல்லவோ சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

குலகுருஅறிந்து கலைகோடுமாமுனிவராலே
உலகுமெலார்மகிழுயாக மோங்கிடயாதகிற்பிண்ட
பலனைதமன்னன்பெற்று பாவையக்களித்தான்தேறி
தலத்துசேர்ளாமகிழுமூவர் தானுமேகெர்ப்பமானாள்

பிரசவேதை படலம்.

பொதுவிருத்தம்.

மாமகிழுகௌசலையாம் மாதுதானே
மாநிலத்திற்பிரசவேத மதிகமாகி

சோமனுதவதனமாதே சோகநெஞ்சம்
சோகமேமிகபெருக சகுணியாற்கு
ஏமனதாயிதுவென்ன புதுமைமான்றே
என்னுதமேனிவலி பலவாராய்நேர்ந்து
காமவதனமுருனிய மாதமோடே
காத்தருள்ளைநீ னெனனகதறுவாளே

கௌசலை சொல்-தருவு நாளம்-ஆதி ராகம்-சாதாரணம்-அபிராமம்.

பல்லவி.

என்னமாசகிப்பேனடி என்தோழிமாரே என்

அனுபல்லவி.

என்னமாசகிப்பேனடி என்னுள்ளமலாடுதே
அன்னமேமன்னமோ அடிவயிறுமோருதே என்

சரணங்கள்.

கால்கள் நடப்படுதே கன்னியரேஇதென்ன
கண்கிலேனடிஎந்தன் கருவிதுமாறுவதென்ன என்

இடையடிஎனக்கினி இருந்திருந்துநெருமதை
இப்படிவருவாளென் சொற்படிஅடிமாதே என்

அகமகிழ்கனியனென் நகாரிலையநாடுவீர்
அம்மாஇனியான்தாளென் ஆபத்தைதடுவீர் என்

கௌசலை தாதிகளுக்குச் சொல் எண்சீர்விருத்தம்.

சீர்ப்பெறுமெனதுதாதிசெப்பு வேனினிகேளன்பாய்
மார்ப்புகழ்ந்திடகல்யாணம் பண்ணினமன்னனென்னை
சேர்ந்தனைத்திடவோர்த்தான சிம்மாசனத்திலென்னை
சார்ந்திருவெனவேமாதர் சைகையாய்கடந்தாரேவந்தன்
சேர்ந்தவொனதிந்திரை நீங்கிடஅங்கமெனும்
வேர்வைமுத்தினையாய் சிந்தம்வேளைாநீபுணர்ந்து
தாரப்பதிமுகமகிழ்க்க தனதென்னபடிகடந்த
மேற்கொண்டுமுதலாய் கர்ப்பமேயாயாயினம்மா

கௌசலை தருவு நாளம்-ஆதி-ராகம்-மோகனம்

பல்லவி.

போதும் புத்ர சுகமே போதும்—இனி

அனுபல்லவி.

மீதபதிசுகமெப்போது நச்சேவண்டேனடிசகியே

சரணங்கள்.

ஒடைமாவுதங்க மெச்சுமென்னை
நாடிசொல்லடி இனிமேலடி செப்பாதேசகி
தந்தரத்தனருளின் முத்தாரம் அன்பாய்
தாரேணகம்மலும் கங்கணமுடன்சரி (போ
பாரோர்ப்புகழ் கண்டயேனூர்தேவன் தனை
பிரார்த்திவிரவர் ஈர்த்தருள்வாரேசகி

தோழி கௌசலைக்குச் சொல் விருத்தம்.

திங்களைமதாகேர்களன் தாங்கவுமெனனுதாயே
பலவிதவர்ராசன்னி பதிபடனென்னசெய்வோம்
நலமதாமிகமேலுண்டாம் நாயகிஇனிஅஞ்சாதே
தலத்துளோர்மகிழ்வதான தனயனைபெறுவாயம்மா.

வசனம்.

தாயே நாங்கள் சொல்லவும் தலையின் சுகம் அப்படி இன்னம் சற்று நேரத்திற் மனம் மகிழும்படியாக வோர் புத்திரனை பெறுவாயம்மணி.

கௌசலை தாதிகளுக்கு சொல் அகவல்.

பெருமைசேர்ப்புவியிற் கர்ப்பபிண்டமாம்முதல்மாதத்திற்
கருவதுதரிக்கஅன்றே களிப்புடன்இருந்தேனம்மா
மறுமாதத்திலேமயக்க மோடி நீ அன்பாய்
மண்ணதின்மேல் விருப்பமானம்மா
மூன்றுவதுமாதம் முகம்விறுத்ததுதானடீ
முல்லையின்மலர் கிகர்வெளுத்ததம்மா
நான்காவதுமாதம் நயந்தனன்விருகொங்கை
நாடிஅன்றே கருப்பானதம்மா
பஞ்சமாபாதத்திற் பாங்கினன்னடியர்ப்
பாரிலேவருங்காண பலித்ததம்மா
வந்திஆறுமாதம் வளிதனன்பிடிஇடை
வயதுடன்ஒன்றுக வளர்ந்ததம்மா
ஏழாவதுமாத மேர்திலைமுகேளுமே
ஏவரையும்மதிர்காவத இகழ்ந்தேனம்மா
அஷ்டமாமாதத்தி லச்சமிகபாரமாய்
அன்னத்தின்மேல் வெறுப்பானதம்மா

நவமாதத்திலே நானுவிதமாய்
நன்றென்றும்தோன்றாமல் நலிந்தேனம்மா
தசமாதத்திலென்கிரேக மிவ்விதமெனவும்
தெரிகிலேனென் சகிதோழ்துவாயே.

கௌசலை-சொல்-தருவு-தாளம்-சாப்பு-ராகம்-சுருட்டி

பல்லவி.

மந்திரசாரியை அழைப்பீர் மாதரேவோடி.

அநுபல்லவி.

சுந்திரவதனியோன் சங்கீகவசமல்லடி
சுந்தரமென்னும்மங்கையை சுருக்காயழைப்பாயேதடி.

சரணங்கள்.

பாக்காயநேகனுமாய் பக்குவமேஅறிந்த
பார்வகிலேனும்மாது பாவியானின்அந்த மந்
ஆகிலம்தனிலெவர்க்கும் அறிந்துபக்குவமாக
அவலாஅம்மையை அழைப்பீர்வேகமாக மந்
கருணைகணியபனகாரி தினைநாடி
சாணுரவிந்தமெனசமயம் பதமேபாரடி மந்

பொது விருத்தம்.

நரைத்தகூந்தலுமே தாங்க நலமானஊன்றுகோல் தன்
கரத்தனிற்பிடித்துக்கொண்டு கரிணிகாணவேயுமார் தன்
சிரித்தபல்லதின்மேல்காவி கொட்டபாதமேதார்ந்த
பெருத்தமேனியுமுதுர்க்க மருத்துவகிழவிவந்தாள்.

மருத்துவ கிழவி வரும்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி.

மருத்துவகிழவிவந்தாளே மனமகிழ்ந்து மரு

அநுபல்லவி.

பெருத்ததனங்கள்ரெண்டும் பிளமடிவரைக்கும்
பெண்கள்கருத்தின்படி மண்ணில்மகிழ்ந்துறைக்கும்

சரணங்கள்.

தலைச்சன்பிள்ளைக்கார்பணம் தானுன்டெனவும்பேசி
தாய்கட்டியசேலையும் தனக்குண்டெனசவிசி மரு

கன்னிதன்சொம்புடன் — சொடுக்கும்பழக்கமுங்கூடு
கேழ்ப்பீர்பெரியோர்களே — கிழவிசொல்தனையன்றே மரு
கிறைநாழிசெல்லால் — சோறுவெண்ணெ அரசேரு,
அறைநாழிஅரிசடன் — அரிசிபீரெனஇவ்வாறு மரு
தொப்பிள்பணம்வெண்ணெ, — துலகடன்டெனவும்கூறி
முப்பழமுமுநுடன் — முன்னாந்தீவிரெனபேதறி மரு
கவலையனிகிட்டாதே — காட்பாய்கனியீறார
நரிவாதனையருள் — நரிவாளனவும்சீரா மரு

மருத்துவக்கிழவி சொல் விருத்தம்.

அப்படிபோவீர்சம்மா அலட்டிவிட்டீர்கள்தாமே,
இப்படிகுழந்திருப்பதென்ன இவசிசயத்தான்.
நற்படியாமேசண்ட நாயகிதனக்கொள்தன்
செசற்படிஅரைநாழிக்குள் நனதனைபெருவாளம்மா.

வசனம்.

அடியாரடிபெண்களா என்னடிகும்பல் கும்பலாககாக்கைகள் போலகத்தி குழந்திருப்பது என்னடி அதிசயம் அப்புறத்திற்போங்கடி இன்னம் சற்றுநேரத்தில் மோர் ஆண்கனை பெருவாளடி பெண்களா,

பொது விருத்தம்.

தேன்மாரிபொழியஅன்றே தேவர்கள் துயிலும்நீங்க,
வான்றுரியர்நடிக்க வாசவன்கிலுகள்தேவர்
தான்சேர்மலர்நிறைக்க தசரதனனேகராராய்.
தான்கோரியதனைகூடி. தனையனும்பிறந்தான்மாயன்.

பொது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

சேயன்பிறந்தானம்மா செல்வியிறியாள்தனக்கே

அநுபல்லவி.

தாய்கௌசலையாள்மனம் — தானிதனிற்பூரிக்க

சரணங்கள்.

நவமிதிதியதனில் — நாரணனும்சிறந்த
சவதியதனில்அன்பம் — சார்ந்தனரேபொருந்த சே

சதுஜனவையபல் — சம்ரக்ஷணகருண
சகலர்களும்புகழ — சார்ந்தனரேபூரண சே
கருணையுடன்கடாக்ஷித்த — ருகியிற்றானே
கண்பனகர்வளரும் — கரிவாதனென்போனே சே

மருத்துவகிழவி சொல் வைபத்தியம்.

சக்குதிப்பிலிமோரெசீரித்த கோரோசனம்
இறத்தலவுகமும்பூண்டு சாயமதுசர்
அக்காரகாநிமோடு சன்ஞுஷடகம்
அருநெல்லிமபாக்குமினகனி வசம்பு.
தற்காசம்வால்மிளகு தாளிச்சபத்திரி.
தான்பரிக்கபும் வெப்பாலைஅரிசி
நத்கால்ப் கடுகு கோரகணிஅதிமதுரமும்
நலமானகாயம் னேர்தாம்ஞுஷ்டம்,
நயமாஇவ்வகை வரத்தநைத்திறன்றாய்
நாடிபனையுடனிதனையும் உருண்டைசேர்த்து
உயர்த்திருசண நாதரடியிற்போற்றி
உண்டிடஇவ்வழித மாதர்க்குத்தயம்மா.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்காயம் கட்டியபின்னிற் கௌசலைசாப்பிட்ட பிறகு சிசுவை பார்த்து சொல்லல்,

தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்பைரவி.

பல்லவி.

அழவேண்டாம்பாலா அண்டர்க்குமேலா அழவேண்டாம்.

அநுபல்லவி.

பழுதொன்றிலா — தேனேபேசும்
பகருமாமலர் — கையனேஎன்
பாலகாதோபரந்தாம — னென்றுமகப்பிரா அழ

சரணங்கள்.

தாரணிபுகழ்தியாகனே — தருணமாஇப்பாவனே
தான்யேனென்றுதனயனே — கினம்கிரீது அழ
செண்பகமென்னையனே — சிறந்தமாமலர்க்கையனேஎன்,
சேயாதேம்பிடவித்தைதான் — தாளோனேஅடா அழ

கஞ்சமலர்முளனே   கலிதீர்த்தருளா[illegible]
கதறுரோஅய்யா   கனியறார்வரதய்ய அ[illegible]

இதுவும் கௌசலை சொல் லாலிபாட்டு.

சதுர்மறைதானுணர்ந்த அயன்மகிழும்சந்ததனே அழுதிடாதே
சாமளாங்கனைதயனே ஜகம்புகழ்சாமியுடன்கண்வளரி
கதிர்குலமிக்கிதழைக்கவந்த என்கமலன்[illegible]யழுதிடாதே
கலிதீர்த்தளன்னருமையாகிய கருங்குயி[illegible]கண்வளரி
பலநாளுமுனதாசையால்மன்மதனார்க்[illegible] பால[illegible]யழுதிடாதே
பார்புகழ்எனதென்மீடேற்றி பரந்தாமக[illegible]வளரி
நலமானவேழ்விசெய்துதாங்களுனை நாடி[illegible]டாதே
நாரணனைனருள்மிகுந்தளனைதப்பா நான்தா[illegible]கண்வளரி
தேம்பிதேம்பினிமிருந்து தெள்ளமுதே தேகமேசார்ந்தழுதிடாதே
திகட்டாதேஅமுதேஎந்தன் கண்மணியேயுன்கண்வளரி
இம்பல்பூத்தடலி தன்னிற்பள்ளி[illegible]கொள் ஆதியேயழுதிடாதே
அகிலம்தையோரடியாயளந்த[illegible]ன அப்பனேகண்வளரி
கருணைமெண்ணுளேகோரகும் மணி தயாபராயழுதிடாதே
தஞ்சமெனவெவர்க்கும்முன்னி தந்திடும்தனையனேகண்வளரி
கருணைபொழியகனியனு[illegible]வாழ் கரிவரதகனகமேயழுதிடாதே
காசினிஉண்டநாதஅன்[illegible] ஆதிகர்த்தனேகண்வளரி

பொது விருத்தம்.

நலமானகௌசலைகைகேசி சுமித்திரையாயவியாமூவர்
பலநாளும்பாலகிலாபதிவிரதைகள் செய்பாக்கியத்தால்
அலைதுயன்ஶ்ரீசங்குசக்ரபுவி தாவரும்சேடன்
தலைமாதர்க்கிவர்கருவாய்தான்பிறந்திட்ட தாரதன்சொல்வானே

தசரதன் சுமித்திரனுக்கு சொல் விருத்தம்.

மதிமுகஅமைச்சமாரே மாநிலத்தோர்களிக்க
சதிர்பெறுசேயர்தாமே என்மிதர்மொனையெல்லோர்க்கும்
வதிசயம்பெறவேசக்கரை வழங்கியின்பாளர்க்கன்பாய்
கதிதரும்குருவால்நாம கரணமேசெய்யச்சொல்வீர்.

வசனம்.

என்னருகில்சூழ்ந்த எனதுமந்திரிமார்களே எனக்கு நான்கு
சேயர்பிறந்தாரென யாவரும்அறியும்படியாக சக்கரைவழங்கியபின்

சமது குலகுருவால் பிச்சேயர்தனக்கு நாமகரணம் செய்யச் சொல்
வீர் அமைச்சர்களே.

இதுவுமது.

சொற்படிஅமைச்சர்தாமே சொன்னவார்டத்திஅன்றே
நற்பெரும்குருவால்நாம கரணமேபமைத்தார்பின்னே
அற்புதமாகவித்தை[illegible]னைவயும்குருவால்தேரி
தற்பரன்[illegible]கிழ்ந்திரு[illegible] கருணமகௌசிகனும்வாரான்

கௌசி[illegible] ஸ்ரீ[illegible]மனை அனுப்புமென்னும் படலம்.

பொது விருத்தம்.

எத்திசைராமன் தன்னை எவருமேபுகழவிஸ்வா
மித்திரன்கேள்விப்பட்டு மேதினிதனிலேஉத்தன்
புத்திரன்எனக்களித்தால் பொருந்துமெனவேழ்வியென்றே
சத்தியகுலத்தோன் தன்னை ஐல்தியாய்கேழ்க்கவாரான்.

வசன[illegible]

பூதலம்பாதலம் மேதலம்யாவும் தசரதசக்ரவர்த்தி தனக்கு
புத்திரர் பிறந்தாரென புகழ அச்சமயம் விஸ்வாமித்திரன் கேள்விப்
பட்டு அயோத்தியைநாடி வருகின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-நாட்டை.

பல்லவி.

மாமுனிவிஸ்வாமித்திரனென்பவனுனேஇந்த
மகிதலத்துள்ளோர்புகழ் சகருணனெனமகிழ   மாமு

அநுபல்லவி.

சுவாமிஎன்மவிரும்திணம்   சரணமெனயாவரும்
நாமதம்செய்யாதேவனம்தனிற்   தவம்புரியும்தீரன்

சரணங்கள்.

கருணையுடனேபுவிகளிக்கச்   செய்திடும்சீலன்
அருணன்குலத்தோர்ஜீமரிந்து   மகிழ்விலாசன்
தவமழிக்கின்றுள்பொல்லாதாடகி   பாவிவந்து
அவமறியாகினதேஅய்யோவெனலே   தொந்து
களிக்கும்கனியனகா   ஜிரிவரதனைசிரா
அளித்தாலாவிமிழைக்கும்   அரசேதாவெனகூற

கௌசிகன்-வசனம்.

அடா அடா அலங்கிர்த ஆச்சரிய சிகாமணி

சிஷன் வசனம்—அப்பா

கௌசிகன்-வசனம்.

அடா காலநேமி அய்யா காமினி சகேதராட்டுத்து மன்னனை நாடி சில வார்த்தைபாடி வருவோம் வாருங்களடா.

சிஷர்-வசனம்.

நல்லதப்படியே போகலாம் முனிவரே

கௌசிகன் கட்டியனுக்கு சொல் வசனம்.

அடா துவாரகா நான் வந்தேனென்று உனது அரசனிடம் உரைப்பாயடா.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லது அபிஷேகமணிமகுட அலங்கிர்த பராக்கு வந்தனம்.

தசரதன் வசனம். என்னடா சங்கதி கட்டியம்.

கட்டியன் வ-ம். யாரோ ஒரு முனிவந்திருக்கிறார்

தசரதன் வ-ம். அவரைப் பார்த்துவிடுகிறேன் நல்லது

கௌசிகன் வ-ம். என்னடா சங்கதி

கட்டியன் வ-ம். முனிவரிடத்தில் சென்றேன் அவர் தங்கிய இடமென்னும் போம் போம் வந்தழைத்திடுத்து

கௌசிகன் வ-ம். அல்லடா விஸ்வாமித்திர மகாமுனி என உரையடா நல்லதப்படியே.

கட்டியன் வ-ம். சூரியகுல பதிகன மணிமகுட வந்தனம்

தசரதன் வ-ம். என்னடா சங்கதி கட்டியம்

கட்டியன் வ-ம். அம்மா நமது சிங்கத் துவாரத்திற்கு முன்னையோர் ஒரு விஸ்வாசமில்லாத முனிவந்தது

தசரதன் வ-ம். விஸ்வாமித்திரரோ.

கட்டியன் வ-ம். ஆம் ஆம் அதுமெய் அரைநாட்செய்

தசரதன் வ-ம். மந்திரி முனிவரை வந்திப்போம் வாரும்

ஸுமித்திரன் வ-ம். நல்லதுபிரபு

தசரதன் போற்றி விருத்தம்

உலகெலாம்புகழும்கீர்த்தி ஒங்குனற்றவமேபோற்றி
பலவியானமறுனன்லீகி பாலிக்கும்வழுதேபோற்றி
நலமானதேவாயிங்கே நாடிவந்ததிறலென்றும்
துலையார்தவினைகள்றேன் தபமா முனியேபோற்றி

வசனம்.

திருலோகர்கள் யாவரும் புகழாநின்ற தேவா அடியேன் மீது தயவது செய்து தேவரீர்வந்தது எளியேன் செய்தபாக்கியம் கிர்தார்த்தனுகினேன் இந்த ஆசனத்தின் மீது எழுந்தருள் வாய் சுவாமி

கௌசிகன் வ-ம் நல்லதப்படியே மன்னு.

வராளி-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுமாஸ்.

தசரதன் வினா

வந்தனம்மகோவனரும் பிரதாப
சிந்தைமகிழ்ந்தேன்பூபா சேவித்தாசருப்திய வந்

கௌசிகன் விடை

சிரஞ்சீவிமன்னசீர்ப்பெற வாழ்வாய்துன்ன
கரங்குவித்தேசொர்ன கழலீர்போற்றிஎன்னபன்ன

தசரதன் வினா

என்பாக்கியம்மாமுனியே எங்கேவந்தீர்தனியே
அன்பானக்குறையே அருமைசர்க்கரையே ஆயே என்

கௌசிகன் விடை

அருமைநற்கைவாள அவனியிற்குறைா
தருணமகாவேனமீளதி எனநீகேள்அா

தசரதன் வினா

மீளாபழியதென்னமேன்மை கொலுவின்முன்ன
கேளாயான்செய்கவன்துன்ன கௌசிகசேசம்பன்னஇன்ன மீளா

கௌசிகன் விடை

பன்னுமாமறைசாரம் பாலிப்பதுர்தன்பாரம்
நன்மைவளர்விஸ்தாரம்ரான் கேழ்ப்பதருள்தாரும்கூறும்

தசரதன் விரு

அருளென்னஎன்னுலே ஆகும்வேலைசொல்லுமே
இருள்கொண்டுரைத்தாலே ஏழையறியேன்காலேசாலே

கௌசிகன் விடை.

களிப்பாயிப்பொழுதே கனியுனார்க்கன்போனே
அளிப்பாராமன்தானே அரக்கியைவெல்வானேதானே

தசரதன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அரக்கியைவெல்வதற்கே அறியாதபாலன்தன்னை
பெருக்கவேயனுப்புமென்றே புகலுமாமுனியேகேளர்
செருகளம்தனிலேசண்டை செய்யுமற்றிரமைகாணுள்
கரித்தனைவிடுவாய்நானே கண்டிப்பேனெழுந்துவாராய்

வசனம்.

தேவரீர் செய்யாநின்ற வேழ்வியை அதம் செய்ய வரும் பாதகியை சம்மரிக்க சிசுவால் முடியாது யான் வந்து தம்மது வேழ்வியை நிறைவேற்றி தருகிறேன் தயவு செய்து எழுந்தருள்வாய் மாதவ முனியே

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல் விருத்தம்

கண்டிப்பேன்வாருமென்றே கடினமாயுரைக்குமன்னா
தண்டிக்க அவுணர்தம்மை தேவமாமுனிவராலும்
எண்டிசையதிபாராலும் யாகாதுராமனில்லால்
துண்டுசெய்திடுவேன்நீயே துரிதமாயனுப்புவாயே

வசனம்

யேமன்னா அந்த அரக்கியை வெல்வதற்கு உன்னாலும் தேவராலும் முனிவராலும் மற்ற யாவராலும் முடியாது உன் சேய்னால் முடியும் ஆகையால் நீ வீண் வார்த்தை யாடாமல் ராமனை அனுப்பும் மன்னா

தசரதன்-தனி-தருவு-தாளம்-சாப்பு-ராகம்-காம்போதி.

லாவணி.

யோஎன்சேயன்தனை அனுப்புமென்றுரைத்திரே
அறியாபாலகன் சுவாமி
பொய்யாவன்உரையின்று புகலுவதின்கோபம்
பொருத்தாள்கொள்ளுவீர் சுவாமிஅவன்

கைவில்வில் பிடித்தறியாரேபாலன்தானே
கருணைபுரிவாய் சுவாமிமனம்
நொய்யசெய்யத்தகா தேனின்னடிபணிந்தேனே
நீவருகுவாய் சுவாமிஅவன்
அன்னைமடியிற்வினையாடும் சிறுவன் தன்னால்
ஆகாததுவே சுவாமிதேவ
பின்னைபல்லிழுந்தின்னம் நன்றாய்முளைத்தறியேன்
பெருமான்சிறுவன் சுவாமிகானில்
நன்மைபுடனேபாக்கம் நான்முடித்திடுவேன்பார்
நாட்டிற்மழை சுவாமிஅங்கே
இல்லைமசெய்யாக்கரை துன்டம்படவேசெய்வேன்
ஐய்யாமுனியே சுவாமிஇன்னம்
ஐயமேனுனக்குப்போ அடிக்கின்றேன்படைகொண்டு
அகிலம்களிக்க சுவாமிஇனி
வையம்செய்யத்தகாதே அய்யர்கௌசிகரேநீர்
வாரும்வாரும் சுவாமிஅந்த
விண்ணரசனுடைய எண்ணமீடேற்றிஎன்
வீரமிலேயோ சுவாமிஎன்
கண்ணன்கனியகர் வண்ணான்போர்செய்தறியான்
களிக்கவருவாய் சுவாமி

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல் விருத்தம்.

வந்தருளென்றுரைத்த வல்லமையுடனேமன்னா
உந்தனாலாமோஅந்த உரம்கொண்டவளைவெல்ல
எந்தனாலானமட்டும் எத்தனைத்தனையோசெய்தேன்
மந்தனால்முடிப்பேன்ஒழி மகிழ்ந்தாரிக்கவனைதாரா

வசனம்.

என்னை வருவா என்னும் வேழ்வியைப் நீ முடித்து தருவேனென்னும் யேமன்னா அந்த பாதகியை வெல்லலாமென நான் எத்தனையோ தந்திர இந்திர மயேந்திர ஜால வித்தைகள் செய்தும் என்னால் அவளை வெல்வதற்கு முடியவும் இல்லை நீயேன் வீண் கோலம் கொள்ளுகின்றாய் பேசாமல் ராமனை வரவழைத்து என் பின்கூட்டி அனுப்புவாயே மன்னா

கௌசிகன் தசரதனுக்கு சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-அடாணா.

பல்லவி.

நீயோ சத்தியகுலத்தோன் தசரதனோ நீயோ

அநுபல்லவி.

பேயோடாடும் பாவனை பேசும் விதம் மொவ்வாது
வாய்மூட்டான் கோபம் வந்தால் மிக பொல்லாது நீயோ

சரணங்கள்.

பித்துபிடித்தவராய் பினத்தும் விதம் விட்டு
புத்திரன் எனக்களித்தால் பொருந்து வேழ்வியடா நீயோ
அரக்கரை வெல்வேனென அடம் செய்கின்றாயில் தாங்கி
பொருக்கமாகாதடா பேதமதியால் யேங்கி நீயோ
அண்டர் முனிவர் கையாலாகா தவனோ வெல்ல
எண்டிசையதிபரால் ஆமோ அவனோ சொல்லு நீயோ
தன்னல்லவர் கணியனன்ன காரி தனையே
உன்னி தமுடன் அனுப்பவோர்க்கும் வேழ்வி தனியே நீயோ

தசரதன் கௌசிகனுக்கு சொல்-விருத்தம்

தாய்முலை சுவையை மைந்தன் தான் மாறவில்லையே எந்தன்
சேய்தனை அனுப்புமென்றே சொல வேண்டாம் சொல்லா
பேயதனை கொல்லும் தந்திரம் பிள்ளை தானறியான் அந்த
தீவினை அரக்கர் ஒட்டா இனி செய்வேன் கூறுயே

வசனம்

அய்யா மாதவமுனி முனிவரே என் சேயனாகிய இவன் சாத்திரம் வில்பிடித்து போர்ப் புரிவதற்கும் தெரியான் மேலும் தன் தாயார் அருள் கூர்ந்து தந்த முலைப்பால் மணமும் இன்னமும் மாறவில்லை ஆதலால் தேவரீர் கோபம் செய்யாமல் வாரும் நான் தமது வேழ்வி தனக்கு வோர் விக்கினம் நேரிடாமல் பாதுகாக்கின்றேன் சுவாமி.

வாது தருவு தாளம் சாப்பு-ராகம் கமாஸ்.

கௌசிகன் வினா

இனியேனோ வீணின் கோலம் ஏன் செய்கின்றாய் மேலும்
மன்னா இனி பண்ணாதினி அன்ன வருவதாலென்ன இனி

தசரதன்-விடை.

வந்தால் வேழ்வியை முடிப்பேன் வரும் பாவியை ஒழிப்பேன்
சிந்தை தேறவந்தேனே தாரானந்தன் வீரமுந்தே தோரா வந்

கௌசிகன் வினா

முத்திதரும் ராமனை யோகத்தில் நான்மறைக்கு நீயே
கர்த்தவதாசத்தாகாது எத்தாபிரம்மபித்தாயிது முத்தி

தசரதன்-விடை.

இனியென்ன செய்வேன் நான் எவன் முன் வெண்ணுகினேனே
தனையனை தா வென்றெனை முனிதினை முகழ்ந்தானே இனி

கௌசிகன் தசரதனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

அறிவேனுன் திறமை தானே அங்கனம் செல்லாதென்றே
வருவேனென்றதுவொவ்வா தென்வெண்ணம் மாற்றவிடேற்றி
தருவேனென்பது தானேது தனையனால் முடிப்பேன் வேழ்வி
மருவேறொன்றதனையாட மன்னவா எனக்கொப்பாதே.

வசனம்

மன்னா உன் திறமை யானறியேனா நன்றாய் அறிவேன் நீ வீண் காலம் கொள்ளாமல் ராமனையனுப்பும் மன்னவா.

(கௌசிகன் சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-பிலஹரி)

பல்லவி.

ஆஹா இன்ன மேனோடா மாயமன்னா
அனுப்பாதிருப்பதினி ஆ

அநுபல்லவி.

ஓஹோ உன் இந்திரஜாலம் வோர் [illegible] மென்முன்
ஓதவென்னவாதசொல் ஒருதனை வத்தொப்பாத ஆ

சரணங்கள்.

விரோதிகளை வரும் தாரோர் களால் [illegible]
வெதத வீணாசித்தா நீ சுத்தா தினிதாவந்த ஆ
மோடி செய்வதேதுகான் நாடும் பொருளாவே
மோனமென் ஞான சக்கியானமென அறிய ஆ
எத்திசைகள் திர கத்தும் பாதகரையே
சித்திரவதை செய்குவான் புத்திரன் வந்தானீயே ஆ

கௌசிகன் வசனம்.

அடா காலநேமி மன்னன் தனது சேயனை அனுப்புகின்றான் இல்லையா அறிந்துவருவாய்.

(காலநேமி சொல்—தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-பைரவி.)

பல்லவி.

அடா மன்னா அனுப்பாதிருப்பதடா ஏமா மன்னா

அநுபல்லவி.

தடைசெய்தால்கோபம்தான் வருமினிசாபம் அடா

சரணங்கள்.

நீஷ்டூரமாம் விண்காலம்
கெட்டுசெய்கிறாய் மேலும் அடா
ஜாலம்செய்ய வீணே
பாலனென்றாய் தானே அடா
பார்வோர்ப் புகழ்க்கலிய
ஆர்க்கரி அரிளையே அடா

இதுவும் காலநேமி சொல்-தருவு-ஆதிதாளம்-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி.

மன்னா அனுப்புவதற்கென்னவே
நீ பன்னுகின்ற சொன்னயே—மன்னா

அநுபல்லவி.

நன்மைஎங்களாண்டவன் சாபமோ மாக்கேயும்
சின்னம்சிறுவனைத்தும்பின்னும்முன்னும்பார்க்கும்பன்

சரணங்கள்.

கோபங்கொண்டுமுனிவன் சாபமுனக்கிடாமுன்
பாபகாசனேனேபிரகாச முடன்யீக்கிட மன
வாணம்புனிவோர்புகழ் தானும்கலியநகர்
தினதயாளனாசக்கியானி பின்னிற்கட்டியே மன

தசரதன் வசனம்.

மந்திரி நமது குலகுருவும் காணோமே என்னசெய்யலாம்.

மந் வ-ம். நம்மாலென்ன வாகும் ராஜ பரமேஸ்வரா.

பொது-வசனம்.

மன்னவன் எண்ணம் கொள்ளும்சமயம் வசிஷ்டர் வருகின்ற விதம் காண்க.

(தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-தோடி)

பல்லவி

வந்தாரிதோ குலகுரு வசிஷ்டர் தானுமே—வந்தார்

அநுபல்லவி.

சிந்தாகுலம் தனையேபோக்க
சிறுவனைதவ முனிபின்னுக்க வந்—

சரணங்கள்.

அரிமோநாராயண ஒன்றகமதிர்நாடி
ஆதிமூலபிரணவமென அசுராம்பாடி வந்
பார்ப்புகழும்தாசரதனார் பாதைநீங்கிட
பரமபாகவதனெனவு பலரும்நோக்கிட வந்
தனியாகர்தனிர்வளரும் கர்த்தன்பாதமே
கனவிலும்மாறுத சிலமியானபோதமே வந்

வசிஷ்டர் வசனம்.

சேவகா நான் வந்த சங்கதியைமன்னனுக்கு உரைப்பாயடா.

(நல்லது அனேக மணிமகுட அலங்கிரதனுக்கு)

தசரதன் வ-ம், என்னடா சங்கதி

சேவகன் வ-ம். நமது குருவாகிய வசிஷ்டர் வந்தார்

அரசன் தருவு தாளம்-ஆதி-ராகம்-ஆரபி

பல்லவி.

குருவே நற்றருவே என்குருவே நற்றகவே

அநுபல்லவி.

மருவகம்தரும் என்னருமே திருவேயான் குரு

சரணங்கள்.

மாமுனிகௌசிகன் மலரடிபோற்றி
மாசிலாதிருமா மலர்சாற்றி

சோமவதனவந்த வரிளப்பாற்றி
சொல்வீரென்றடியேன் றுதித்தேற்றினென் குரு

போற்றிசெய்தருளென புரவலவுந்தன்
புத்திரனெனக்களித்திடுமென பந்தம்
சாற்றினுனிவிடேனெனக் கவன்சொந்தம்
சுவாமிமுனிவற்கென்சொல்வே னனுபந்தமென் குரு

பந்தம்செய்யாதென் பாலனைநாடி
பணிந்தேன்வாடுயிர் பலவிதம்பாடி
உந்தன்பின்நான்வரு வேனெனமோடி
வோங்கநாரெவ்விதம் வோதுவேன்தேடிஎன் குரு

சிறுவன்சமர்முகத்தின் சைகையுந்தெரியான்
சிந்தைகலந்துதெந்தனைப்வன் பிரியான்
திருகரத்தினிர்சரம் பிடித்துமேஅறியான்
தேவகணியன்னன் நகரிசிரியானென் குரு

வசிஷ்டர்-வசனம்.

மன்னா நீ வியாகூலம் கொள்ள வேண்டாம் நான்விஸ்வாமித்திரனை வினவி வருகின்றேன்.

தசரதன்-வசனம். தமதருளின்படி செய்வீர்குருவே.

வாது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-அடாணா.

வசிஷ்டர் விரு.

சற்றேபெரும் விஸ்வாமித்திராவெகு
சமதனென்கரிபன் தனக்கேபிறந்தபுத்திரா சற்

எத்தேசக்காலமுன் உற்தேசப்படியாமென்
றிடும்புத்தனத்தாலேடா வுன்மடத்தனம்தான்விடடா
ராமனை-பெத்தோன்தனக்கே நல்லபிரியமுரைகூராமல்
கத்துவதென்ன நீ வந்த காரியமதைதேறாமல் சற்

கௌசிகன் விடை.

தேருவதென்னடா வசிஷ்டாஅந்த
தேரும்களிக்கும்வேசிதனக்கே பிறந்தபிரஷ்டா தே

பேருலகில்சக்கலிதன்பெண்ணை மணம்புணர்ந்தவா
பிளத்தாலுன்வாய்தான் மூடடாஉன்பவிஷ்அறிவேனடா.

இந்ததாரணியில்திருச்சங்குதனக்கே பதவியீந்தேன்
தானரியாடன்மந்தரை தடையன்றிநீராய்செய்தேன் தே

வசிஷ்டர் விரு.

மடையத்தனமாய்ப்பேசினாய் திருச்சங்குதன்
மந்தேர்போய்சொல்லாததால் சிந்தைதளர்ந்தேகூறின
திடந்தரும்வேழ்வியிர்முன்அடைந்த மேனகையாளும்
தடம்விட்டணையவில்லையாசகுந்தலைபர் சமையம்பிறக்கவில்லையா
படையோடுவர்தகானில் பசியாறும்படிஅன்னம்
படைத்தோர்கினிரெண்டோகம் பன்னிரெண்டாபின்னம்

கௌசிகன் விடை.

மதம்கொண்டடாமாபாதகி வோமாநிகளே
மதிக்காதழிக்கின்றுனே பதைக்கும்படிதோதகி மத

பதம்தரும்பூமிபாரம் தீர்க்கவந்தஆண்டவனை
பாலனென்றரசனென்னுரான் மிககோலங்கொண்டு
[ளமேமகுன்னுரான்

அந்தகதம்பவன்னமேனியாயம் கனியனூரில்வாழ்ந்திரு
கர்த்தன்வலதுகைதந்த துற்றுபார்த்திடுமேதரு மத

வசிஷ்டர் வசனம்.

கௌசிகாஉன் எண்ணத்தின்படியே மன்னனுக்கு உரைத்து ராமனை அனுப்புகிறேன்,

கௌசிகன் வசனம். நல்லதுபடியே செய்யும்

வசிஷ்டர் தசரதனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

மன்னாஉன் தனையனுக்கே மாபாக்கியவசமலர்ந்தும்
மன்னுமாமுனிவன்புனனே மைந்தனை அனுப்புவாயே.

வாது-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-கமாஸ்.

வசிஷ்டர்-விரு.

அனுப்புமினியோர்த்தடை. செப்பாதுன் அருமைபாலனல்
ஆகுமுனிவன்போகமீட்டும் தியாகருனவைபோகனைகேளாய்

தசரதன் விடை.

குழந்தைசிறுவனுதலால் உளம்கொதிக்குதேஅய்யா [மை
கூருமேதயைபாருமெந்தனை-சேரிவர்பின்னேசஞ்சலம்தீர்த்தானுன்

வசிஷ்டர் வினா.

உந்தனுக்சமர்புரியவும் ஒன்றேவோங்காதே மன்னா [நீ சொன்ன
ஒதினேனுனக்கியாதும் அறிந்துள்ள நீ தன்னுளம்தளர்ந்து

தசரதன் விடை.

சொல்லுமுன்பயாலல்லல்படுதே கருணனேகேளாய்
சோருதே நெஞ்சமாரவுமில்லை சுத்தனற்றேளாசுகம் தரஆளா

இதுவும்வாது-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-மோஹனமக்கிரிகை.

வசிஷ்டர் வினா.

புரவலா என்சொல்தானே பூதலத்தினிதானே
அரியச்சொல்வேன்கேள்கோனே அனுப்புறும்தன்மைந்தனை

தசரதன் விடை.

அனுப்பமனம்வல்லையே அறியேனிந்தத்தொல்லையே
எனக்குகந்துசொல்லையே யேதேனுமிந்தச்சள்ளையே

வசிஷ்டர் வினா.

சள்ளையல்லாநீபண்ணசஞ்சலம் கொண்டேநீசொன்ன
வள்ளலேராமன்மன்ன வைகுந்தவாசனென்ன

தசரதன் விடை.

சொன்னஉடன்தப்பாதே சுதன்தன்னைநானிப்போதே
பின்னனுப்புவேன்வேதபொருத்தனென்குலேசர்வே

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு சொல் விருத்தம்.

வையகம்புகழ்பெற்றிருக்கும் வசிஷ்டமாமுனிவரேநான்
செய்தவபலனே அய்யா செப்பியபடிதானுந்தன்
மைவண்ணன்ராமன்தன்னை மாமுனிபின்செல்லென்றேன்.
அய்யாவேமான்றனுகாதன்பாய் அனுப்புவேனினிஎன்கோனே

வசனம்.

வந்தனம் குருவே ஸ்ரீராமனை தமதருள் படியே இந்த விஸ்வா
மித்திரர் பின்னனுப்புகின்றேன் சுவாமி.

வசிஷ்டர் வ-ம். தடைசெய்யாமல் அனுப்பும்

தசரதன் வ-ம். தடையிராது குருவே

தசரதன் மந்திரிக்கு சொல் கவி.

என்னருகினிலேகுழும் இசைந்தமந்திரியேகேள்
நன்னகர்ப்புகழும்ராமநாதனை வரவழைப்பாய்

மந்திரி சொல் கவி.

தன்னிகரில்லாதெங்கள் தசரதபதியேகேளாய்
நன்னகர்புகழராம நாதனைவரவழைப்பேன்.

பொது விருத்தம்.

ஐயன்தசரதபூபதி அழைத்தாரென்
றுரைக்குமவ் வார்த்தைகேட்டு
மைவண்ணநிறம் போன்றமாயனவன்
றெழுந்திருந்தார் பாதவர்முன்
செய்தவங்களீட்டேற சரிதியெதிர்க்
கொண்டோடி சபமொன்றேத
வையகத்திலுள்ளோர்க் களிக்கராமன்
வந்தானவர்க்கும் சேவைதந்தானே.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

ஐயின் ரகுபதிஇதோவந்தார்
அருமறைபுகழ்துரைஇனி சிறந்த

அநுபல்லவி.

வையகம்படைத் தருளியிருந்த
வானவர்துயருற் றிடசிறந்த ஐய

சரணங்கள்.

பனிசயனமதனை தவிர்க்கு
பாரினில்தசரதன் குறைபோக்கி
இளைவிடாதம்பி தன்குணமாக்கி
இருவருள்மகிழ்ந்து தனதாகி ஐய
வருந்துமாமுனிவர்தன் குறையோட்ட
வல்லரக்கரைதன் சரம்மாட்ட
சிறந்தகௌசிகன் வேள்வியைமூட்ட
சீர்தரும்நர்ப்பத மதுகாட்ட ஐய

மன்னவனுளமகிழ்ந் — தினிதழைக்க
மாநிலம்தனிலெவரும் — செழிக்க
நன்மைவளருகண்ய — னார்தழைக்க
நாடும்பிலருநாதனை — ஒழிக்க ஐய

ஸ்ரீ ராமர் பிதாவுக்கு போற்றிய விருத்தம்.

தாரணிபுகழ்பெற்றோங்கும் தந்தையேவர்தனம்காண்
வாரணம்சூழுகின்ற வையகத் தனிலேஅன்பாய்
பூரணிக்கடவுள்தன்னை நினைவிலும்மறவாகோவே
காரணமெனவோ தங்கள் கருத்திசைத்துரைத்திடுமே.

வசனம்.

நெடிய கடல் சூழு மிக்க உலகிற் புகழ் பெற்றோங்கும் எனதையனே தமது பாதாரவிந்தம் தனக்கு அநேக வந்தனம் தேவரீர் இச்சபைக்கு எளியேனை அழைத்த காரணம் அருள் புரிவீர் பிதாவே.

இளையோன் போற்றி விருத்தம்.

தண்மையைநற்செங்கோலேந்தும் தந்தையேயின்
வண்மைமார்க்கொளுமி யின்றேவரவழைத்திட்டசேதி
உண்மையாயிசைத்துரைத்தால் உத்திரப்படியேசெய்வோம்
விண்மணிமுகபுஷ்பலர்ந்து விபரமென்றருள்கூறுமே.

வசனம்.

தன்மைபெருகும் செங்கோல்கைகொண்ட எனதய்யனே இக்கொலுவில் எங்கள் தனை அழைத்தகாரணம் யாதுசொல்வீர் தந்தையே.

தசரதன் சொல்-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-பைரவி.

பல்லவி.

துரையேயினி வருவாயடா துரையேயினிவருவாயடா.

அநுபல்லவி.

பெருவாரிசூழப் — புவியோர்மகிழ்
மருவேதிரு — தருவேஅருவே துரை

சரணங்கள்.

கவிதீர்த்தன் — கண்ணேதேனே
கதிரோன்குலத் — தோனே

நலமேதரும்இனி — அன்போனே
நானேமகிழ்கோனே — தானே துரை
புகழும்கோவலனே — வீர
பூர்ணசந்திராபிம்பா — தீர
நிகரில்லாதருண — சூர
நீலாவர்ணதயா — பர துரை
கணியன்னநடா — வாச
கருணைசெய்குவா — நீயீசா
பணிசெயனஅன்பர் — பிரகாச
பாலாசீலா — சர்வேச துரை

ஸ்ரீராமன் பிதாவுக்கு சொல் கவி.

அறிந்திடஉரைதிடஉரைப்பா எங்களப்பனேதமதுளன்னம்
பொருந்திடயினி தான்செய்வோம் போற்றினேயடிக்கேபோற்றி

தசரதன் ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஜெயம்பெறும்வேள்வி தன்னை செய்திடவிஸ்வாமித்திரன்
நயந்திடும்வேளை அங்கே நாடிதாடகியும்வந்து
பயந்தருந்துணர்கள் கட்டிபாழாக்குகின்றனிங்கே
தயங்குமாமுனிவர்பின்போய் தான்முடித்தினிவாரீரே

வசனம்.

திருலோகங்கள் யாவும் புகழா நின்ற எனது செயர்களே இந்த கௌசிக மகா முனிவர் பின் தொடர்ந்து போய் அவருடைய வேள்வியை முடித்து வருவீர்.

ஸ்ரீ ராமர் பிதாவுக்குச் சொல் கவி.

அன்னலேதமதுவார்த்தைதக் கட்டிபெரியமுனிவனோடாயிந்த
வண்மைமாமுனிவன்பின்போய் விருந்திரும்அருள்கூறுமே

தசரதன்-சொல்-தருவு-தாளம்-சாப்பு-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

நீபோய்வருகுவாயேதம்பி — தன்னுடன்
இரிடிஎன்வேள்வி — முடிப்பாயே

அநுபல்லவி.

நீபோல்முகம்சிவந்து — திகழச்செய்கின்றுரென்னை
திங்களொளிவதன — மங்களகாரமின்னே நீ

சரணங்கள்.

யாகந்தனை அழிக்க குருராபொல்லா
அவுணர்வருகுவார் கம்பீரமுனிவன்
யோகமழிந்திடாமல் இனிசெய்குவாய்நீதிர,
சோகமென்கணுக நாகசயனதேர நீ

அட்டகாசமேசெய்வான் தாவிவின்
அண்டமொரடுங்க பேய்போல்கூவிவரும்
துஷ்டர்தனையே அங்கேதண்டு செய்வாயம்மேபணி
துலங்கும்கதிரோன்குலம் விளங்குமுனிபின்மேவி நீ

பதப்பாதானவர்செய்வர் குருதனை
பார்த்துதிகைத்திட ஒவ்வாதார்கள்
பிதப்பாகவேபின்போக அதுதகாது
பெருமானேகணியனார் கிராகவஇப்போது நீ

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

தமதருள்படியே போய்வருகின்றோம் பிதாவே.

தசரதன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

சரணம்கௌசிகரேனனே சாற்றுமோர்வார்த்தைக்கேளாய்
சரணமாமதிவேயிந்த அரியாதபாலர்தன்மேல்
கருணைசெய்தினிநீரையா காத்தருள்செய்வீர்யிந்த
தருணம்வுன்கையிற்றந்த தனயரைகாத்திடீரே.

வசனம்.

வந்தனம்சுவாமி இச்சேரிபருவர்கள் தமதுசேயரென்பாவித்து யாகபரிபாலனம் செய்துசப்போதும்போல் என்னிடம்சேர்ப்பாய் முனிநாதரே.

கௌசிகன் வசனம்.

மன்னுடன் சேயருக்கு யாதொரு இடையூறு சேரிடாது வியாகுலம் படவேண்டாம் மன்று.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்குச் சொல் கந்தார்த்தம்.

திடம்பெருமுனிவரேவுன் திருவடிபோற்றிபொல்லா
அடம்செய்யும்மவுனரே நாமத்தகனுலகமேற்றி
தடம்பெறவேவழ்விதன்னை தான்முடித்திடவுமந்த
டெம்தனக்கேதருவோம் இனிவருவாயேமனமகிழ்ந்து

இன்பமாகியேபொல்லா வதைதபலனால்மனம் [யஇனி
வாடாதினிநானையபனிகுலம் இரவிமுன்முனைந்தவாறுசெய்
பகலோனுலவுலகினிலே சகம்தர
புகந்துமாதவன்மகிழ்வாசெய்திட

கௌசிகன் ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் கந்தார்த்தம்.

வந்தருளென்றுரைத்த வல்லமையுடையபாரை
அந்திரமுனிவர்தேவ ரகிலத்திலுள்ளோர்பாரும்
சிந்தைதபித்தவலேயோடும் பிதாவின்றேமேயப்பா
எந்தனற் றவமீடேற்ற
யருவேவீவாராவிண்ணவர் புகழுமேதகம்பீரவுன்
குருமொழியெனவே என்னருமையுரையால்பண்டு
திருபதேவேழ்விக்கோர் குறைவாரெதிர்கொண்டு
கேரும்வாரிதி தீரயவுணரும்
பீரிவரும்வழியாரும் வனந்தனிர் அரு

இதுவும் கௌசிகன் சொல் விருத்தம்.

இந்தமேருவின்சமீபமிசைந்து நாம்யாகம்செய்ய
அந்தமாயிருப்பதாலே அருமைமைந்தர்களேகேளீர்
சொந்தமாசிவாயவென்னும் செப்புனர்ப்பதமழிக்க
பந்தமாவருவோர்தம்மை பாரினில்மாய்த்திடீரே.

வசனம்

ராமர்-இந்தமகம்மேரு அரிகில்யாகம் செய்யயெத்தனித்தால் யாகத்தைத்தினம் செய்யும்படியாக தானவர்வருவார்கள், அவர்களை நமதருகில் அண்டவொட்டாமல் செய்குவாய்ராமா.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

ஓம்பறணவசி வாயவென்றே ஒன்றுனற்பமழிக்க
தாம்வரும்அவுணர்தம்மை தவிடாகச்செய்வோம் நீரே
யோம்மிதைடையடாமல் பொருதுமவ் வேழ்விசெய்ய
நிம்பனுகாதுஅய்யாதீவிரம்நடத்துவீரே.

வசனம்.

தேவரீர்செய்யாநின்ற யாகத்திற்கு யாதொரு யிடையூறுசேராதுஇனியாகம் நடத்துவீர்முனிநாதா.

கௌசிகன்-ஸ்ரீராமருக்கு-சொல்லும்-விருத்தம்.

பூரணமேபதனமின்று பாலரேபதனம்தானே
பூரணமிவ்வேள்வி தன்னை பாதுகார்த்திருள்வீர்தாமே
பதனமேஅவுணர்ஒட்டா பலசாங்களையேதாவி
பதனமேபதனம்செய்வீர் பகரும்மிவ்வேள்வித்தின்றே.

வசனம்.

அப்பாரகுணர்தரு நான் யாகம்செய்யபோகிறேன் நீயும்இளை யவனும்இந்தவேள்வி தனக்கு பாதமொருவிடையூறு வாராமல்பாது காப்பீர்ராமா.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

மாதவர்த்திற் மிகுந்தமுனிவரே தமதுபாகத்திற்கு யிடையூறு வாராது பாகத்தைநடத்துவீர் சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்ஸ்ரீராமன் உரைக்கமுனிவன் யாகநிலையிர்தன் அன் புலன்களும்வொன்றாக செலுத்திவேள்வி செய்யும் சமயம்ஸ்ரீராமன் இளையவனோடு சொல்லுகின்ற விதம்காண்க.

ஸ்ரீராமன் இளையவனோடு சொல் விருத்தம்.

தம்பிலக்ஷ்மணனே அய்யன் தான்யாகம்செய்யலுற்றார்
வம்புசெய்யரக்கர்தாமே வாரார்முன்வில்வளைத்து
அம்புதன்னிடமாபூட்டி அநேகதியாகச்செய்ய
இன்பமாவேள்விக்காப்போம் இனியுன்கைவில்வளைப்பாய்.

வசனம்.

இளையவாமுனிவன் யாகம்செய்யும்படியோக நிலையிர்கின்றார். சாம்சம்மாயிருப்பது நிர்த்தல் நமது வில்வளைத்து அஸ்திரங்களை பூட்டிதானவரை அரிந்திட ஒட்டாமல் செய்யலாம் இனிஉன் வில்தனை வளைப்பாய்.

இளையவர் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் கவி.

தமயனேசரணமிர்க மசயம்தரன்வில்வளைத்தேதன்
இமைகொட்டாதினிமுன்அம்பை அமைத்தேநின்றிதைபாரண்ணா.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்இருக்கும் சமயம்முனிவன்யாகம் செய்கின்ற விதம்காண்க.

தருவு-தாளம்-குரைசை-ராகம்-கமாஸ்.

பல்லவி.

சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே
சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே

அநுபல்லவி.

...சனகனபூர்த்தனா எனையருட்கொள்ளும்நேச
தவம்நேடற்றிடசெய்குவாய் நதியேஅருள்பதியே சிவ

சரணங்கள்.

அயன்தேடியும்அறிகாட்டும் அரனேகெங்காதரனே
நயமோடென்முன்வாவாநேர நாடினேனென்கோனே சிவ

கருணாகரகுணசேகரா கனிஞானகனிகோப
சரணாவின்தமினிகண்பார் சம்போசிவசம்போ சிவ

தாடகைவதைப்படலம்.

ககனமிப்புவியிதுள்ளோர் கனித்திடவிஸ்வாமித்திரன்
இகமதினைநாடிஅன்பாய் இசைந்துற்றயாகம்தான்செய்ய
அகந்தனிற்கோபங்கொண்டு அகிலமற்றெவரோடுக்க
பகைவனென்றதைதமரிக்க பாரில்தாடகையும்வாரான்.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-தோடி.

பல்லவி.

அரக்கிவந்தாளேஇதோ அரக்கிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

பெருத்தபல்களும் விரித்தசடையுடன்
கருத்தமேனியாள் சிரிதமுடன்இதோ அர

சரணங்கள்.

அண்டமுனிவரோம் கண்டுநடுங்கிட
எண்டிசைபால ...கிவொடுங்கிட அர

அஷ்டகெஜங்களும் பட்டவிர்த்தனர்த்திட
நெட்டியநிகிரிகள் எடுடும்அதிர்த்திட அர

மாவியவான்சுவாகு மாரீசனும்
நீலிதாடகைமுன் வேடிவாவேதினம் அர

கரும்கனியானகர்கரி அரிமுன்னே
பரிதிமுன்பனிவகை யாகிடபின்னே அர

தாடகி சுவாகுக்கு சொல் விருத்தம்.

அகிலமேங்கும்விடுவென் றதிர்ந்திடசெய்யுகின்ற
மகிபனேவனத்திற்றானே மாமுனிமேயார்க்குவேழ்வி
திகழ்பெறசெய்வதாண்டோ தேவர்காவலர்க்கரிக்க
புகழ்புடன்டையபிசொந்தன் உள்ளமுங்களிக்கத்தானே;

வசனம்.

தனையா இவ்வனத்திற் பாராவதா முனிவர்கள் யாகம் தவிமோ யத்தி அனுஷ்டானம் இவைகளைசெய்யக் கண்டதுண்டா சுவாகு வென்னும் என் குமாரகா.

சுவாகு-வசனம்.

தாயே அதோ காமதா முன்னிற் தோன்றுகின்ற பர்வதத்தினருகில்யாரோ ஒருவன்யாகம் செய்கின்றானம்மணி.

தாடகி-தருவு-ராகம்-ஆகிரி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இத்தனைகர்வமவனுக்கேனோ முனிவன்றனக்கடாடித்

அநுபல்லவி.

எத்திசைகளினும்ரமக்கிணையில்லை என்பார்தும்
சத்திக்கொண்டோடிபார்க்க கவுசிகன்வேழ்விதிருக்க

சரணங்கள்.

வாரிரும்புலிரோறொந்தன் போதனைகேட்டொடுங்க
பூரிதோரில்பட்டவரை மாருவோம்கொழுப்படங்க இத்

சாடிராமனை வருமே [illegible] கூடியவன்முன்னேவோடி
வாடிடச்செய்குவேன்டி ஒருகோடிபடையோடோடி! இத்

குந்தமேவேல்வாள்சூலம் அந்தமடவன்டைடாளும்
சொந்தமாகையெ[illegible]வனை தொந்திப்செய்குவோமினி! இத்

போது-வசனம்.

இவ்விதம்தாடகியானவள் கர்ச்சித்தனையாவருவதை முனிவன் கண்டுபயம்கொண்டு தானசெய்யாநின்ற வேழ்வியைவிட்டு வோடுகின்றசமயம்.

தருவு-ராகம்-[illegible]-அசாவேரி.

பல்லவி.

ஆமினிஎன்செய்வேன் யார்க்கடங்காதிவளிடவடவாக்கினியோ

அநுபல்லவி.

ஓமேறானனராவேழ்வி ஒக்குமிவ்வேளை
ஆகாமலழிப்பதற் காக்கிவாராளே ஆமி

சரணங்கள்.

காமுனிவரிவள் முன்பாமுதகிடவே
[illegible]துணிர்கதிர பொரிகள்பறந்திடவே ஆமி

தவமழித்திடல்வெரு பவமெனபாரான்
புவனமுழுதம் அதிர்த்திடஇதோவாரான் ஆமி

தளிர்பெருங்கணியனாள் வளரணிகோப
எளியேன்முறையிடை வந்தருளும்பிரதாப ஆமி

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

செல்வனேஎனதுவேழ்வி செழிக்குமென்றிருந்தேன்பொல்லா
பல்வினைசெய்கின்றோர் முன்வளம்பெறகாட்டிஎன்னை
கொல்லெனவும்நின்றுயே கோலதாடகைதான்போமீதா
சொல்லுமிவ்வகைஎனக்கு சோகைகின்றனிடாதே.

வசனம்.

ராமாஎன்னையித்த கொடுமைசெய்யும் பாவிமுன்காட்டிக்கொடுத்துபாராமுகமாகயிருப்பது உனக்குதர்மமாகுமா தசரததனையா

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அனுவதுமேருவல்ல அதிவீர முனியேயித்த
குணங்களறவெல்லனென்கை கோதண்டம் [illegible] தன்னெஞ்சம்
இணங்கவுமில்லையேபெண்மிதிலைக்கு என் [illegible] தான்சாட
மினிவருமெனமுன்னோர் புகலுனர் [illegible]சொல்லின்றேன்.

முனிநாதா அணுவானது மேருவல்லாதென்னும் பாவனையாய் யித்தபெண்ணுகினவள்ளாந்தருக்கிடல்லா மேலும்பார்வையர்கள்மீது சாம்ளய்யலாகாதென முன்னோர் பழைய மொழியின்படி எனக்கு யாதொன்றும் தோன்றவில்லை மாதவமுனியே.

கௌசிகன் சொல்-தருவு-ராகம்-சாபு-தாளம்-காம்போதி.

பல்லவி.

ராமா இவள் பெண்தானல்லா தாடகி ரகு ராமா

அநுபல்லவி.

சாமான்ய மிவனென — தான்நினைத்திடாதே
மாமோசம்வருகுமே — மாலிக்கடங்கான்மீது ரா

சரணங்கள்.

அண்டமளவுங்கையை — நீட்டுவாள்தேவ
ராகிருடுங்கருகும் — காட்டுவாவள் ...
கொண்டுபுகிருடுக்க — யாட்டுவாள்மாதர்
பாலிக்கும்வேழ்கிவிட்டோட்டுவாள் — வாட்டுவாள் ராமா

எட்டுதிசையுந்தாவி — கிட்டுவாள்எதி
ரேகும்கிரரேமாய — தட்டுவாள்வாளம்
முட்டும்திகிரிகளை — வெட்டுவாள்வ்யால்
மூர்க்கியாவகையும்பிரட்டுவாள் — வாட்டுவாள் ராமா

தந்தைசொற்படிமுன்னன் — குலையேதபசி
தானிங்குதிரிந்தான் — தாய்தலையேஅந்த
வீரந்திருவல்லாபிவள் — அலையேகணியநார்
செழிக்கும்ராகவவேரோன் — றென்றுதெரிசிலேய ராமா

ஸ்ரீராமர் கௌசிகருக்கு சொல் கவி.

இலைதனையெய்புமென்றே செப்புமப்படியான்செய்வேன்
நிலைபெருமிவன்தானோ நீரெனக்குறைப்பாய்போற்றி.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-எதுகுலகாம்போதி.

லாவணி.

அச்சுதாகந்தர்விருல — சச்சரன்சுதன்
ஆதியில் கதேகர்ஷி — நாடிநின்றனன்
பச்சவன்னையவன்பிரிய்தவமே — பாவிக்கஅந்த
பார்மிசைநடக்கேஷேமன் — முன்னேஜொலிக்க
சேயதுஒன்றிமேநாடிசெய்தேன் — தவமேஅவன்
செப்பிடஅயன்ஆயிர — ஆண்மதமே
நேயமாகவொண்டவள் — ரதியிந்திராணிக்கும்மேல்
நாடினன்அயனுமன்றே — நயமாசீல
பாரளத்தமாயாஇந்த — பாவைபிரந்தாள்தன்
பந்தவில்சத்திரனைமாலை — பாங்காயணிந்தான்
வாரணம்குழிப்புவியி — லாரும்நடுங்க
தவாருமாரீசன்பிறந்தார் — அண்டம்ஒடுங்க

புத்திரர்பலக்தால்சந்திரர் — பின்னகஸ்தியன்முன்
போர்ப்புரிந்தவனைமுனிபின் — னெரித்தனன்
அத்திசைசகருடனே — ஆர்ப்பரித்தனள்தன்றன்
ஆகாமல்வரு — வாமுரித்தனள்
மான்மருதடம்பையிறைக்கி — மாயாவிநின்றேதன்
மத்தால்திரியஅன்று — மாமுனிகண்டு
...வர்களாவிரென — அத்தார்சாபமே
தகனிபுகழ்நனியனாரா — தரித்தாள்வேட்டமே

இதுவும் கௌசிகன் சொல் விருத்தம்.

பல்விதமதம்நான்செய்யப் பாவிபின்பாதகத்தன்
சில்துரான்சமாவியாடு சதருடன்பிறந்தாள்பின்னே
அல்லைகலக்கையுமோனுக்கே அருந்தமாதவ்வொன்றேதி
உலகினியதம்நான்செய் துன்மைமிதரிவாய்ராமா

வசனம்.

ஸ்ரீராமா யானுனைக்குறைத்தவார்த்தையா நம்பொய்யல்ல இனி இவளைப்பெண் என எண்ணாமல் ஜெயம் செய்தா என் வேள்வியை முடித்தருவாய் ரகுனந்தனா.

ஸ்ரீராமர் வசனம்.

இனி தேவரீர் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தமது கோரிக்கையின்படி யாகத்தைசெய்வாய் மாதவமாமுனியே.

ஸ்ரீராமர் தாடகியுடன் போர்புரிந்த படலம்.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் உரைத்து கௌசிக முனிவர் யாகம் செய்கின்ற விதம் காண்க.

கௌசிகன் சொல் கட்டளை கலிப்பா.

ஆதியேபருஞ்சோதிப் பிரகிருதயே
ஆனந்தமேபரமே சற்போதமே
நீதியேசிவமென்னும் மெஞ்ஞானமே
நீதுணைசெய்தருள்வாய் என்மோனமே.

வேதமும்மாமறைத் தேடியோதிய
விஸ்வாமித்திரமுனி பண்ணும்யாகம்
மாதவர் மகிழும் யாகமிதே
மறைதேவனின்றுதரும் பாதமே.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் விஸ்வாமித்திரன் யாகஞ்செய்ய தாடகை கோபங்கொண்டு சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

தாடகை சொல் விருத்தம்.

படபடென்றினி நான் யாகம் பண்ணுவதற்கிடமிதுவென்று
அடடா இங்கு இடங்கொடுத்தேன் அனுமதி தந்தோர் கண்டேன்
விடாயாள் வந்தேன் வந்தேன் வெள்ளியைப்பிடித்துன்னை
தடதடென்றடித்துன்னைக் கொன்றுவேன் போக்குவேனே.

வசனம்.

அடா மதங்கொண்ட முனியே உன்றனிட யாகம் நிறைவேறுமோ போகவிடேன் இன்றுமே உன்னையும் உன் யாகத்தையும் நிர்மூலம் செய்து விடுவேனென் பாரடா.

தாடகை தருவு நாகம்-ஆதி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இனிபாரடா உன்றவத்தை அழித்திடுவேன் இனி

அநுபல்லவி.

பனிருமைப் ...டாக
சனிய ...மத்தாய் பாருமோ அடா
வென்னிடமடா இனி

சரணங்கள்.

காத்தனிற்கைகயாலேயும் எத்தனித்தாக்கின்றாய்
சேர்த்தவிணைமேலடா கத்தியைத்திருப்பிக்கின்றாய் இனி
எட்டுதிசை தன்னிலேயாக்க இட்டபிடிபயன்னை
வெட்டித்தள்ளி ஆவியாக்கும் கெட்டதனம்பாரேனை இனி
எட்டிப்பார்க்கின்றாய் திட்டமாக்குடைமோ
கெட்டகெட்டுகெட்டுச்செண்டு பட்டழுங்கட்டுதுமோ இனி

ஸ்ரீராமன் இளையவருக்குச் சொல் விருத்தம்.

சட்டமாய்பேசிப்பொல்லா சதிசெய்வோர் தம்பியின்றே
கெட்டியேவருகின்றாள்பார் பிடியேபாதகமறிந்த
துஷ்டமாசரத்தால் காக்கு அண்டுஅண்டமதாய்ச்செய்து
இஷ்டமாமுனிவன்வேள்வி இனிதமைந்திடச்செய்வோமே.

வசனம்.

இளையவமுன்வந்து முனிவனைத்தாக்கிவிட்ட பாதகியாகினவள் சட்டம்பேசிவருபவளை காம்சம்மா விடமாகாது இனிநீ முனிவனை பாதுகாப்பாய் யான் அந்தபாதகியே சம்மரித்து வருகிறேன் தம்பி.

இளையோன் ஸ்ரீராமருக்கு சொல் கவி.

தழைத்திடும்வேழ்வி தன்னை தமயனோனேகார்ப்பேன்
கொழுத்தஅவ்வரக்கிதன்னை கொல்லுவாய்வெல்லுவாயே

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் இருவர்களும்பாது காத்திருக்கும் சமயம்தாடகையானவள் ஸ்ரீராமனைக்கண்டு கோபங்கொண்டு சொல்லுகின்றவிதம் காண்க.

தாடகை ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

வில்தனைகரத்திலேந்தி வீரனேயெவனடாவுன்
பல்தனைதிரக்கறுவேன் பார்தாடிவிடுவேனுன்கண்
இல்தனைச்சேருவாயே இளமையத்திறால் ...போடா,
கல்தனைமிசந்துமெனமுன் காட்டதின் ...

வசனம்.

மலர்போன்ற காத்திறலோர் சொக்கவிட்டுதாவிக்கும் பயலே நீ அறியாதவனுதலால் உன்பிழை பொறுத்தேன் இனி என் எதிரில் நில்லாமல் ஓடிப்போவாயடா.

ஸ்ரீராமன் தாடகைக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஓடிப்போகவோநான் வந்தேன் உன்கள் தன் திறமைதன்னை
நாடிபார்த்திடவேவந்தேன் நயந்தராபோர்க்கமர்த்தி
கூடிபோர்த்திடவேவந்தேன் கொடுமைசெய்யாக்கியே
யின்பாடுவென்மாய்த்துப்போராய் பலபடையுடனேதானில்.

வசனம்.

நான் உன்னைக் கண்டு வேடிக்கையாக வந்தவனல்ல உன் திறமை தாதிரவனுமையை பார்க்க வந்தேன் நீ வீண்வார்த்தையாடாமல் எத்தனுடன் எதிர்த்து போர் புரிவாயடி சண்டாளி.

வசா-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

தாடகி விடை.

படையுடன்மாய்ப்பேன் சூழ்ந்துவந்த — எங்கள்
பலமறியாயோ வீணின் வெறியா — இனி
தடைசெய்யோம் பாராமுன் பின்னே தெரிய — உன்னை
தாக்குவோம் உந்தனுயர் போக்குவோம் பார் — சிறிய

ஸ்ரீ ராமர் விடை.

போக்கடன்றனவோ மோகிர்முடி — காரின்
புலியைப்பூண்டுவெல்லுமோ கேடி — இனி
எக்கண் சொன்னாளென்னவளே — சாடி
இதோ வருகின்றதுன் சிரம்பிளக்கிட — கேடி

தாடகி விடை.

ஓடும்இடிக்காராய் நீயே — வெகு
வெட்டாரம்பேசுமுந்தன் வாயே — இனி
ஊடும்பல்லிறக்காதே — பேயே
முடிப்போம் சரத்தினைக் கொண்டுருப்போம் — சிறந்தனையே

ஸ்ரீராமன் விடை.

கொண்டல் நிகர்க்குமேனி கோரம் — வீண்
கொண்டபார்க்கர்க்கெல்லாரும் — இனி
துண்டம்படவே செய்யும் — வாரும்
இலங்கும்கணையைக் கண்டு தன்னிலின்றே — பாரும்

தாடகி ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

பார்ப்பதாலதனாலென்ன வீரியா சமுடனோ போ
போர்புரிந்திடவே வந்த புத்திகெட்டவனே போடா
தார்ப்பதி சேயானென்கை தன்னுடன் புனதயாளி
நீர்ப்ப தேசிதம் தானெந்தன் திறமை பார்த்திடுவாய் சற்றே.

வசனம்.

என்னடா பார்க்கின்றாய் புத்திகெட்டவன் பாலா உன்னை என் கைதண்டத்தினால் உன்தலைமீது மோதி உன் ஆவியை வாங்குவேன் பாராமடையா.

ஸ்ரீராமர் தாடகைக்கு சொல் விருத்தம்.

சற்றே பார் திறமைபோகு சாதிப்பேனென் னாதாரத்தை
எத்தேயானறிவேன் வீறுப்பாய் என்வாயால் வளருகின்றாய்
பித்தேவுந்தனுக்குமேலா போர்த்தினைப்படியாவிருந்தே
தத்தத்தலைக்கீழ்விழுந்து நாடிமாய்வதே திண்ணம்.

வசனம்.

என்னடி உன்னிட சௌரியம் இதத்தனையும் என்றுன் சொல்லாதுடன் உந்தனுக்குபத்தியம் கொண்டு பலமாராக பேசி வீறுகமாய்த்துப்போராய் சண்டாளி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ராமரும் தாடகியும் வாதாடும் சமயம் விஸ்வாமித்திரன் தோத்திரம் செய்கின்ற விதக்காண்க:

கௌசிகன் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம் புன்னாக வராளி.

பல்லவி.

அரா அரா அரா அரா அரா சம்போ — அரா

அநுபல்லவி.

சராசர புவன திராமய பிரகாச — அரா

சரணங்கள்.

கரிஉரிதேவகடலேழுமுன் — வாவா
கரிதிபின்மூவகுணைசத் — பாவா
புரஅரிகாவபுகழும்நற் — சேவா அரா

புலித்தோலிடைபுகழும்செஞ் — சடையா
கலிதிர்வெண்விடையகதலின் — உடையா
சலித்திடனடையசார்த்திவன் — குடையா அரா

தாமரைத்தாள்தனைக்கும் — காந்தோரா
சோமனியாளசருந்த — குறோரா
தாமபங்காளவர்த்தினி — யகா

கருணைனன்கிறைறயேகனியனூர் துரையே
சரணம்சர்க்கரையேசாற்றினேன் குறையே
வரமருள்புரியேவாபர அரியே அ

தாடகை சுவாகுக்கு சொல் விருத்தம்.

புரஅரியெனவேயிக்கு புகலுகின்றவனேரும்மே
சரளித்திடவேசெய்புயாபயின் முறைக்கக்கேளீர்
திறமைசேர்த்திகிரியொன்றை தூக்கிவிட்டெடுத்தபாலன்
சிரம்பினைத்திடவும்காக்கி செய்தவமழிப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

சுதா முனிவன் செய்யா னின்ற யாகத்தை அதம் செய்ய நா ஒபாய மிருக்கின்றது அது யாதெனில் பெருத்த மலை ஒன்றெடுத்து வந்து இவன் தலைமீது சாடி பின் முனிவனை அதம் செய்து விடலாம் சேயா.

சுவாகு தாடகைக்குச் சொல் விருத்தம்.

அழிப்பதற்குகொருகுன்றிப்போ அன்னையேயெடுத்துவரேதன்
கொழுப்படங்காமலேமுன் கொக்கரித்திடுவோரானி
கழித்திடபடியாள்செய்வேன் காலனும்திடுக்கிட்டோட
சுழற்றினானெரிந்தேன்கைவாள் குலமும்குன்றேடம்மா.

வசனம்.

தாயே முனிவன் செய்யா நின்ற யாகத்தையும் இச்சிறுவனேயும் பேசுந்தும் படி தம தெண்ணத்தின் படியே வொரு பெருத்த மலையை கொண்டு வந்து அவர்கள் மீது இதோ எரிந்தேன் பாரு மம்மா தாயே.

பொது வசனம்.

இவ்விதம் எரிந்த மலையானது ஆண்டவன் கையிலே பதிருல் நின்று பின்னம் செய்ததை தாடகியானவள் கண்டு கோபம்கொண்டு சொல்லுகின்ற விதம் காண்.

தாடகி ஸ்ரீ ராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

கத்தரிக்காய்க்கேகால்கள்ரெண்டும் மைமைத்தவார்ப்போல்
பித்தனேயினிதான்சோனாய் பெரும்படைக்கதுதானுந்தன்
சொத்தவில்திறமைதானே செல்லாதவாயிற்மண்ணை
கத்தியேகௌவிக்கொள்ள காலமேநேர்ந்ததேடா.

வசனம்.

அடா பயலே உன்னை பார்த்தால் கத்தரிக்காய் தனக்கு வைகால் முளைத்து பர பரென்றோடின பரவனையாக தோன்றுகின்றது உன் வில் திறமை எங்கள் முன்னிற் செல்லாது மேலும் உன்னிட வாயிற் மண் கௌவிக் கொண்டு சாகும்படியாகச் செய்வேன் பாரடா சிறுவர்களே.

ஸ்ரீ ராமர் தாடகைக்குச்சொல் விருத்தம்.

சமைத்திடுவாயடியின் சட்டியுள்புனலும்வார்த்து
அமைத்திடுவீறுதாக்கு அரிசியும்வுப்பும்சேர்த்து
கிபிந்திடும்திறமையோடு நீதான்வுண்டிடுவாய்மன்னின்
சமைக்கிடமானமாதே செய்குவாய்சண்டைபார்ப்போம்.

வசனம்.

அடி உன் திறமைனனக்கு நன்றாக தெரியவரும் வோர்ப்பாண்டத்திற் அரிசி வுப்பு தண்ணீருடன் வேக வை [illegible] திறமை தெரியும் நீ வீண் வார்த்தை யாட [illegible] பார்த்தி.

ஊது தருவு-தானம்-ஆதி [illegible]

தாடகி [illegible]

போடாகிர்முடசேபார்செய்பு [illegible] அழியமுவ்வயுட
வடாகடம்மளதிர்த்து
இடிப்பேராம்தைதயதிரல்
அடிப்போம்தனிடுபொடு
புடைப்போம்சாற்றின்முன்னிலே தாக்கிவினையாக்கு

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

தாக்குவோமென்றெவருமநோக்கமுடனே உங்கள்
திராணியதனைதிர்பேசி வீண்
நோக்கமுடனேனேயேசி வெகு
ஜாக்கிரதையுடனேவைக்கிஅடி தோஷ்பேர்

தாடகி விறு.

தொல்லுலகிலேவரும்துல்லல்படவே ஈறும்
தொப்பென்றரும்சமிக்கவரி டன்

65784

வல்லமைபோக்குவோம்கோரி இதோ
வருகின்றதேசாம்தறிஉறம் பீதி போ

ஸ்ரீராமன் விடை.

பீதிவரும்சரங்கள்தீருரோவிசை யிர்த்
தாறுமாறுபடசெய்வேன் மனம்
தேறியுங்கள்சிரமேசெய்வேன் இனி
பாரிற்பலசரங்களெய்வேன்தயை செய்யேன்

தாடகை விடை.

இணைவிடாதகவாகுயினைத்தமனி தனையும்
கனையதிராலவன்மாய பொல்லா
பிணிவருகினதோரான் தேயபடை
பிணமலையாய்முடிசாய அம்பேய போ

ஸ்ரீராமன் விடை.

அம்புயன்சய...அரக்கரே ன்.
...வரும் மனிக
...ரும் மின்
தொகைகும்...தரும்இனி உரும்

... விருத்தம்.

தாடகிசவாகுவன்...கன்மாய்ந்திடமாரீசன்
...டமாமணிவரெதி டெளித்ததற்கடலினன்றே
...வின்வேழ்வி நடத்திராசவனும்தம்பி
...மாயரக்கர்காடுவரும் வழிப்பார்த்திருந்தார்.

கௌசிகன் சொல் தருவு-ராகம்-ஆதி-ராகம்-மோகனம்.

பல்லவி.

சம்போ சதாசிவா அரசந்திரசேகரா கெங்காதரா

அநுபல்லவி.

அம்புதித்தோலிடையணிந்தசெந் சடைய
இன்பமாகாளிமுன்இசைந்தனன் நடைய

சரணங்கள்.

திருபுரதகனகிகழும் முக்கண்ண
கரியுரிவின்னகருணை செய்வென்ன சம்

மான்மழுகையமலையில் வாழ்தய்ய
நான்துதிசெய்யநாடினேன் மெய்ய சம்

அம்பிகைநாத அருமறை வேத
நம்பினேன்தாதனின பொற்பாத சம்

புனலணிந்தலையபொருந்தும் நன்னிலைய
இனிகுறைதலையயேன்தயை விலைய சம்

காமனைஎரித்தமான்மழு குரித்த
சோமனைதரித்தயமனை யுரைத்த சம்

கருணைநன்னிறையேகனியஆர் அரையே
தருணம்சர்க்கரைதரிபுர அரியே

பொது வசனம்.

இவ்விதம் தாடகியானவளை ஸ்ரீராமன் சம்மரித்து,கௌசிகன் வேழ்வியையும் நிறை வேற்றியபின் ஸ்ரீராமன் முனிவனுக்குச் சொல்லு...ம்காண்க.

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தவசில்தான்முடித்த தபசியேசொல்லக்கேளாய்
அவனியிற்தமதுவேழ்வி...தம்மை
...மைப்ப நாவிதான்மகிழ்ந்தான் தங்கள்
கவனம்தானினிவேருண்டோ கருணைசெய் தருளுவாயே.

வசனம்.

முனிநாதா தமது வேழ்வியை விக்கினம்செய்யவந்தபாதகரை நான் அதம்செய்துவிட்டேன் இனிதமது எண்ணம் யாதுசொல்லும் சுவாமி.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

நீரைதனில்பாலைப்போலும் நிலத்துள்ளஎன்னைப்போலும்
கருவிறுள்ளுயிரைப்போலும் கற்சமுள்ளசுவையைப்போலும்
இரவியின்மண்ணெங்கேங்கும் இருக்கும்பாவனையாய்தோன்ற
பெருமைமனர்க்கோதண்டகாம் போகலாம்நிலைக்கின்றே.

வசனம்.

கட்டிற் நிறைந்த அலைப்போல எள்ளின்நிறைந்த எண்ணையைப்போல மலர்களின்மணம்போல கருவதில் மந்த உயிர்போல உல

கில்லினைத் சூரியர் சந்திரர்போல மற்ற பார்வர்களிடமும் சிறந்த ருகுவக்கு இனி நாம் மிதிலைமாநகருக்கு போகலாம் வருவாய் அய்யனே.

ஸ்ரீராமர் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

குன்றுனைக்குகை களிக்கேகூற வாழ்த்திடும்தாய்ப்பேய்கள்
பன்றியும்புலியோடானை பராக்ரமயாளிசிங்கம்
துன்றிசேர்ப்பரவைசூழ்ந்த அடவியைக்கடந்தாரமே
நன்றியாய்மிதிலைக்கெப்போ நாம்களித்திடவேபோவோம்.

வசனம்.

அண்டமளாவிய பர்வதங்கள் பூதப்ரேத பிசாசுகளும் சிங்கசார்த்தூலம் வாசம்செய்யும் இந்தவனம் தனைவிட்டு தமது எண்ணத்தின்படியே மிதிலைக்கு போகலாம் சுவாமி.

கௌசிகன் சொல்-தருவு-ராகம்-சாப்பு-ராகம்-பைரவி.

பல்லவி.

ராமாபோய்வருவோம் வாரா மிதிலைக்கின்றே ராமா

அநுபல்லவி.

காமதகனமுகநாமதம்செய்யா தே
நாமனைவரும் [illegible] ராமா

சரணங்கள்.

...த்தருத்தீர்த்தமாடிநமகிவா எனபோம்
அலங்கிரைப்பூவர்ச்சடைநரேமே மிதிலைநாடி ராமா

கருணைபுரிவாய்மாலேகௌதமன் பாவசாலே
தருணம்பாராடன்றுலேதனைத்தேதாருசேர மென்மேலே ராமா

கன்னல்வளர்க்கனிபகன்னகர்த் தனக்குரிய
சொன்னேனிவிதெரிபநன்மையுடன் அறிய ராமா

அகலி சாபவிமோசன படலம்.

பொது விருத்தம்.

பாவகிருவரோபோர்ப்புகழ் விஸ்வாமித்திரன்
சீலனும்பக்கமுன்னுன் சமித்திரக்குருவின்மீது

மாவினைதூண் தான்சித்த மாதவனைகவிதிற
சாலவேமுனிவன்றன்னை சாமியுங்கேற்குறுற்றான்.

ஸ்ரீராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

விண்ணவர்புகழும்விஸ்வா மித்திராநாயகா
பெண்ணொவர்பவியாரால் பெற்றனன்சாபமிந்த
மண்ணிலின்மீதுகல்லா மாறிவாரண தென்ன
வண்ணமாயமிக்போனா னைமதாஜுவாத்திடவே.

வசனம்.

தேவர்களாமுனிவர்கள் புகழும்பாதமுனியேயிங்கே கல்லாயிருந்துபெண்பாகுறுனதென்ன இவள்யார்யாருடையமனைவியிவள் கல்லானதென்ன யாருடையசாபம் எனக்குதெரியச் சொல்லும் சுவாமி.

கௌசிகன் சொல்-தருவு-ராகம்-சாப்பு-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

கேளிவன்ராமகௌதமன் ஸ்திரீயிவள்ராமா

அநுபல்லவி.

ஆவனிலுள்பண்டுவேயல்மனம் கொண்டு
அத்தாம்காடியாயிரந்திரன் கூடிய தே

சரணங்கள்.

மாபத்தினுலெக்கைக்கூடதை பெற்ற
மாமுனிகள்கேளுஞ்பொம் சுற்ற
கோபத்திலுல்துமசாபமொழி மெத்த
கடையில்வெரும்பாறைவடி உற்ற தே

வெம்பியேமாமுனிகளிலெதிர்ப் பட்ட
வேலையிக்கண்டுபோராமல்முனி இட்ட
அம்பொன்முடிதொட்டடிவனையும் முட்ட
ஆமிரம்கண்ணாக்தவசவனுக் இட்ட தே

ஞானத்திலும்மைமனோதிலம்பேர்க் கொத்த
தன்மையுண்டாமோ அறியேனிப்போ தித்த
நானகம்தானிலுத்தன்பாதநால்கள் சித்த
கல்லுருமாறிபுகலிகையால் வந்த தே

ஸ்ரீ ராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

அயனமைத்ததைதவிலக்கயாகுமோ முன்னல்செய்த
பயன்படியார்குமிந்தபாரதின் மீதுள்ளோர்க்கே
நயந்தரும்முனிவரேநீர் நாடியப்படியேயிந்த
பயந்தரும்வனங்கடந்து பகரமாயினிநடப்போம்.

வசனம்.

நான்முகன் விதியின்படி யனுபவிக்க வேண்டும் வேறொன்றும் கடவாது தம்தருள்படியே இக்கானகம்விட்டு மிதிலையென்னும் நகரத்துக்குப்போகலாம் சுவாமி.

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமனை ஆலிங்கனம் செய் எனப் படல்.

ஆசையோடுனையான்கட்டியணிந்து என்முகமலர்ந்து
பாசமாய்னிபோர்முத்தம் பரந்தாமயானளிக்க
நேசமேலாகுதின்றேநீ எனக்கருள் தான்கூர்ந்து
சுசேனெனக்களிக்க இனிதடைசெய்பாதையா.

வசனம்.

ரகுநாதனுஉன்மீது எனக்குவோர் ஆவலானது யிருப்பது யாதெனில் யானுன்னை ஆவலோடு என்இருகரத்தால் தழுவி என் முகமலர்ந்து வோர்முத்தம் தரலாமென எனதெண்ணத்தை தடை செய்யாமல் என் ஆவல்தனை தீர்ப்பாய்ராமா.

ஸ்ரீ ராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயனேகோதக்களாவலை தீர்ப்பாளன்றே
வையகந்தனிலொவ்வாத வார்த்தையின்றெனக்குரைத்தீர்
துய்யனேதமதுஎண்ணம் அலங்குமேசிலநாள்சென்று
மெய்பிதுளனவேகம்பும் மேதினில்யினிதப்பாதே.

வசனம்.

மாதவத்திற்மிகுந்த சுவாமிதமது எண்ணமானது இதகாலம் கடவாதுயின்ரெம் சிலநாளில் பிறகுதமது உள்ளன்பின் படியே ஆகும் மாமுனியே,

வா தா-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

கௌசிகன் வினா.

எப்போதனையுரைப்பீர் என்னுவல்தீர்ப்ப
இப்போதுரைத்தவார்த்தை தப்பாமபெலனதை
மெய்பாகவேடைப்பீர் பொற்பாதனேநற்போதனே.

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

சொல்வேன் தனைக்கேளுமே கௌசிகரேநான்
பொல்லோனெனஉலகிர் பிறக்குங்குஞ்சேனுக்கெதி
ரல்லோபிறந்தானது அல்லல்தீர்ப்பேனுநன்றே

கௌசின் வினா.

தானேஎவ்விதம்தருவா நமதுசேவை
தேகேனசுகம்தருமெனகோனே சொல்தனைஒன்றே
மோனேபிரணவமயவானே அருள்கூறின்றே

ஸ்ரீ ராமர் விடை.

நீயேசத்ராஜித்துவயிற்றில் புதல்வியாக
செயமுடனேசத்தியபாமா வென்றிருப்பாய்நானே
ஆயர்ப்பாடிஇஷ்டனுய்வந்தவனை தீர்ப்பேன்நான் தானே

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமனுக்குச் சொல் கவி.

சொன்னதுஉன்மைதானே ஸ்ரீ நராயதுபொய்யல்ல
உன்னிதமிதிலைக்கின்றே உகந்தாராமினிநடப்போம்

தாடகைவனப் படலம்.

ஸ்ரீ ராமர் கௌசிகனுக்குச் சொல் கவி.

அருந்தவமுனிவரேயிவ் வடவியின்பெருமையன்றி
சிறந்தமாதவர்த்தன்யோக க்ஷேமமின்றெனக்குரைப்பாய்.

கௌசிகன் சொல் தருவு-தாளம் ஆதி-ராகம் கல்யாணி.

பல்லவி.

தாரகவனமீதேதான்கேளுமே இப்போதே

அநுபல்லவி.

தாரகை எந்தன்கோதே நமக்கேதோடச் செய்யாதே தா

சரணங்கள்.

பன்னிராயிரம்பேர்கள்பரவும் முனியோர்கள்
வன்னிதத்தால்யாவர்கள்வனத்திற் பாம்பானர்கள் தா

தந்தசாபமின்றேடதார கனியேநாட
வந்தனமெனகூடவருவாரே கொண்டாட தா

பூரணனந்தயோகபூவுலகின் வைபோக
கார்வண்ணயிரையேககனிய நகர்நீபாக தா

பொது விருத்தம்.

முனிவனிம்மொழியதனை சொன்னன்றே
முகமலர்ந்தஅய்யனுமே முன்நடந்தான்
இனியதோரவ்வனத்துள் இரிடியோர்க்கே
இசைந்ததோசாபம் நீங்கியவார்தாமே
தனியதோர்கோதண்டன் தனையேகண்டு
தானேவரு[illegible]லோடு தழுவலாமென்
கனிபிதமோன்முன் எ[illegible]கூடிக்கூடி
கண்டாரேஅவர்க ளொன்[illegible]மகிழ்கின்டாரே.

தாரகான முனிவர் ஸ்ரீ ராமனுக்குச் சொல்

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-தன்னியாசி

பல்லவி.

ஆலிங்கனம் செய்தாட் கொள்ளுமே அனைவரையும் ஆ

அநுபல்லவி.

பாலில்விழுவோம்பரந்தாம பன்னிருமை
பூவுலகினில்யாரும்போற்றி செய்திடும்சோம ஆ

சரணங்கள்.

கௌசலைமகிழ்சுதனார் வண்ணனே அற்புத
காசினியோர்க்கேமிறகடைகண்பாருமே சதா ஆ

அம்புஜதிருபாதஅருமறையின் விநோதா
நம்பினோம்அற்புதாபந்தரும் நவநீதா ஆ

மணிமகுடவுல்லாசமங்களகுண யீசா
கனியனகருர்வாசகடைக்கண்பாரா சர்வேசா ஆ

ஸ்ரீ ராமர் தாரகாவனமுனிவர்களுக்குச் சொல் விருத்தம்.

இதுகாலமல்லாஉங்களெண் ணத்தின்படியாம்பின்னே
எதுகுலம்தனிலேமாதராகவே பிறந்திருப்பீர்
வாசுதேவன்தேவகிதன் வயிற்றினிற்பிறந்தேசோதை
சிசுவெனயான்வளர்ந்து சேடியரானவுங்கள்
குசபரமிகுகுலுங்கூடி அன்றனைவேகின்ற
வசமிதுஅல்லஎந்தன் வார்த்தைஇன்றதனைகேளீர்
தசகண்டன்தன்தனக்கன்றல்லோ தரணியிலவதரித்தேன்
விசைகொண்டியினிதான் யாவர்வேரென்றுதினிபிறப்பீர்.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ராமன் தாரகா முனிவர்களுக்குரைத்து மிதிலைக்கு நடக்குஞ்சமயம் பாலவனத்தைக் கண்டு ஸ்ரீ ராமன் யாதென்றுக் கேழ்க்க அவ்வனத்தின் பெருமையை முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன்.

ஸ்ரீ ராமன் வசனம்.

மாதவ முனிவரே இதோ நம[illegible] எதிரில் ஜகஜ்ஜோதியாக இருக்கிறது என்ன வற்புதம் சொல்லும் சுவாமி.

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமருக்கு[illegible]ல் தரு[illegible] ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

ஐயாராகவாகேளாய் பாலவனருகிலா அன்பர்குணாளா

அநுபல்லவி.

வையமுழுதும்புகழ் செய்யுங்காலகாலனன்
தய்யும்யோகநிலையால் ஜெய்யும்படியாகினை ஐயா

சரணங்கள்.

வீரரன்வர்வெகுதீரினி அசுர
சூராதிகளுமேகம்பிரமனம் வேசார
விண்ணுலகிற்தன்னிலேங்கினர் யாவர்களுமே
பண்ணும்நேமநிஷ்டைநீங்கினர் நீங்கியவர்பின்
தீராசோகமேலாகி திகில்கொண்டிந்திரன்முன்னே
காராயெங்களையென்னேர உரைத்தாரென ஐயா

அன்றேவாசவனுரையால் சென்றேமாரன்சிவன்தன்முன்
நின்றேபஞ்சசரம்தொடுத்தான் தொடுக்கவும்

பெற்றேசிவன்நகைத்தெரித்தான் பெரித்தமுதல்
ஒன்றுமேவொழிவில்லாமல் இந்தவனம்தனலாக
எத்தனையாட்கொள்ளும்படி வந்தவரோவின்பமாக
யாளியும்காடிபுலி கூலியும்சிங்கமுமிங்கே
அண்டிடவெதிர்த்துவிடுமே ஆரிதன்சோமன்
கண்டிடமனம்வெசாருமே இவ்வனபத்திர
காளியவளுமே அரணுழிகைகிற்பதரிது
கணியனகாரியிக் கானகயிகபெரிது ஐயா

ஸ்ரீ ராமன் வசனம்.

மாதவமுனிவரே இனிநாம்மிதிலைக்கு போகலாம்வாரும்சுவாமி விசைகொண்டு யினிதான் யாவர் வேறென்று இனி பிறப்பீர்.

வாது தருவுதானம் சாப்பு-ராகம்-காம்போதி.

கௌசிகன் வினா.

நீவருகுவாரகுராமா வெகு
இருடியோர்தவமீடேற்ற பரந்தாமா நீவ

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

யாவர்ப்புகழும்மாமுனி மிதிலை
எத்தனை தூரமோயினியுரைத் தனையே யாவ

கௌசிகன் வினா.

தண்மைபொருந்துமெனதைய வனம்
தாண்டினால்மிதிலைமுன்காணுமே தூய்ய

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

துலங்கும்வனத்திற்கால்கள் கோகநெடு
தூரம்நடந்துவந்தோம் வேகமதாக துல

கௌசிகன் வினா.

அதோதோணுகின்றதெதிர்ப்பாரு மெந்தன்
நாதிமூலபிரணவாதனே நீரும் அதோ

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

பார்க்கப்பார்க்கவுமின்பெருமை அந்த
பன்னகன்னுனினால்உரைப்பதே அருமை பார்

கௌசிகன் வினா.

அருமறைப் புகழும் கம்பீர இந்த
அவனியோர்க் களிக்கும் அதிவீர தீர அரு

ஸ்ரீ ராமன் விடை.

களித்தேன் என்ன கர்த்தனைக் கண்டு அந்த
கணியனார் அணிகோபருள் மிகக் கொண்டு களி

மிதிலைப் படலம்.

ஸ்ரீ ராமன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ரத்தினம்இழைத்தகூடம் ரவ்வையாயிமைத்தவீடும்
முத்தமத்தகுவேர்ப்பீடம் சுத்தமாம்பளிங்குமாடம்
த்திசைபோர்க்களிக்க மின்னகர்பெருமையோட
மத்தன்றத்திறமைகண்டு மனமுறுகளித்தேனையா

வ-ம். அபின்னகரின் அற்புதமென்ன சொல்வேன் முனிநாதா

கௌசிகன் ஸ்ரீ ராமருக்குச் சொல் தருவு-தானம் ஆதி-ராகம்-தன்னியாசி

பல்லவி.

இன்னகர் பெருமையை இன்னதெனவும் நான்
எடுத்துரைக்க என்தராமா

அநுபல்லவி.

கன்னல் வளரும் மிக்காளி லென்றே
கவலை யினி யகலும் கண்டபேர்க் கென்றே இன்

சரணங்கள்.

பின்னை பாதரி வில்வமும் கொன்றை
பிலாகடம்ப தேக்கு வெகு
பெரியதாகிய வேங்கையுடனே ஆத்தி
பாலைகதலி பாக்கு
நன்மையுள்ள சந்தனமரங்க ளனேக
நாவல்மாமர மெதிர்காண்பீர் முன்பாக
வீதிகளுன்னித் மோதயதிசேடனும்

வெவ்வுமோ யவன்பன்ன வெகு
உன்னிதமுடன்னதிர் துன்னியமேடைகள்
வோங்கிதள தளவென்ன
பாதிபிரயாணியும் பரமன்வாழ் நாட
பாரினிஇதற் கெதுதான்மீடே. இன்

மாசிலா தமன்னவ னெதிராக
மதியமச்சர்கள் சூழவெகு
மங்கையர்களும்தினம் சங்கையிலாயிரவன்
மலர்மிசை யினித்தாழ
நேசன்கனியநகர் வாசன்ஜெகப்பிரகாசன்
ஈசனுளமகிழ தாசர்க்கடியார்பூஷன இன்

பொது-விருத்தம்.

மாசிலாதினிஅயோத்தி மன்னவன்செயர்த்தாமே
கௌசிகமுனிவன்பின்னே கூடியேயிதிலே தன்னிற்
தேசிகன்வந்தாரென்ன தேவர்நாவலர்களிக்க
காசினிர்புகழும்சீதாம் களிஜனும்தாய்வந்தாளே.

தரு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

அன்னைஜானகிவந்தாள் அன்பாய்பாரீதோ
அன்பாய் பாரீதோ

அநுபல்லவி.

அன்னனடையெனவும் புவியோர்பின்னும்
பன்னவே பின்னும் பன்னவே அன்

சரணங்கள்.

பாலசந்திரமுகவதனமும் பளபளென்னவே பளபளென்னவே
காலினிற்தன்னடைசதங்கை கொஞ்சகலகலென்னவே அன்

தங்கதோடாகில்வஸ்திரத்தின் ஒளிதன்னகவொளிதன்னவே
நங்கைமாரினபுரம்தனிலெனயமே பன்னெனயமேபன்னவே அ

மல்லிமுல்லைமந்தாரமென்மகிள் வாடைவீசவேவாடைவீசவே
மெல்லிஇவளிகரில்லைஎனவின்னோர் மேன்மைபேசவேமேன்மை

சீதை தாதிகளுக்கு சொல் வசனம்.

அடி சகிகளே. ராமனைவரும் நமதுபவிக்குமாமணி மேடையின் மீதுசற்றுநேரம் பந்துவிளையாடலாம் வாருங்களடி.

சகிகள்-வசனம், நல்லது அம்மணி.

சீதைபந்துவிளையாடும்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

ஆடுவோம்பந்தாடி அடி சகியேவாடி ஆடு

அநுபல்லவி.

கூடுவோம்இனியாடி கோங்குமாமலர்சூடிநாடி. ஆடு

சரணங்கள்.

செண்பகமலர்ச்செண்டு சீராகாம்கையிற்கொண்டு
மண்புகழவேபண்டுமல்லி முல்லைசெண்டுரெண்டு ஆடு

வஞ்சியரேமுன்வாரும் வண்மைபந்தைதாரும்
நெஞ்சம்களிக்கப்பாரும் நாநெய்திடுவேன்சேரும்கோரும் ஆ

எறிந்தபந்தைத்தேடி எடுத்தோடிநீவாடி
சிறந்ததோழிபேச்சிடி சீராமுன்பாகவோடிவாடி ஆடு

பாரடிஎன்னருமை பந்தெறிந்ததிறமை
தோடிணம்பெருமை திகழொளித்தரமை ஆடு

முத்தாபரணமாட முல்லைமனமேசாட
சுத்திமனினம்கூட சகுளிவிளையாடநாட ஆடு

அஞ்சிடதினிமீடே அரிதேவாஇப்போதே
நெஞ்சம்களிப்பாய்கோதே மாமணிமேடைமீதேதோதே ஆடு

கனியனார்முராரி கருணைஞமேகோரி
மணிமேடைமீதேதறி மகிழ்வாமனமாறிமீறி ஆடு

சீதை ஸ்ரீராமனைக்கண்டு சொல் கொச்சகம்.

பூரணச்சந்திரனே புரமுன்றெறிந்தவனே
ஆரணனேநாரணனே அம்சஜனேமாமகிழ
காரணனேகார்முகிலே கந்தனிவனேஇனியித்
தாரணியோர்தான்களிக்க தான்வருபவனெவரோ.

சீதைசொல்-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-அடாணா.

பல்லவி.

வருகின்றவாரோ ஏந்தலாரோ என்பேரோசகியே வரு

அநுபல்லவி.

திரையகுழ இப்புவிதனிலிவர்
அருமலர்ப்பதமலித்திட களித்திட வரு

சரணங்கள்.

அயனோசந்திரனோயிவரலை மீதயன்யவனோ அல்லால்
நயன்மூன்றுடையவனோ அம்மா
நன்மையுளளன்னிட ஙிகளே இன்னவரென்றுன்னுவீர்பன்னுவீர்
சகிசாந்தனோரதிகாந்தனோ சகியேயிதோஇருவர்தானோ
வசமைமீதே வருகின்றோர்தன
வண்மைமவசந்தன்மையும் கானிடபுண்ணியமேபண்ணினேனடி.
மனம்சோருதேயினி யாராகே மீண்டுமேயிவர்க்கிணையார்மாதேசகி
கனமே தருமினி இப்போதே
காரிகரேகனியன்னவர் ஊரினில் வளாரியோ இவர் சகி வரு

ஸ்ரீ ராமன் சீதையை கண்டு சொல் விருத்தம்.

பளிங்குமேடையின்மீதுதன்னன் பசுமைநற்பதுமையோபின்
நளினன்மலரின்தன்னுள் நயந்தரும்சுவையைதானி
அளினமநேகம்சூழ்ந்து அச்சுவைகிரகிக்கின்றாய்போல்
தளிர்பெரும்மாதரோடு தானின்பவள்தான்யாரோ.

வசனம்.

இந்த பளிங்குமாமணி மேடைதன்மீது அற்புதம் பொருந்திய பொற்பதுமைபோல் அநேக மாதருடன் நிற்கும் சுவாத்தின பதுமை யாரோ நானறியேனே.

ஸ்ரீராமன் சொல் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-கமாஸ்.

பல்லவி.

ஆரோ ஞனே தெரியேன் இவளாரோ ஞனே தெரியேன்

அநுபல்லவி.

பாரோர்ப்புகழ்என்முன்சீர் மேடையிலுன்னத
ஓராடலாவிமயில் வாரார்கின்பவளிவ வாரோ

சரணங்கள்.

கூந்தலொளிவண்டினும் போலும்நெற்றி
குரிப்பேயலையின்னகா மேலும்நாசி
சார்ந்ததில்கமலர்க் காலம்தடை
தனதலொனகண்ணடிதானோ என்முன்னினபவ ஆரோ
சேல்விழிகளோயிவள் னேத்தாம் அன்பாய்
செழித்தனுதல்து லிவகாத்தாம்வய
ராவிலைஎனதேவசொல் குளிதிரம்இடை
ஆனந்தமேபிடிநடை அன்னபாத்திரம் ஆரோ
பொற்கின்னமிவளிரு கொங்கை அன்பாய்
பொருந்தும்கதலி துடைநங்கை இவ
ளற்புதமென்னசொல்வே னிங்கே அந்த
அயன்மகிழ்ந்தமைந்தானோ அறிபோனிங்கே ஆரோ
பொருந்தும்பூரண பிம்பமுகமேஇந்த
பூவுலகினிற்மகிழ மேவெகு
சிறந்தநற்குண்மு ள்ளயிகமேதன்
சேவைதருகவேயான் செய்பாக்கியவசமே ஆரோ

ஜனகன் கொலு படலம்.

பொது விருத்தம்.

மைவன்னனித்த விதமெண்ணி அங்கோர்
மாமணிமேடை மீதன்றிரவுதங்கி
துய்யமுனிதம்பியுடன் புனலன்குடி
திருமணிதன்னுதலி ஓட்டுதலங்க அன்பாய்
அய்யனன்யெழுந்தான் அங்ஙனமேவாழும்
ஆடவர்களகமகிழ்ந்து சகியின்முன்னே
நெய்யிணையாய்கரையுமந்த வழியைத்தாண்ட
நிலைகொண்டான்மிதிலை வேராடிமன்னன்
கொலு கொண்டானே.

ஓரடி தருவு-தாளம் ஆதி ராகம் கல்யாணி.

மன்னமன்னனாகிய மகிபன்ஜனகமஹா
ராஜன்கொலுவில் லிருந்தான் எதிர்ப்

பன்னுமறையோர்தினம் பாக்காசீசையகூற
பாவாணருஞ்சவிகள்பாடி ஜயமாய்தேற
துன்னும்பொன்னின்மகுடம் சென்னியிலேசீராய்
துலங்கபுஜகிரிதிருதோளிர் ஜயங்கொண்டேற
வர்ணமயில்போலுலாவி பெண்களுங்கோர
வல்லமையுடன்கொலுவந்து அமர்சர்சேர
இன்னிதத்தினிற்மன்னிரு பாதம்போற்றிநேர
இருபுறமுங்கவரி இசந்துவீசகம்பீர
இத்தலத்தினிலெவர் சித்தமுங்களிக்க
இசந்தபுனுகுபன்னீ ருடன்தெளிக்க
எத்திசையோர்நின் மின்பம்படிக்க
எதிரினிற்பூரிகைத் தாரியும்பிடிக்க
சித்தமகிழ பலர் சில தவிலடிக்க
சேருடன்வளிதயிற் சேர்ந்துமேகமடிக்க
ஜெயமிருந்திடும்நேசன்மிதிலை ஜனகமஹாராஜன்திவ்ய
மலர்முகடல்லாசன் எவரும் மகிழும்சுபிரகாசன்நல்ல
கனகநவமணிதன் உரமதிற்துன்ன
தினகரவொளிமுக விலாசமென்ன
தனதுடன்வென்ருப்ட தழைத்துமேல்துன்ன
சனிதபபாத சாஸ்திரமேமன்ன மன்ன

ஜனகன் போற்றி விருத்தம்.

சுராசுராமுனிவர்திவ்விய சுரிதிமாதவத்தோரிந்த
தாரதலத்தரசரென்பத் நான்குஜீவத்திலுள்ளே
திராமயமாகிஎனக்கும் நிறைந்தனர்பொருளே அன்பர்
புராரிவோம்முராரியேமன் போற்றினேயடிக்கேபோற்றி.

பொது-வசனம்.

இவ்விதம் ஜனகன் கொலுவிருக்கும்சமயம் கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லுகின்ற விதம் காண்க.

கௌசிகன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

செந்திருவதனனேநான் செப்புவதினிநீகேளாய்
அந்திரனுலகில்வாழும் அமரர்யாவருங்களிக்க
சுந்திரமுகமலர்ந்து செங்கோல்நடத்துமிந்த
மந்திரமதனுள்வாழும் மன்னனைகாண்போவமாநீர்

வசனம்.

ஏ ராமா தேவர்முனிவர்களும் புகழ செங்கோல் செலுத்திய இந்த மன்னவனை கண்டுவருவோம் வாரும் தசரத நந்தனை.

ஸ்ரீராமர் வ-ம். நல்லதப்படியே சுவாமி.

கௌசிகன் வ-ம். ஆரடா துவாரகா நான் வந்தேனென்ன உன் மன்னவனிடம் உரைப்பாயடா.

துவாரகா வ-ம். ஆனால் நீர் இங்கனமே யிரும்.

கௌசிகன் வ-ம். நல்ல தப்படியே.

கட்டியன் வ-ம். அநேக மணிமகுட கனகசிம்மாசன பராக்கு வந்தனம் பிராக்கு.

ஜனகன் வ-ம். என்னடா கட்டியம்.

கட்டியன் வ-ம். யாரோ ஒரு முனி வந்தது.

ஜனகன் வ-ம். முனியா நல்லது தாமதிக்கவேண்டாம்.

கட்டியன் வ-ம். நல்லதப்படியே.

கௌசிகன் வ-ம். என்னடா கட்டியம் சங்கதி.

கட்டியன் வ-ம். முனி வந்திருக்கிறதென்று உன்னை அடித்து துரத்திவிடெனவும் உரைத்துவிட்டார் நீர் போம் போம் போம்.

கௌசிகன் வ-ம். அப்படி யல்லடா காதிபன் அதனுடைய விஸ்வாமித்திரன் வந்தாரெனடா.

கட்டியன் வ-ம் நல்லது நல்லது.

ஷெ வ-ம் வந்தனம் பிரபு வந்தனம்

ஜனகன் வ-ம் என்னட போராட்டம்.

கட்டியன் வ-ம் போராட்டமல்ல சோராட்டமில்லாமல் மாராட்டம் பிரபு

ஜனகன் வ-ம். என்னடா விகடகம் பேசுகிறாய்.

கட்டியன் வ-ம். இல்லை யாரோ காதிபனும் யவர்குமாரன் கௌசியடித்தவராம் வந்தனர் பிரபு

ஜனகன் வ-ம். கௌசிகரா என்னடா

கட்டியன் வ-ம். ஆம் ஆம் அது மெய் அரசனே செய்

ஜனகன்-சொல்-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-காம்போதி

பல்லவி

வந்தனம் துரையே பொன்னடிக்கு வந்தனம் துரையே,

அநுபல்லவி.

எந்தன்னற்குறைபீடேற்ற வந்தாயின்றே
யான்செய்தபாக்கியம் தான்வந்ததென்றே வந்

சரணங்கள்.

நளினமாமுகமேமலர்ந் தெளின்றெட்டினிற்இகமே
களிதருமெந்தன் கற்பகத்தருவே
காணக்கிடையாத காரணகுருவே வந்

அண்டர்முனிவருமகிழுவே அகிலம்வாழ்பவரும்
கண்டுமகிழ்ந்திடும் கருணைநிறையே
கதியெனஅருள் புரிசக்கரையே வந்

நற்றவத்துதியேஉன்னை நானேநம்பினேன் கதியே
பெற்றதாயும்பிதா வெனவேஉண்மை
பேதைதனிந்திட கோதைதீர்த்தாலுண்மை வந்

கௌசிகன்-ஜனகனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆசீர்வாதமுந்தனுருமை மன்னர்செங்கோலுக்கே
ஆசீர்வாதமுந்தன் அழகியமுடிதனக்கே
ஆசீர்வாதமிந்த அகிலமேபுகழ்பெற்றோங்க
ஆசீர்வாதமேவின்ன மாருமகிழத்தானே

வசனம்.

சுபிபவ அபிபவ உன்செங்கோல் மனுநன்நீதி யாவும் நீடூழியாக வாழக்கடவது மன்னா.

ஜனகன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-கவி.

திருவுலகினிலேசொர்ண தீபத்தைபோல்விளங்கும்
அழகேஇச்சிறுவர்யாரோ அறிந்திடஎனக்குரைப்பீர்

கௌசிகன்-ஜனகனுக்கு-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம் அடாணா

பல்லவி.

ஆரென்றுநீஎண்ணினாய்ஜனகனே நீஆரென்றுநீஎண்ணினாய்

அநுபல்லவி.

பாரோர்ப்புகழையோத்தி பதியாம்தசரதன்செய்
பாக்கியத்தாலுதித்த பாலரெனஎண்ணாமல் ஆ

சரணங்கள்.

அறுபதாயிரகாலம்ஆண்டும் புத்திரனில்லாமல்
அவனியில்அவன்மனம்நொந்து தாயேவதிஷ்டன்
கரிதியப்படிஅல்லோகலை கொடுவரஸ்புத்திர
காமேஷ்டியாகமும் செய்தானேஅதில்
சிரந்தபூதமேபிண்டம்சீரா அளிக்கபொன்னின்
செம்பில்இரண்டாகவே புசிழ்ந்தாரேமகிழ்ந்து ஆ

மூத்தநாயகிக்கொன்றும் கைகேசிதனக்கொன்றும்
முகமலர்ந்தரசனன் றளித்தானேதந்த
சுத்திரமதையறிந்து சுமித்திரையிருவருக்கே
சேவிக்கஅதிர்கொஞ்சம் யீந்தாரேமன்னனுக்கு
கேத்தநாயிடம்ராமன் பிறந்தானெந்தன்
இடர்தீர்த்தஇவன்தன்னை அவனியோர்ப்புகழ்வாரே ஆ

பரதன்லக்ஷ்மன் சத்துருக்கன்மற்றிருவர்தன்
பாலராமெனமூவர்ப் பிறந்தாரேஎன்
விரதமழிக்கவந்த வெள்ளாட்டிசுவாகையும்
வீரராமனம்பெய்ய மாக்ஷீகெளதமன்
கரிதியப்படிகருங்கல்லா கிடைத்தான்பீது
கர்த்தன்பாததூள்சிந்த சித்தம்தெளிந்தெழுந்தானே ஆ

இதுவும் கௌசிகன் ஜனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

வரத்தினால்வந்துதித்தவன்மை மாமலைரபோன்றேன்
தூரத்தினிற்திறமைதன்னை காணவென்றெனக்கோராசை
பெருந்தவில்தனைபேதாராய் பெருமானும்வளைப்பானேனும்
கருத்திசந்தினிபார்ப்போமே காசினிதனிலேமன்னா

வசனம்.

ஏ மன்னா இவ்விதம் பிறந்தபிச்சிறுவன் வலுமையயான் பார்க்கவேண்டு மென்றென தெண்ணம் யிருப்பதால் உன்னிடத்தில் இருக்கும் வில்தனை வளைப்பானென்றென தெண்ணமிருப்பதால் வில்தனை வரவழைப்பா ஜனகா,

ஜனகன் கௌசிகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

தன்மைசேர்முனிவரேநான் தடைதானென்றுரையேனையா
உண்மைதான்வுரைத்தீர்பிப்போவோங்குவில்தனைவளைத்தால்

கண்மணிமகளை அன்பாய் கல்யாணம்செய்தளிப்பேன்
மண்ணுவிண்ணறிவதாக மருத்துவேருரையேனையா

வசனம்.

மாதவ முனிவரே யிச்சிறுவன் அந்தவில் தனை வளைப்பானே யாகில் யான் அருமையுடன் தவம்செய்து பெற்ற மகளாகி சீதை யை விவாகம் செய்து தருவதற்கு வோர்தடை யிராது சுவாமி

கௌசிகன் வ-ம் ஆனால் வில்தனை வரவழைப்பாய்.
ஜனகன் வ-ம் நல்லது வரவழைக்கிறேன் சுவாமி.

இதுவும் ஜனகன் கட்டியனுக்கு சொல் கவி.

கல்வியில்மிகுந்தயேவல் கட்டியாயுரைக்கக்கேளாய்
வில்தனை எடுக்கதிராமல் லவரைவரவழைப்பாய்
கட்டியன் வ-ம் நல்லது வரவழைக்கிறேன் சுவாமி

பொது விருத்தம்

ஜெயம்பெறமிதிலைமன்னன் சொற்படிவாருமென்று
நயக்தரும்வாசல்காரன்நாடி வந்தழைத்தானன்றே
பயக்தரும்மல்லர்தாமே பராக்கிரமோடெழிம்பிதங்கள்
புயம்தனை தட்டிவீரர் புறப்பட்டார்ஸ்திரப்பட்டாரே

தருவு தாளம் ஆதி ராகம் அசாவேரி.

பல்லவி.

மல்லர்காங்களே கெடியமலைகளை தலையின்மேல்
நிலையுடன் தூக்கிடும் மல்லா

அநுபல்லவி.

எல்லையிவினைவொருவரு மில்லையெனவே
வல்லமையுடையோர்கள் வணங்கிநடுங்கிடவே மல்லர்

சரணங்கள்.

கதனமுழுதுமெங்கள் கரம்தனைநீட்டுவோம்
தகிணதிமிதோமென தாணியையாட்டுவோம் மல்லர்
கிரமினைவரையும் திக்கிடஎட்டுவோம்
ஓரம்பேசுவோர்வாயை உடைத்துயர்த்தாட்டுவோம் மல்
பரரும்கனியகர் பாமனைபாடுவோம்
சுகம்தரும்இகம்தனக்கு கந்துமேலாடுவோம் மல்

மல்லர் ஜகனுக்குசொல் விருத்தம்.

பார்ப்புகழுசேமிக்க பசுருமிக்கொளுவிலுன்பாய்
சீர்ப்பொருளையழைத்தசேதி உள்ளமகிழ்ந்து
எர்ப்பொடுரைப்பாய்தங்க ளெண்ணத்தின்படிநடப்போம்
கார்ப்பொழிஉலகிலேதன் கழல்தனக்கிணங்கினேமே

வசனம்.

சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும் உலகிற்புகழும் மன்னவா எங்களைதேவரீர் அழைத்தகாரணம்யாதுதெரியச்சொல்வீர் மகானுபாவா.

ஜனகன் மல்லருக்கு சொல் கவி.

கழல்தனிற்பணிந்துநிற்கும் கடினவீரர்களேகேளீர்
எழில்பெரும்வில்லதனை கொண்டிஷ்ணம்வருகுவீரே

மல்லர் வசனம்.

தமதருள்படியே எடுத்துவருகின்றோம் ஆண்டவா.

பெரியமல்லன் சொல் விருத்தம்.

சிங்கத்தின்பல்லாவாடா சொட்டைமூக்காநீவாடா
தொங்கியெகாதலாடா தொந்திமின்வயராபிளா
பொங்கியகண்ணுவாடா பேர்தியனேவாடாமன்னன்
இங்காம்வுரைத்தவாரே இனியதோர்வில்லெடுப்போம்.

வசனம்.

சிங்கப்பல்லா சொட்டைமூக்கா யானைகாதா சால்வயாபினே கண்ணுமுன்னவன் எண்ணத்தின்படியே வில்லையெடுத்து வருவோம் வாருங்களடா.

மற்றொருவன்-சொல்-கவி.

எந்தனுலாகர்தப்பாடிந்த னப்பானைசொன்னேன்
சிந்தைதான்கலங்குகின்றே செத்தாலும்தொடேனே

வில்லை வசனம்.

அடே அண்ணே இந்த வில்லைப்பார்த்தால் மிகவும் பயமாகவே யிருப்பதால் உன் அப்பானைபடி நான் இந்த வில்லை என்கையால் தொடேனடா.

பெரியமல்லன் வசனம்.

மன்னவன்நம்மை தண்டிப்பான் பேசாமல் வாடா.
சிங்கப்பல்லன் வ-ம். ஆனால் பார்ப்போம் வருவீர்.

மல்லர்-வில்லெடுக்கும்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-நாதநாமக்கிரிகை.

பல்லவி.

மெள்ளமெள்ள தூக்கடா சப்பாணிகாலா — மெள்

அநுபல்லவி.

எள்ளளவிலுமே யினிஅசையாதே வில்லு
உள்ளமுருகுதடா வோஹோஹோயிதென்ன சொல்லு — மெள்

சரணங்கள்.

குட்டிக்கரணம்போட்டும் கிளம்பாதிந்தவில்தானே
ஒட்டிவயாரிதான் ஒதுங்குவதியேனே — மெள்
எத்தனையோமல்லரை எடுத்துசென்றாடினேனுமே
இத்தனைபருவதுதான் சொத்தகாலனைகானேனுமே
அப்பாஅப்பாயிந்த வில்தானசையவில்லையே துரைக
தொப்பவயாரினி தூரநின்றுயேபார்க்க
தாரணிபுகழ்கனியனார்சீசரிஅரியைபாடி
வீரர்நாமனைவரும் விசட்டுப்பேசாமல்கூடி — மெள்

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மெள்ளனநடப்பீர் தள்ளாடி விழப்போறீர்.
மற்றொருவன் வ-ம். குள்ளப்பயலே கூவாமல் நடடா.

யானைக்காரன் வசனம்.

வேர்வை துடையடா வெள்ளாட்டிமகனே
பினாக்கண்ணன் வ-ம். தெரியும்தெரியும் தேவடியாள்மகனே

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மகமேருவில்தனை மன்னவன்முன் வையுங்களடா

சிங்கபல்லன் வசனம்.

அதிபதிமல்லனே அரசன்முன் வைத்தோம் வைத்தோம்

அதிகாரிமல்லன் வசனம்.

மன்னவா தமதெண்ணத்தின் படியே வில்தனை எடுத்துவந்து தமதுமுன்னில் வைத்தோம்பிரபு.

ஜனகன் வ-ம். நல்லது அங்கனமே யிருக்கட்டும்.

ஜனகன் கௌசிகனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

எத்திசைபுகழ்பெற்றோங்கும் இந்தவில்தனையேயிவ்வா
மித்திரமுனியேயன்பாய் மேன்மைசேர்கொலுவில்வந்த
புத்திரனிதனைநாணி பூட்டிவோனேயாகில்
சத்தியமுடனான்பெற்ற ஜானகிதனைநானீவேன்.

வசனம்.

திருலோகம்யாவும் புகழும்மாதவமா முனிவரே இந்தவில்லை இச்சிறுவன் வளைத்திடுவானேயாகில் நான்அருமையுடன் பெற்ற மகளாகிய சீதையைஇவனுக்குவிவாகம்செய்தளிப்பேன்முனிவரே.

கௌசிகன் ஜனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இதுசரிசரிதான்மன்ன இசைந்தசொற்படியேயிந்த
வதிசயமானவில்லை வானவர்மகிழராமன்
சதிர்பெருங்கரத்திலேந்தி சபாவெல்லாவருமெச்ச
எதிரிலாதிதனைநாணி எடுத்திவன்வளைப்பான்பாராய்.

வசனம்.

ஜனகா உன் எண்ணத்தின்படி யிச்சிறுவன் இந்தவில்லை உன் உள்ளம் மகிழ வளைப்பான் பார் மன்னவா.

கௌசிகன் வ-ம். இராமா இந்தவில்தனை வளைப்பாய்

ஸ்ரீராமன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-விருத்தம்.

வளம்தரும்முனிவரேஉன் வார்த்தையின்படியேயிந்த
அந்தவில்தனையேநாணி அமைத்திடேன்றென்னெஞ்சம்
தளர்ந்திடேனிவிதானுங்கள் தயவதினால்களிக்க
இளமையென்கரத்திற்தானே எடுப்பேன்வில்வளைப்பேன்பாராய்

வசனம்.

தமதருள்படி யானிந்த வில்தனை எடுத்து வளைப்பேன் பாரும் மாதவ முனியே

ஸ்ரீ ராமன்-சொல்-தருவு-அடதான த்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

இந்தவில்லென்கைசரியா முனிநாதரே
இதோவளைப்பேனே குரியா

அநுபல்லவி.

பந்தமுடன்ஜனகன் பகரும்படியே அய்ய
புகலவன்குலத்தேவர் புகழும்படியே தய்ய இந்

சரணங்கள்.

உலகில் மிதிலைமன்னன் ஓங்கும்வில்தனை கொண்டு
சவம்செய்திடவேவிந்த சமயம்தனைநான் பண்டு
ஆதியிலருத்திரனுக் கன்றமர்ந்ததிந்தவில்தானே
நீதிசெய்முப்புரம்தனை துடைத்தவில்லிதுதானே
விண்ணவர்க்கதிபனுமிர கண்ணும்மகிழ்வாரேதா
தன்னைப்கணியனன்னகர்வாள் வண்மையணிகோபர்தேர.

ஸ்ரீ ராமன்-கௌசிகனுக்கு-சொல்-விருத்தம்.

சத்தியில்லிதுதானென்ன சதிரவளையுமென்றே
சொத்தவில்லென்கைதந்து சோதிக்கலாமோயிந்த
எத்தனைத்தனை மன்னனெங்கனும்கற்றுவிஸ்வா
மித்திரமுனியே இரண்டமுறிந்த வில்லிதனைபாராய்,

வசனம்.

மாமுனிவரே இவ்வுலகில்யார்களுக்கும் வளைக்கவில்லென வோர் சொத்தவில் தனை என்கையில்தந்து என்னை தேவரீர் இப்படிக்கு சோதிக்கலாமா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதம்ஜனகன் தந்தவில்லை ஸ்ரீ ராமன்வளைக்க வில்லானது இரண்டாகஒடிந்ததை முனிவன் கண்டு ஜனகனுக்கு சொல்லுகின்றவிதம் காண்க.

கௌசிகன் வசனம்.

மன்னவுன் எண்ணத்தின்படி ராமன் வில்வளைக்கவில்லானது இரண்டு துண்டமாகியது இனி உன் எண்ணம் யாது சொல்.

ஜனகன் வ-ம். வேறொரு எண்ணமாவது யில்லை ஆண்டவா.
கௌசிகன் வ-ம். ஆனால் விவாகம் நடத்துவதற் கென்ன
ஜனகன் வ-ம். வேறொரு எண்ணமும் யில்லை நடத்துவோம்

கௌசிகன் வசனம்.

ஆனால் நல்ல நாள் கொண்டு தசரதனுக்கு திருபமெழுதும் மன்னவா இதே நல்ல நாள் ஆனால் சரி.

பொது விருத்தம்.

பார்ப்புகழ்யரசர்க்கெல்லாம் பதியருள்படிவாவென்ன
ஊர்முழுதும்சிறந்த உன்னிதபந்தலிட்டு
வாத்திருபுலவினர்நான்கு வகையோர்க்குமரிக்கைசெய்து
சீர்பெறஅயோத்திக்கன்பாய் சேதியன்றெழுதலுற்றான்.
ஜனகன் வ-ம். மந்திரி அயோத்திக்கு திருமுகமெழுதும்
மந்திரி வ-ம். சொல்வீர் பிரபு.

ஜனகன் திருமுக மெழுதும் வசனம்

மகா ராஜ ராஜமான் யாமாணிக்கா மகுடாபோற்றி சுகராஜ னெனும் பிரசண்டசெங்கோ உன்னிதனே விண்ணோர்ப் புகழ் ராஜா வொரு விண்ணப்பம் புகல்வேன் அதுயாதெனில் வெகு ராஜர்க்கிணங்காவில்லை வளைத்த உன் தனயனுக் கென் மகள் சீதாம்கனியைதந்து மாமணம் முடிப்பதற்கு உகந்த நாளிதுதானையா வந்த துயக் கௌசியன் நானே மகிழ்ந்து தனக்கனுப்பும் மாமணவோலை ஆய்ந்து புகழ்ந்து நீர் மிதிலைக் கன்பாய் பூரித்துவருவாய் போற்றி.

ஜனகன் வசனம்-

சேவகா இந்த திருமுகம் அயோத்திக்கு கொண்டுபோய்மன்னனுக் களிப்பாயடா.

சேவகன் வ-ம் நல்லதப்படியே போய் வாரேன் பிரபு

பொது வசனம்.

இவ்விதம் சேவகன் விடைபெற்று அயோத்திக்கு வர அச்சமயம் தசரதன் கொலுவுக்கு வரும் விதம்காண்க

தசரதன் இரண்டாவது கொலுபடலம்.

பொது விருத்தம்.

மஹாராஜன் அக மஹாராஜனென்ற
மஹாராஜன்முக சூரியவம்சிகராஜன்
சுகராஜன்கௌசிலை கைகேசிசுமித்திரையாம்
தேவியர்கை தொட்டராஜன்
மிகராஜர்பணிந்திட இந்திரனைகாத்த
விஜயதசரதராஜன் அயோத்திவாழும்
கெஜராஜன்வொரு வன்நீதியாலே
தேசமெல்லாமொருகுடைக் கீழ்செய்தாண்டானே.

தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-பைரவி-

பல்லவி

மன்னன் கொலுவந்தானே மகராஜன் தசரதனே

அனுபல்லவி.

இன்னிலம்புகழுங்கோனே இரவிகுலத்தன்போனே

சரணங்கள்.

சென்னியில்மகுடமின்ன சிராப்பநக்கம்துள்ள
மன்னரிருபுரம்பன்ன மாதர்சோபனமென்ன
உரசனக்காளபேரி மிகவீணை சின்னம்துத்தாரி
வரிசைகனசட்டுதீரி வாத்தியம்சங்குகள்மீறி
கருணைபொழியும்கிதி கனியதூர்வாததி
சரணமேமரவாதிதி சகலதேசாதிபதி

தேசவிசாரணை-ஆதி.

தசரதன் வினா.

நீதியுள்ளவெனது மந்திரிமாரேசதூர்
வேதம்புரியுராரா ஆமந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

காவலுடனவர் வோதியேவருகிறார்
மேதினிதனிலெவரும் அரசே

தசரதன் வினா.

ஆவலுடனேசமனாயங்களின் முன்
காலபூசைநடக்குதா மந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

காவலர்தொழும் குணாளகேளும்முன்
காலபூசைநடக்குதே அரசே

தசரதன் வினா.

இப்புவியரசர்கள் கப்பங்கட்டியே
இன்பமுடன்வாராரா மந்திரி

சுமித்திரன் விடை.

தப்பிலாமலே இப்புவியரசர்கள்
கப்பங்கட்டிவாரார் அரசே

தசரதன் வினா.

கரும்பும்புவியுடனே காராம்பசுவினம்
குலந்தவாழ்ந்திருக்குதா மந்திரி

சுமந்திரன் விடை.

வெதிம்பிடாமல் பசுவோடு புவியுந்தினம்
விருப்பமுடன் இருக்குதே அரசே

பொது வசனம்.

இவ்விதம் அரசன் கொலுவிருக்கும் சமயம் மிதிலைமன்னன் அனுப்பிய சேவகன் சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-தோடி.

காவலன் வினா.

செந்தாமரை வடிதனதேவ தங்கள்
சேவடிக்கு வந்தனம்காவ செ

தசரதன் விடை.

காவலாவுன தூரதானங்கே வந்த
காரணமுரையடா யிங்கே காவ

காவலன் வினா.

சொல்வேன்மிதிலை என்னுடையர் அனும்
ஜனகனுரையால் வந்தேன்பொய்யா சொல்

தசரதன் விடை.

வந்ததாவிதன்னுடை வோடி. இன்ன
வகையென உரையடாகாடி. வந்த

காவலன்-விடை

நாடிசீதையார்கிக கல்யாண மென
நயந்தார்வோலை யுமக்கேமன்ன நாடி

தசரதன் விடை.

நன்மைகனியனகர் ஜோதி மந்திரி
நாடியுரை யிதனுள்சேதி நல்

தசரதன்-வசனம்.

சுமித்தரரே இச்சேவகன் கொண்டுவந்த திருமுக வோலை பிரித்து வாசிப்பாய்.

சுமித்ரான் வசனம். நல்லது பிரபு.

எண்சீர் ஆச்சரிய விருத்தம்.

ஸ்ரீமதுசத்குரு கிருபாகடாக்ஷ
சம்பன்ன சுமேருவான
காமவர்த்தனவிநோத கல்யாண அனந்த
கமலாசனி தயா கடாட்சசெந்
தாமரைத்திகழொளிர் ஞான் தனக்கனேக
தெண்டனிட்டே
சேமமுடனை தடியேன் வின்முகம்தனக்கெழுதும்
விருபம் கேளாய்
மாமகிழவுனதருள் வைந்தநல்லனவென்னும்
மகிழ வில்லை
தாமதமேசன்றிலாமல் தனையெடுத்தேவளர்த்த
தனைய னந்த
ராமனுக்கெனதுமகள் மாமணம்பிடவினிஎன்
மனதிலாவல் தசரத
நாமவநருள்புரிவாய் நயந்தமிதிலேசன்மிக
யனேகவந்தனமே பிரபு.

தசரதன் வசனம்.

மந்திரி ராமன் லக்ஷ்மணன் என்னை பிரிந்தநாள் முதலாக இரம்பசநும் மனவேதையாகவே யிருந்ததுஇந்த சுபவார்த்தையால் ன்னுளம் களித்தேன் இனிஅந்த புரத்திற்கேகி எனதுமனைவிகளை ழைத்து வருவாய் மிதிலைக்கு செல்லவேண்டும்.

சுமிந்திரன் வசனம். நல்லதப்படியே பிரபு.

பொது விருத்தம்.

கோசலைநகர் தானுனும் கோமனன்றழைத்தாரே
நின்றேவா[illegible]நம் [illegible]ருமென்பதைஅறிந்து
மாசிலாபணிகள்பூண்டு மாதுகௌசிலைகைகேசி
பாசமாம்சுமித்திரை மூவர்பதிஅருள் படிவாராரே.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

பதியருள்படிவந்தாரே பாங்கிமார்சூழ பதி

அநுபல்லவி.

அதிவிதபூஷண மேலணிந்துமனமகிழ்ந்து
அன்னத்தினை மூவரசைந்தாடையிசைந்து பதி

சரணங்கள்.

அலர்ந்ததாமரை ஜனும்மூவர்க்கோரச்ச
அமைந்தெனவே தோனும்அந்த
நாலமாம்தசரதனர் நயந்தகாரணம்காண
நாரியர் அரிகில் வந்தாரும்சரணமேன பதி

சாமரங்களும்வீச சகிமார்வந்து
சார்ந்துநயமாய் பேசராம
நாமதாரகமதை நாடிமகிழ்வாயாடி
நானுவிதம்கொண்டாடி நாதன்பதமேபாடி பதி

கரம்குவித்தேவரும் துன்னகனியகர்
கர்த்தன்றன் தனையே பன்னமன்னவன்
கருத்தரிந்திடமூவர் காதலுடனேமீறி
கண்டுமனமகிழ்வா கருணைசெய்எனகோரி பதி

மூவர்களும் போற்றி விருத்தம்.

மன்னமன்னவரேபோற்றி மாநிலவமுதேபோற்றி
நன்மைசேர்கொலுவிலன்பாய் நாடியின்றழைத்தசேதி
பன்னுமவ்வகைதானெங்கள் பிராணநாயகனே தங்கள்
பொன்னிணையடிகளுக்கே போற்றினோமெங்கள்கோவே.

வசனம்.

வந்தனம் எங்கள் பிராணவல்லபா தமதுகொலுவில் எங்களை அழைத்த காரணம் சொல்லும் சுவாமி.

தசரதன் சொல் விருத்தம்.

திரம்கொண்டமிதிலைமன்னன் திகழ்சபைதனிலேராவிலிதான்
உரம்கொண்டததனைபாலன் வோங்கியேவளைக்கசசன்
வரம்கொண்டுஜனகன்பெற்ற வண்மைஜானகிராமர்க்கும்
சிறந்தகல்யாணமென்ன சேதியின்படிபோவோயாம்

வசனம்.

மாதர்களே மிதிலையில் நமது புத்திரன் வில்லொன்றதனை பாலன் வளைத்தபடியால், அவன் குமாரத்தியை நமது குமாரனுக்கு விவாகம் செய்வதினால் நமன் வரும் மிதிலைநகருக்கு போகலாம் வருவீர்.

மூவர்கள் சொல் கவி.

நாமினிநிர்க்கொண்ணுதா நயர்தகல்யாணராம
சாமிக்குமுடிக்கநன்றே சரணமன்புடனேபோவோம்.

தசரதன் மந்திரிக்கு சொல்விருத்தம்.

சரியிதேசரிதான்மந்திரி சமயம்யானுரைக்கக்கேள்
கரிபரிபடையனந்தம் கர்னதுத்தாரிபூரி
கரிதிவேதியருமன்றி சுருட்டிஅவுதாவும்விணை
கரிதிசாலுரைத்ததெல்லாம் கடுகெனவரச்செய்வாயே.

இதுவுமது.

தவளைனர்க் குடைகளோடு தாரைமல்லாரி சின்னம்
அவனியோரரியபேரி அறைந்திடசெய்வாய்மந்திரி

வசனம். மந்திரி நான் உரைத்தபடி சேகரம் செய்குவாய்

சுமித்திரன் வ-ம். தடையிரா து பிரபு

பொது-விருத்தம்.

ஒட்டகமதுனர்க்கோடி வோங்குனர்ப்புரவிகோடி
அஷ்டதிக்கதனை தாங்கு மக்குலமதவோர்க்கோடி
மட்டிலாபடைகள்சூழ மன்னவன்முன்னனேக
கட்டியாரார்பரிக்க கனகதேர்தனின்மேல்நின்றான்

இதுவுமது.

கனகவூர்த்திபுங்குலுங்க கன்னிமுவரும்விலங்க
சனிதபவெனசங்கீத சாஸ்திரியாகமேலோங்க
வனிதையர்வாடிக்கதிவ்ய வதிஷ்டரன்றாசிடர
தனிசுவிணைவர்பாட தசரதன் பயணமானான்

தசரதன் மிதிலைக்கு பிரயாண தருவு-ராகம் ஆநந்தபைரவி-தாளம் ஆதி ராகம் கல்யாணி.

பல்லவி

ராஜனை யோத்திராஜன் ஜனகமஹாராஜன் பதிக்கு வந்தானே
தசரதனும் யோஜனை மென்மேல் மகிழ்ந்தானே ||

அநுபல்லவி.

தேஜன்மணிமகுடம்அன்ன சென்னியிலன்பாய்
தேன்மாபுசொரிந்திட தேவர்களுமேதென்பாய் ரா

சரணங்கள்.

தவளைகுடைமேலாட தநிவுசவும்
தரணியோர்கள் கொண்டாட வெகு
நவமணிபூஷணமே நானுவிதம்நான் திக்கின்
நாரியர்கள்பரதனாடனம் செய்திதிர்மின்ன ரா

கொடிபடைஎதிர்சிறக்க குதிரையானைக்
கூட்டம்ஒட்டகம் பறக்கவெகு
முடிமன்னரெதிர்த்தாமெ முனிந்துதனிதானென்ன
முச்சகத்தோர்களிக்க பச்சைப்பதக்கம்தான்ன ரா

கவரிணையமாவீச கனகமேளம்
கர்ணபிரதங்கம்பேச அன்பாய்
தவறிலாமலேகதி தாளம்தத்தித்தோமென்ன
தன்மைகனியரிதன் தந்தைதனசம்பன்ன ரா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் வந்த மன்னனை ஜனகன் கண்டு எதிர்கொண்டு அழைக்கின்ற விதம் காண்க.

ஜனகன் தசரதனுக்குச் சொல் தருவு தாளம் ஆதி ராகம் கமாஸ்.

பல்லவி.

வந்தருள் இனி அயோத்தி செந்திருவதனனெனனீ வந்

அநுபல்லவி.

எந்தனுபாமேமகிழ இந்தசிம்மாசனத்தின்மேல் வந்

சரணங்கள்.

பாலகிருவரோடேபார்ப் புகழ்முனிவர்தாமே
சாலவேவந்ததாலெந்தன் சஞ்சலம்தீர்ந்தேனென்கோனே வந்

அண்டர்மாதவத்தோர்க்கிந்த எண்டிசைக்கிணங்காவில்லை
பண்டுமென்பாலன் வளைக்ககண்டு மகிழ்ந்தேன் கேள்சொல்லை வந்

என்னமீடேரினதந்தகண்ணன் ஜானகைக்குமாலை
வன்மையாய்சூட்டிடஎன தென்னத்தாலழைத்தேன்காலை வந்

ஆதவன்குலத்துதித்த ஓதனேகணியனன்னூர்
ஸ்ரீ தரனருளேஎந்தன்மீது தயையோடுகெண்பரர் வந்

பொது விருத்தம்.

வந்தமன்னவனைக்கண்டு வணங்கியேமிதிலைவேந்தன்
சிந்தையுள்களித்தானன்றே சிம்மாசனம்தானீந்து
முந்திவந்தவர்கள்கசதி முகமலர்ந்துரைத்தான்பின்னே
தந்தைபோற்பாதம்காண தாரகருமன்வாருன்.

ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணன் போற்றி செய் தருவு தாளம் ஆதி ராகம் காம்போதி.

பல்லவி.

போற்றிபோற்றி பொன்னடிக்குதந்தையே போ

அநுபல்லவி.

நாற்றிசையோர்கள் புகழ்ந்தேத்தும்திருவடிக்கே போ

சரணங்கள்.

அருந்தவம்செய்துபெற்ற அன்னைமூவரடிக்கே போ
நலம்தரும்குலகுருனனின மலரடிக்கே போ
தளிர்பெரும்கணியனூர் தான்மகிழும்கோபர்க்கே போ

தசரதன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

அளிணம்குழ்மலரைப்போன்ற அழகியமுகமலர்ந்து
நளினனர்க்கரம்குவித்து நயமவந்தனமேசெய்த
கிளிளிமொனவேபேசும் குழவிஎன்ன முதேதர்த்தின
ஒளியினிலுயர்ந்தமேல வோடிநீவருவாயப்பா.

தசரதன் ஸ்ரீ ராமனுக்கு சொல் தருவு அடதாளம் ராகம் கருட்டி.

பல்லவி.

வாராஎன்துரையேமணி முத்தம்தாராய் சக்கரையே

அநுல்லவி.

சீராஅயோத்திகுமாரர் செங்கோல்கொண்டு
சித்தம்களிக்கஎந்தன் உத்தமனேநீஆண்டு வாரா

சரணங்கள்.

முல்லையின்மணமே மூன்றுலகினில்
இல்லையுன்குணமே இந்த
எல்லையிலென்குறை யீடேற்றுவதுன்பாரம்
அல்லல்செய்யாதின்றே அகமகிழ்ந்தின்னேரம் வாரா

சோமவதனனே கதிர்க்குல
சாமயுரங்கனனே திவ்விய
காகோடியேயெந்தன் கண்ணின்மணியேதேனே
மாமகுடம்புனைய மனமகிழுவாய்தானே வாரா

கருணைநீபுரிவாய் கர்பகமேயித்
தருணமென் றறிவாய் இந்த
அருணன்குலசேகர அவனிதனிலேயினி
அரையணுவுனைபிரிந் தகலேனட முக்கினி வாரா

பொது விருத்தம்.

விவாக பதுமைகள் இவ்விடம்

நாற்றிசைபுகழ்மன் நயந்திருந்திடவசிஷ்டன்
சாற்றிபப்படினதுங்கு சாங்கபாயிட்டாரன்றே
போற்றிசெய்யுலகில்யாரும் புகழகல்யாணராம
மூர்த்திக்குனடத்தஅன்பாய் முனைந்தனர்தினம்தானன்றே.

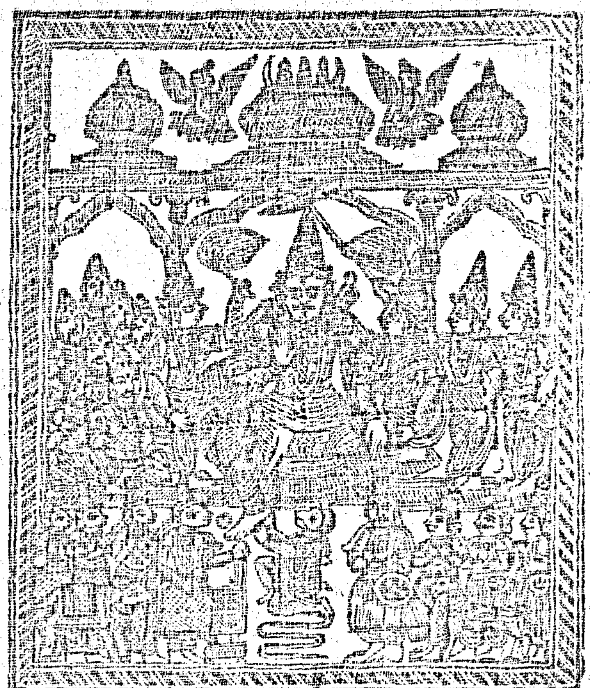

கல்யாண சடங்கு படலம்.

திபதை அடதாளம் சருட்டி

தேவதுந்துமி அரைந்தார் விண்ணுலகத்தோர்
தேன்மாரிமிக சொரிந்தார்
மூவருளமேமகிழ்ந்தார் அந்தர்வீதியோர்
முல்லைமல்லிகையிறைந்தார் மிதிலைதன்னிற்
நாவலர்இனம்கூடினர் நாற்றிசைவோங்க
நயமாபெண்களும் பாடினர் இந்த
பூவுலகினில்யாரும் புகழன்னயம் கொண்டு
பூசுரர்யாவரும் பொருந்திவரவும் கண்டு தேவ

வாழைக்கமுகுகால்கள்நாட்டினர்முத்து வச்சிரத்
தாம்பைக்கலதின்மேல் கட்டினர் மகிழ்வதாக
வேழைமுகனை போற்றிருட்டினர் அருகுதும்பை
வேண்டிகர்ப்பூர தாபம்காட்டினர் மிக

வாழியெனவேசைக ளாட்டினர் வேத
வாக்குயமுடனன்னயம் காட்டினர் அந்த
ஆழிஎனவேஅன்பத் தாருபதிகள் கூட
அரிகிலர்மச்சர்தானே ஆனந்தமுடன் நாட தேவ

பேரிடவண்டை மேளம்அடித்தார் திவ்விய
பெண்கள்நயமுடனே னடித்தார் சிலர்
பூரிசின்னமும்தாரை பிடித்தார் அன்றே
பூசுரர்மாமறைப் படித்தார் மனம்
தேறிமஞ்சள்குங்குவ மிடித்தார் வந்த
தீரரெவர்முதம் குடித்தார் திவ்விய
நாரியர்னந்தம்பேர் னயந்துகோலமே தீட்ட
நாதசுரமேளமனேகர்வந்தது கூட்ட தேவ

வச்சிரமிழைத்த னர்க்கூடமும் நல்ல
வண்மைமுத்துகள் தின்மாடமும் அங்கே
பச்சைபவழத்தோடு பீடமும் கன
பசுமைபொன்னணிந் தனர்த்தடமும் மன்னர்
மெச்சும்படிபளிக்கு மடமும் இந்த
மேதியோர்க் களிக்குமிடமும் எங்கள்
அச்சுதனகமகிழ்ந்தன்னை சீதையோ டன்பாய்
ஆனந்தமுடன்மாலையதனை மாற்றிட தெம்பாய்
ஆவலாய்அரசா ணிக்காலும் கொண்டு
அமைத்தார் குடவிளக்குமேலும் அன்பாய்
பூவையர்க் ரகமும் சாலும் முன்னிற்
பூரித்தமைத்தார் பொன்றனும் மாது
பாவன்யிடபுரம் தற்காலம் அம்மி
புதித்ததேவர்க் கதமேமூலம் அங்கே
யாவர்மகிழ்வசிஷ்டர் எதிரில்[illegible] வம்சொல்ல
ஆவின்னெய்தனை உண்டு அக்கினிஎழும்ப நல்ல தேவ

சாமரம்தம்பிமார் வீச மேலும்
சரனெனவர் வந்துபேச வெகு
தோரணம்னயந்திட னேச இந்த
தொல்லுலகிற் புகழ்பிரகாச ராம
நாமனுளமகிழ சர்வேச ஜகத்
ரட்சணிய கூச அலர்

தாமரையிதழைச் சுவாமியுந்தொட் டிட
தார்மன்னவர்கள்கண்டு துதியெண ணிட்டிட தேவ
அன்னைகால்விரலையன் மிதித்தான் வின்
னமைமேதார்க்காணமாங்கல்யம் தரித்தான் அங்கே
பின்னேமுக்கால்வலம் வந்தான் பாதம்
பிடித்தம்மிதனில் வேத்தமகிழ்ந்தான் பின்
தன்மைஅருந்ததியை நாடினான் சீதா
நாயகியோடென கூடினான் பெரியோர்ப்
பொன்னடிக்கிருவரும்போற்றிசெய்திட தேறி
பூமாரிசொரிந்தனர் பொன்னுலகத்தோர் மீறி தேவ
சிவனும்சங்கரி வந்துசேர்ந்தார் அங்கே
சதுர்முகவனும் வாணிநேர்ந்தார் கே
சவனும்லக்குமிதானே நேர்ந்தார் அந்த
கருடகந்தருவரும் சூழ்ந்தார் வச்சிர
வாசன்இந்திராணியும் தாழ்ந்தார் சேனை
வாரிஜயந்தேவரும் சொரிந்தார் எங்கள்
நேசன்கணியனகர் வாசன்வுளம் களிக்க
கோசிகன்னையந் தவார்யீசன் பரிமளிக்க தேவ

பொது விருத்தம்.

மாமகிழ்ராமனோடு தம்பிமார்க்கும்
மணம்புணர்ந்தான் அனேகமாதர்சூழ
பூமகளாம்ஜானகியும் புன்னகையும்கொள்ள
பூசுரர்வந்தாசிர்கூற புகழஅன்று
வரம்புரத்திலேஎன்தாய் வணங்கிநிற்க
வந்தமன்னவர்மகிழ்ந் தட்சதையிரைக்க
நேமமுடனேசோபனம் பாடஅன்றே
நிலைப்பட்டார்வஞ்சியர்கள் தலைப்பட்டாரே.

சோபனம் பாட்டு தாளம் ஆதி-ராகம் ஆரபி.

பல்லவி.

சோபனேசோபனமே நித்தியசோபனே

அநுபல்லவி.

பாபவிநாசனுக்கும் பன்னிருநாமனுக்கும்
பார்ப்புக்கழையோத்தியாள் பதியாம்தசரதர்க்கும் சோ

சரணங்கள்.

விண்ணவர்ப்புகழும்மேக வண்ணமேனியானவர்க்கும்
புண்ணியவதியாமெங்கள் பூவையாம்சீதையார்க்கும்

வையகம்புகழ்வேள்வி செய்திடும்கௌசிகருக்கும்
ஐய்யமாமுனிவசிஷ்டர் தையலருந்ததியார்க்கும்

மிதிலைபதிதனக்கும் மேன்மைஅரசருக்கும்
கதிதரும்கணியனூர் கனவாகனருக்கும்

லாலிபாட்டு.

சீர்பெறஅயோத்திவாழ தசரதசேயஅன்புடனேலாலி
சின்மயானந்தகருவே ஆனந்தசோதிதர்ப்பரனேலாலி

பார்ப்புகழதேவர்தாமே முறையிடபாதுகார்த்தவனேலாலி
பன்னகாசயனதிவ்யாரக்ஷக பரந்தாமமிகவும்லாலி

தசரதன்குறைநீக்கியே தானவர்தனைவதைத்தவனேலாலி
தயங்குமாமுனிவன்வேள்வி யீடேற்றிதான்முடித்தவனேலாலி

அச்சந்திடாகல்லாகிய அகலிகாளை ஆதரித்தவனேலாலி
அரன்திருகாத்திரன் வில்லைரெண்டாகஆக்கியதேவலாலி

மன்னமன்னவரும்காண ஜானகியைமணம்புணர்ந்தவனேலாலி
மாசிலாமிதிலேசனும்ஜகதீச மனமகிழ்ந்தவனேலாலி

என்னையாட்கொள்ளுமையா தினவும்இரவிமன்னவனேலாலி
ஏழைஉன்னடியிர்த் தாழயின்பமாயானந்தவமுதேலாலி

பன்னும்சிறியேன்முறைக்குவாய் பாரளந்தவனேலாலி
பத்தரிடர்தீர்த்தமுதேயிது சமயம்பாதுகார்த்தருள்வாலாலி

கன்னல்வளர்கணியனூர் வாழ்ஜானகிகாந்தஅன்புடனேலாலி
கரியாதிமூலமெனவும் கார்த்தவாகனவாகனனேலாலி.

மங்களம்-தாளம்-ஆதி-ராகம்-சாவேரி.

பல்லவி.

சீதாசமேதனித்யா சுபமங்களம் சீதா

அநுபல்லவி.

பீதாம்பரதார் ஆரகேயூர்மணிமகுட சீதா

சரணங்கள்.

பராசபுண்டரீக பிரகலாதபோதனுத — சீதா
சகலஜன அர்ச்சக சர்ஜனரக்ஷக — சீதா
கருணுகடாக்ஷிதஜ கனியகர்வாழ்ராஜ — சீதா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் திருக்கல்யாணம் முடிந்தபிறகு ஆண்டவனும்சீதாம் கனியும் பள்ளியறைக் கிசந்துபரிமளம் மிகுந்த கருமலரணிந்து மிகவும் உல்லாசத்துடன் இருக்குஞ்சமயம் ஸ்ரீராமன்சொல்லுகின்ற விதம் காண்க.

பள்ளியறையில்-ஸ்ரீராமன்-சொல்-தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

அன்னமேவருவாஜனகன்பெற்ற சொர்ணமேமுத்தம்தருவா

அநுபல்லவி.

கன்னமையுடனெதிர்த் தானியமேடைமீ — அன்

சரணங்கள்.

தன்னலேதேனே கனிக்ருஞ்சக்கரையே
காணக்கிடையாத கார்த்திகைபிறையே — அன்

செந்தாமலர்முகம்சேர்ந்திடா தென்கண்ணே
சேனுலகினிற்செழிக்கும் ரத்னகுண்ணே — அன்

ரஞ்சிதமோகனே கொஞ்சும்மடமானே
அஞ்சிடதினிநான் அருகில்வர்தேனே — அன்

காதலுடன்நாமே களிப்பாயிப்போதே
கனியனூர்வாழ்கரிய மால்ஞன்கோதே

சீதை ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

கோதைதானென்றனந்தன் கோமனேவுரைக்கக்கேள்
பாதைதான்சிந்தைப்பாரை பாவையாய்அனதாலென்
மீதுகல்லேனகம்தன்னிற் மிருதாகரம்படமிதல்லாம்
மாதர்களானுல்தங்கள் மனமதென்மீதுண்டாமோ.

வசனம்.

வந்தனமென்னது ஆத்மனுயக தமதுமீதெனக்கு வேர்விபாடலம் யாதென்னில். தேவரீர் தாடகையை சம்மரித்து வரும்வழியில்

தங்களுடைய பாதமுள் பட்டமாத்திரத்திற் வோர்பாறை யானது பெண்ணனதால் இந்தனிபாள்மீது அநேக கல்லானதால் தமது மலர்போன்ற கரம்பட்ட மாத்திரத்திற் இந்தகல்கள் யாவும்பெண்களாகிலுல் என்மீது மதுமணம் நாடுமோ சுவாமி.

ஸ்ரீராமன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

மண்ணுவிண்ணரியகைலமா சிவன்அயன்மால்காண
வண்மையாயணையான்மாலே வளமையாய்சூடினந்தன்
வண்ணம்தானதுவேராமோ யேற்றிடாவார்த்தையாலே
குண்ணிடாதினிதாவென்சொல் கருவேனினிதப்பாதே.

வசனம்.

பூதலம், பாதலம், மேதலம், அரி, அயன், சிவன், தேவர், வசிஷ்டர், அருந்ததி இவைமது பக்தவர்க்கமும் அறிய உன்னை யான் மாமணம் நிறைவேற்றி யுன்னைநீங்கியான் அன்னியமாதரை தொடுவேனென பெண்ணம் கொள்ளாதே சீதா.

தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-பூபாளம்.

ஸ்ரீராமன் வினு.

சொர்ணமடமாதே கருணிவாயிப்போதே
மர்ம்மமினியேன்கோதே மாமணிமேடைமீதேசிதே — சொ

சீதை விடை.

சீர்தரும்மாறுபால சின்மையானந்தவ
தார்ப்புகழ்சூழ்ந்தேசவதாரும் பிரசன்னரூபகாவ — சீர்

ஸ்ரீராமன் வினு.

மூவர்ப்புகழும்பெண்ணே முத்தம்தருவாய்கண்ணே
நாவலர்ப்போற்றும்குண்ணே நயந்தருமென்விண்ணேவண்ணே

சீதை விடை.

தாருமேமுத்தம்நாதா தாரணிபுகழ்பாதா
நாரணனென்னும்கியாத நான்மறையன்விநோதபோத — தா

ஸ்ரீராமன் வினு.

நன்மையருள்வாய்கோரி நளினமுகம்மீதறி
கன்னல்வளரும்மீறி கனியனூர்முராரிபாரி — நன்

சீதை விடை.

கனியககர்வாசகனி தீர்த்தசர்வேச
இணையடித்தாயீச யேழைதன்பாபனாசரேச கனி

ஸ்ரீராமன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

எந்தன்நாயகியேகேள் இவ்விடம்நமக்குதாமே
சொந்தமாகவெந்தன்சீதை என்னமுதேவுந்தன்
தந்தைதன்னிடம்நீயே தடையிலாவிடைதான்பெற்று
அந்தமாய்வருவாய்நாமே அயோத்திக்கினிதான்போவோம்.

வசனம்.

சீதா நாம் இந்நகரில் எத்தனை நாள் இருந்தாலும் இது நமக்கு சதமல்லவே உன் பிதாவிடம் நீ சென்று விடைபெற்று வருவாயாகில் நமது நகருக்கு ஏகலாம் கண்ணே.

சீதை ஸ்ரீராமருக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயனேயெனதுபிராண ஆத்மநாயகனேயிந்த
வையகம்புகழ்வேதான் வார்த்தையின்படிநான்சென்று
மெய்யனேயென்னையீன்ற மிதிலைநாயகனைநாடி
துய்யனேவருகின்றேனுத் திரவின்படிதானின்றே.

வசனம்.

வந்தனம் பிராணநாயகா தமதருள்படியே என் பிதாவிடம் நான் சென்று விடைபெற்று வருகிறேன் சுவாமி.

சீதை ஜனகனுக்கு சொல் தருவு-தாளம்-ரூபகம்-ராகம்-பைரவி.

பல்லவி.

வந்தனம்தந்தையேபொன்னடிக்கு வந்தனம்தந்தையே

அநுபல்லவி.

எந்தனையீன்றதேவனே யாவர்புகழும்பாவனேஉன்
இணையடிதாராஇந்தவேழைநீதருள் கூராருபே வந்

சரணங்கள்.

அந்தமகிழ்ந்தைபன் அருமைநாச்செங்கோல்தைசெலு
ஆண்டருள்செய்யவின்னமாரும் மகிமையதய்ய வந்
மாமிலைமிதிலைசனேமன்னர் தொழும்பிரகாசனே-திவ்விய
சகதநூமனமகிழ்வாய் கம்பீரதீர வந்

கலியனூர்சர்வேசனே களித்தவர்பிரகாசனேநீ
கருணைசெய்யாதஉன் கடைக்கண்பார்நாதவினோத வந்

ஜனகன் சீதைக்கு சொல் விருத்தம்.

அருந்ததிக்கதிகமாக அன்னையேயென்வயற்றில்
பொருந்தியன்புடன்பிறந்த புண்ணியவதியேவாழி
சிரந்தஉன்கரம்குவித்தசேதி அன்புடனேகேழ்க்கில்
வரந்தாதடையொன்றில்லை வாய்மலர்ந்துரைப்பாயம்மா.

வசனம்.

வசிஷ்டர் மனைவிக்கும் மேலாக என்வயற்றில் பிறந்த யென்னம்மணி உன் மலர்போன்ற கரம் குவித்து நிற்கும் காரணம்யாது சொல்லும் என்னருமை பொருந்திய தாயே.

சீதை ஜனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

அலர்ந்தபொற்றுமறைக்கு மதிகமாமுனதுதிவ்ய
மலர்ந்தநின்முகம்களித்து மர்ம்மமெனவினுமென்னும்
இலர்தனன்னுதலையோன்றும் தசரதராமரோடு
பலர்மகிழ்ந்திடயயோத்தி பதியவர்பின்போய்வாரேன்.

வசனம்.

தந்தையே நான் வந்தகாரணம் யாதெனில் என் நாயகனுடன் போய் வருகிறேன் விடையருள்வீர் என்பிதாவே.

வாது தருவு தாளம் ஆதி ராகம்.

ஜனகன் வினா.

உன்னைபெற்றமுதல்நானே உளமகிழ்ந்திருந்தேனே
என்னைபிரியவுந்தானே இசைந்தாளன்னசெய்வேனே

சீதை விடை.

என்னசெய்வேனென்றெந்தையே ஏங்கியழுதனெந்தையே
நன்னிலத்தோர்க்கும்நிந்தையே நாடியுரைப்பார்தந்தையே

ஜனகன் வினா.

நாடினனேகயோக ஞானமேசெய்துளம்தேக
வாடும்வேளையில்லைபோக வந்தாயென்துயரேக

சீதை விடை.

இன்னுமந்தனியனன்றோ துரையருள்பாடினீரே
நன்மையருள்புரிவீரே நான்போய்வருககூரே

ஜனகன் சீதைக்கு சொல் விருத்தம்.

பெண்குழந்தைகளைப்பெற்ற பெருமையாலன்றோதந்தை
மண்மகிழ்ந்திடமார்பிலும் மடிதனில்வளர்த்துமாலை
கண்குளிர்ந்திடகரித்த கணவன்கைவசம்தானுகில்
எண்ணம்கொள்வார்பெற்றோர் மிகெதன்பதுவிதுதான்மெய்யே

வசனம்.

அருமையோடு தவம்புரிந்து பத்து திங்களாக வயற்றில்சும
ந்து சன்றெடுத்து வளர்த்து வோர் மன்னவன் மாமனாயிட செய்த
பிறகு தனது நாயகனுடனவன் தன்வசமாகிறாள் தன்னை பெற்றெடு
த்த தாய் தந்தையை பிரியமாகொருதடையிரசெதுவும் முன்
னோர்சொல் பழமொழியானது வுன்னிடம் கண்டேனம்மணி.

சீதை ஜனகனுக்கு சொல் விருத்தம்.

ஐயனேஎன்னைவேண்டி அருந்தவம்செய்துபின்த
வையகம்மகிழவின்று வளர்த்தெடுத்தேவோர்மன்னன்
கைவசமாயளித்தீர் கணவனோடுதானமென்ன
துய்யசாஸ்திரத்தின்வாரே துரையவர்பின்போய்வாரேன்.

வசனம்.

தந்தையே தேவரீர் அருந்தவம் செய்து [illegible] பெற்று வளர்
த்து வோர் மன்னவன் மாமனாம் செய்யும்படியாக செய்தபிறகு
பெண்களுக்கு தன்னாயகன் தெய்வமென்னும் முறைமையின்படி யான்
போய்வருகிறேன் எனதையனே.

தருவு-அடதாளம் ராகம் அசாவேரி.

ஜனகன் வினு.

போய்வாரேனென்று சொன்ன — அம்மாமணம்
பொருந்தவில்லைபிரிய அம்மா — மணவீர்க்க
சேயர்ப்பிராதபேர்க்கு சிந்தைதடு; — மாராதே
சீதையென்னும் பெண்ணு — மகளே

சீதை விடை.

மக்களைப்பிராதபேர்க்கு அய்யா — அந்த
மனமேதவினருள்பாது துய்யா — மிக
தக்கசாஸ்திரமுணர்ந்து தானிவ்விதம் — சிந்தையே
தடுமாருவதேதுயென — தந்தையே

ஜனகன் வினு.

தந்தைதாய்தனைவிட்டு நீங்கி — அம்மா
நான்போய்வருவேனென்றாய் வோங்கியுன்
சிந்தைமகிழவிடைசெய்வனோ — வெனவிரும்
சீதையெனும் பெண்ணு — மகளே

சீதை விடை.

என்னையொருவருக்கு தந்து — மாலை
இடவே அருள் புரிந்தீர்மகிழ்ந்து — அந்த
கன்னல்வளர்க்கவுரிய நாயகனுடன் — பின்போய்
காட்சிபெரிந்து வாரேன்தந்தையே

ஜனகன் சீதைக்குச் சொல் விருத்தம்.

நான்முகன் அகமகிழ்ந்து நயந்தனன்றவத்திற்கேற்ற
தான்மகிழ்ந்தமைந்தரத்ன தாமெயென் மணிவிளக்கே
தேன்மொழிபடைத்த திவ்விய திருவருள்படியே அம்மா
நான்மகிழ்ந்திடவேயுந்தன் நாயகன்பின்போய்வாராய்.

வசனம்.

என் குறை நீங்கும்படியாக என்வயிற்றில் பிறந்தபெண்ணு
அம்மணி உன் எண்ணத்தின்படியே நீ உன் நாயகனுடனே போய்
வருவாய் எனது அம்மணி.

ஜனகன்-தருவு அடதாளம் ராகம் [illegible]

பல்லவி.

நல்லதம்மணிநீ போய்வாராநாயகனுடன்
நானியன்மை கைகொண்டிதோ

அநுபல்லவி.

பல்லக்கையுடனேபொன்படிகம்கைபிடிசெம்பு
எல்லாபோதகளித்திட எதுவேண்டினுமன்பு — நல்

சரணங்கள்.

ஆனைபரிஅனேகம்கோடி வெட்கமுடன்
அரிவாய்வூர்த்தி தருவேன்றடி
சேனைதளங்கள்ரத்ன ஸிம்மாசனம்பொர்க்கின்னம்
ஆனந்தமுடன்மஞ்சளிப்பேன் வேருண்டோவென்னம் நல்

வச்சிரமமைத்த முக்காலிபச்சை,
வைடூரியத்தால் நாற்காலியாரும்
மெச்சும்படிதவலை மேலானபிந்தைகள்
இச்சையுடனேவேண்டி யிதனையுனதாகைகொள் நல்

முத்துமாலைகைகம்மல் ஜிமிக்கைகத்து
முகபேசரிவொட்டி யாணம்யிடைக்கு
சுத்தமுள்ளசருள்கொலுசு தோடாசில்வங்கி
எத்திசைபுகழுனன் அளிப்பேன்உளமேபொங்கி நல்

நாடுனகரம்தேன் தேரா யம்மா
நயத்தாதிமார்வேன் சீரா ராமன்
நாடும்கணிடனகர் நாயகி என தம்மா
நான்மரந்தி தனம் காடாதிராதே அம்மா நல்

பரசுராமன் படலம்.

பொது விருத்தம்.

தந்தைதன்விடையாலன்னை தானெழுந்திருந்தான்ராமச்
சந்திரன்தனக்கேசொன்ன பூஷணமளித்தான்பண்டு
இந்திரமுனிவர்போற்ற எழுந்தனர்மிதிலைவிட்டு
விந்திடபரசுராமன்வழியதி லெதிர்கொண்டானே.

துருவு அடதாளம் ராகம் சுருட்டி.

பல்லவி.

எதிர்கொண்டானேபரசுராமன் மன்னவர்மன்ன
ரதிர்க்கொண்டவே செய்யும்னேமன்

அநுபல்லவி.

கதிர்க்குலத்திசரை கண்டிப்பேனெனசொல்லி
கரத்திற்கங்கைமேற கட்டியதயனயவில்லி

சரணங்கள்.

தவத்திற்மிருந்த சர்வேசன் இந்த
தரணியோர்க்களிக் கும்பிரகாசன் திவ்விய
நவமணிகளுடையதான பூஷணம்தன்ன
தனிப்பிதாரவிந்தம் நயந்தெவர்துதிபன்ன எதிர்

ஜமதக்கினிமகிழும் பாலன்யிரேழ்
ஜகத்ரக்ஷகிதானீன்ற சீலன்முன்னன்
உமையவனுடன் தானே உரைத்தவாய்மொழிதேர
சமயம்விடைத்தானிந்த தசரதனெனகூர எதிர்

மூவேழுதலைமுறையாக க்ஷத்ரியமன்னர்மேல்
மூண்டதான்வைரிவர்க்க மேலாகஅவர்
மாவேரொன்றிலாமர்செய் மகிதலம்தனிர்பண்டு
மாசில்ரகணியனூர் மால்வருவதைதகண்டு எதிர்

தசரதன் வசிஷ்டருக்கு சொல் விருத்தம்.

பரவைசூழ்புவியிர்த்தாமே பகருமென்குருவேயித்த
இரவிதன்குலத்திக்கெவன் எதிர்கொண்டுமினிதானோயா
உரகமென்பகைதபோல் சீரிவேர்ந்குலில்தனைவனைத்து
கரத்தனிற்சிலைதாங்கி யவன்பிபாலிதோவாரானே.

வசனம்.

குருவேசமது எதிரில் யெமன்போல் சீரி இக்குல பகைவனை
பரசுராமன் வருகின்றனோ இதற்கென்ன செய்குவேன் சுவாமி.

வசிஷ்டர் தசரதனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

சிறந்தமன்னவனேஉந்தன் சிந்தையிற் கவலைவேண்டாம்
உரம்கொண்டுவந்தாலென்ன வேதினுதான்தாருமே
சரம்கொண்டுபிவனும்முன்னன் சாதித்தவனுமைதாமே
அதிர்த்திருசற்றநேரம் அய்யன்தன்முன்னின்றிடுமே.

வசனம்.

மன்னா நீ யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் இவன் உனது
குலத்தை இருபத்தொரு தலைமுறை வரையில் சாதித்த வீரன்
திறமைசற்று நேரத்தில்நாம் பார்ப்போம் நீ பயப்படாமல் இரும்
தசரதா.

தசரதன் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

மன்னமன்னவர்க்குமேல் மகனேராகவனேகேளா
என்னைதிரசிவாரான் இக்குலப்பகைவன் தன்னால்
அக்கிடமினியதாமோ ஹரிஹரிஹரிபோம்காமோ
இன்னிலம்தனில்வன்றான் எப்படி தப்பிப்போவோம்.

வசனம்.

திருப்புவனம்புகழும் பொன்னான ரத்தினமே மனதுகுந்த பகைவனை பரசுராமன் இதோ வருகின்றனே ராமெவ்விதம் தப்பிப்பிழைத்துப் போகலாம் ராகவா!

தசரதன்-தருவு-அடதாளம்-ராகம்-அசாவேரி.

பல்லவி.

எமன்போல்வாரானே பரசுராமன்
எங்கேபோய் ஒளிப்போம்காமே எமன்

அனுபல்லவி.

மாமோசம்வருமென மனதில்லென்றுபயமேயோ
மன்தருடனேயவர்த்து சென்றுதானகமேறைய எமன்

கண்டவுடனேகாளி[illegible]டுவான் மலர்ப்
காவ்கொண்டுசேரம்வாரி நாட்டுவர[illegible] இந்த
எண்டிசைகள் நிரப்பிட்டு வரன் சற்றும்
எண்ணனினியப்போ காண்பன்[illegible]லேனெ றைய எமன்

குழவிகளென்மனைப் [illegible]தானே கதிர்க்
குலத்தின்பகைவ[illegible]றான் வாராரே அவன்
கழிவிற்ப்பணிந்த[illegible]தில் பிராணே என்ன
கதியாரு[illegible]ம் விதித்தபடி னோருமோ எ.

அயபதிரசைகம் ஆன்டேனே தலைமேல் வெள்ள
மாருமெனமாதரை மீண்டேனே இந்த
பரிதிருலம்மினாய்வ கேகண்டேனே செல்வ
பாலர்தனைவளர்த்து பரிகொடுக்க வந்தேனே எ

கருணைபுரிவாய் கனைநாத எமர்க்
கனிக்கும்கனியநார் விநோத னைத்.

தருணமென மனம் வாராத என்
தனையலைக்கார்த்தருள் தநினைவும் விநோத எமன்

பொழுது வசனம்.

இவ்விதம் தசரதன் புலம்பியிருக்கும் சமயம் பரசுராமன் சொல்லுகின்ற விதம்காண்க.

பரசுராமன் தசரதனுக்கு சொல்கின்ற விருத்தம்.

அனந்தநாளாகவென்முன் அகப்படாதிருந்தாயிந்த
தினம்தனிலகப்பட்டாயே தசரதபதியேயெந்தன்
மனம்மிகவெகுந்த மகிமைகபுனையளிக்க
முனை தேனைக்கைமில்லிலே மூட்டிகோனினிஅஞ்சாதே

வசனம்.

அடா தசரதா நீ என்கைக்கு அகப்படாமல் தப்பித்திருந்தவன் இன்றுவுன் விதிவசத்தால் அகப்பட்டுக் கொண்டாயல்லவா இதோ வுன்னையொரு நொடியில் எமனுக்கனுப்புகிறேன் பாரடா மன்றே.

தசரதன் பரசுராமனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இனிதடைசெய்யவேண்டாம் அனந்தமுடனேருந்த
பனியதுயிரவிழ்ந்தனிற் பகாமதாமோ நீர்தான்
முனைத்தவாரது தான்செய்வீர் மோசமேலாருமெக்கின்
தனையர்மேல்தானும்தொடுக்கதான் வரமருள்வீர்போற்றி.

வசனம்.

வந்தனம் என்குலபகைவரே தமதருள்படியே செய்வீர் என் தனையர்மீது உமக்கு பகைவேண்டாம் என்றுதயவுசெய்து தம தருள் கூர்வீர் சுவாமி[illegible]

பரசுராமன் [illegible]தனுக்குச் [illegible]சால் விருத்தம்.

கார்த்தவீரியனென்பவன் காரத்திறங்கணமேகட்டி
காத்திரைஎன்பேரோங்க காமத்திலேவனுன் குலத்தை
எத்தகேதாசினியேழுவேழு இருபத்தோர் தலைமுறையும்
சாத்துவேசினிடன்றேடே சப்தமேமுடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

ஏ! மன்னா உன்குலத்தில் உற்பத்தியாகிய கார்த்தவீரியனென் பவனால் உன்குலத்தோரை நான்இருபத்தொரு தலைமுறை வரை

விலும் சம்மரிக்கும் படியாகின்றது இனிஇன்றுடன் என்சப்தமாகி வதுமுடிந்து விடுகின்றது பார்மன்னு.

தசரதன்-பரசுராமனுக்கு-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-அசாவேரி.

பல்லவி.

இனி தடைசெய்யாதையா என்சொல்லுவே இனி,

அநுபல்லவி.

மனி தனுகுலேவரான் மன்னித் திருந்தேனேயோ
சமர் தருடன்தான்வந்த சிந்தைதான்மிகஜெப்ப இனி

சரணங்கள்.

அறுபதாயிரவருஷம் ஆண்டேனேபுத்திரசோகமே
வாகியாகம்செய்திட பூதமே
தரும்பிண்டமாதர்க்கியும் தருணம்பிரசாதமே
தனையராய்வந்துத்தவன் பிதொல்வாதமே இனி

என்குலத்தோர்தன்மீது எடுத்தாய்துஜமேஅய்ய
ஏழைசொற்படித்தாமே வெறுஜனன்சிரம்கொய்ய
தன்பகைமுடியுமே தனையர்மேல்தயைசெய்ய
தஞ்சமெனவும்தங்கள் முனிரப்பணிந்தேன்துய்ய இனி

சிக்ஷைவேதியர்ஸ்ரீயை பசுவைக்கொன்றவன்குலம்
அழிவித்திடுவேபாமென்வும் செப்பினுர்முன்னோர்கள்பலன்
விசைகொண்டென்மீது சரம்விடுவதுமக்கேகலம்
வினிர்செய்யாதேகாலம் விருதாஅய்யாமென்மேலும் இனி

பரசுராமன் தசரதனுக்கு சொல் விருத்தம்.

மந்தரைகாருமென்றே மஹீர்பிசைக்கிரதிகுமன்ன
முத்திகார்த்தியனும்கார்வீன முனிக்கேதுனன்குலமொழிக்க
பிந்திடன் தனையன்தானே பெரும்பகைவனுமேயானல்
சுந்திரகனை தான்செய்து சுதன் தன்னைமடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

ஓ மன்னு உன் குலத்தோனை கார்த்தவீரியனல் உன்குலத்திற்கு நான் பகைவனுகினேன் இப்போது உன் சுதனும் எனக்கு பகைவனுனுன் ஆதலால் அவனை சம்மரித்து உன்னையும் மற்ற யாவரையும் விட்டு போகின்றேன் நீ அஞ்சாமல் உன் இடம் போய்சேரும் மன்னவா,

தசரதன் சொல் விருத்தம்.

எத்தனைவிதித்தாலேயோ எங்கினுன்பழுதிலாடி
உத்தமன் தனக்குறைந்தும் ஒன்றுமேகோதெத்தன்
புத்திரன்மீதுகோபம் கொண்டுமேநடக்கின்றனே
சத்திரியாண்டவந்த னப்பனேயென்னசெய்வேன்

வசனம்.

அரி அரி பரந்தாமா அநுகிரகஷகா சின்மையானந்தமே இந்த பரசுராமன் என் சேயனுகிய ஸ்ரீராமன்மீது பகையாகி நடக்கின்றனே என்ன செய்குவேன் ஜகத்ரக்ஷகா,

தசரதன் தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-காம்போதி.

பல்லவி.

ஆ என்னகதி ஆகினதே

அநுபல்லவி.

ஓஹோஎன்னசெய்வேன் உள்ளமிகவாட
வேகமாமைந்தனை வெல்வேனெனமுன்னுட ஆ

சரணங்கள்.

முப்பிறப்பின்பழியோ இப்பிறப்பின்மொழியோ
எப்பிறப்பின்பிழையோ தப்பரஉன்வழியோ ஆ

தஞ்சமெனான்பாடி தயைசெய்யனவோடி
அஞ்சலிசெய்தும்மோடி ஆனன்மைத்தனைநாடி ஆ

தேன்வூரும்செவ்வாயனே கெட்டாதெனையனே
கானிலேயென்[illegible]வனோ காணுதமானேனே ஆ

அருமையபர்தன்[illegible]ந்தா யானைவைகுவேகந்தா
கரிமுகைக்குகந்த க[illegible]பனார்கோவிந்தா

பொது வசனம்.

இவ்விதம் அரசன் பல[illegible]ராக புலம்புகின்ற சமயம் பரசுராமன் ஸ்ரீராமனை வனைத்துக்கொ[illegible]ண்டு கடூரமாக சொல்லுகின்ற விதம் காண்க,

பரசுராமன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தலர்தனிதுன்முன்னோனை தவ[illegible]ராகச்செய்தேனந்த
குலத்தனிலவதரித்த கோசலை[illegible]யனையாகேளாய்

பலந்தனிற்பிருக்தோர் தாமே பஞ்சென பரக்கவேமுன்
துலத்தனமிகமேல்கொண்ட தசாதசேயானில்லை.

வசனம்,

அடா ராமா உன்குலத்தில் பிறந்தவர்களை யாவும் அதம்செய்து நான் காலதுகேற்றினேன் அக்குலத்திற் நீயும் பிறந்தவனாதலால் உன்னையும் சம்மரிக்கின்றேன் ராமா.

ஸ்ரீராமன் பரசுராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

வில்கொண்டுயென்குலத்தை நீயோவென்றவன் தானை பா
சிலைகொண்டுமெய்துழுவேழ் சிரத்துணித்துடைவைராக்கிய
வலைகொண்டுவந்தவிப்பர வந்தனம்உமக்கேபந்த
அலைவுண்டதுரும்பாவானீ அப்புரமினிபோமையா.

வசனம்.

என் குலத்தின் துவைரியாகினவ உமக்கு வந்தனம் இனி நீர் என்முன்னிற் வீண்வார்த்தையாடாமல் போம்போம் பரசுராமரே.

வாது-தருவு-தானம்-ஆதி-ராகம்-எதுகுல காம்போதி.

பரசுராமன் விடை.

அப்புறம்போவெனவென்னை செப்பினதேரைக் காணேன்
அறிவேனுன்னுன்குலத்தை ரகுராமா உன்
முப்பிறபோர்களெந்தன் முன்தப்பிப்பிழைப்ப தேது
மூர்க்கன் தனமோ தசாத ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

மூர்க்கத்தன்மாகளன்னோர் கொண்டிடவி வனைத்த
மூவேழ்கலமுறை பாசுராம மிக
சீர்கொண்டஎன்குலத்தை சேதம்செய்யென எவர்
செப்பினார்உமக்கெஜமதக்கினி ராமா

பரசுராமன் விடை.

தேவரும்மாமுனிதிரு மூவரும்கனிக்க ஈசம
தேனுவனை அழைத்து ரகுராமா யீத
ஆவலாஅன்னம்பண்டத்த அரியன் தனைவைதோன் குல
மனைத்தியமாமே தசாத ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

அந்தாளாகத்தவம்தனை புரிந்து பெற்ற
அன்னை தனையேசீ பரசுராம கனை
முனிவர்தவர் தலைகொய்தாய் முப்பரிணாலேனேடங்கள்
முறைமையிதோசொல் ஜமதக்கினி ராமா

பரசுராமன் விடை.

முறைமைஅல்லாதாளன்னை அருமையுடனே பெற்றோன்
அருள்படிசெய்தேன்குலை ரகுராமா உன்
திறமையுடையசாம்தொடுத்தே பெண்குலை செய்தாய்
தோஷமில்லையோ தசாத ராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

எல்லையிலனந்தராளாய் அல்லல்செய்தானென கூவி
சொல்லென்மூர்குருமொழி பரசுராமா என்
வில்தனைவனைத்தவனைகொல்ல எத்தனித்தீதன் காரணம்
வீண்வார்த்தையேனோ ஜமதக்கினி ராமா

பரசுராமன் விடை.

வார்த்திருப்புவிபிர்சொத்த வில்வனைத்தினி தனைக
வளர்த்தமாதனைத்தொட்டாய் ரகுராமா இக்
தார்த்திசைமகிழஎன்வில்தந்தேன் வளைப்பாய்
காரணியதனைகாண ரகுராமா

ஸ்ரீராமன் விடை.

வதுளைமயுன துகை வில்வனைத்தேன் இதன்மேல் கணை
வைத்தேன்பிழைப்பாய் பரசுராமா இனி
பகிதருவாய்கனியனகாரியா ஜமதக்
பாணத்திற்குவகைசொல் பரசு ராமா

பரசுராமன் சொல் விருத்தம்.

கதிர்குலத்தாசரென்னை கண்டபோதொடிக்கிமேனும்
அதிர்கொண்டுஆவிநீக்க அருமைஎன்சரமெய்யாமுன்
எதிர்கொண்டஇவனுமின்றே எடுத்தனன்மன்கரத்தில்
கொதிகொண்டசரத்திற்கென்ன கருவேனினிதானோ.

வசனம்.

கதிரவன்குல மன்னவர்களாகினவர் என்னை காணுமுன்னமே அவர்களுடைய அம்சம் தீர்ந்தவராகி நீக்கியின்றுதான் முன்னமே நிற்க ஸ்ரீராமன் கையிலிருக்கும் வில்தனக்கு நானென்ன சொல்லப் போகின்றேன் ஜெகதீசா.

பரசுராமன்-ஸ்ரீராமனுக்குச்-சொல்-தருவு-தாளம்-ஆதி-ராகம்-[illegible].

பல்லவி.

என்னவகைநான் சொல்லுவேன்ராமா
எடுத்துமலர்க்கரத்திற் பிடித்தகணையதற்கு (என்)

அநுபல்லவி.

மன்னமன்னரெவரும் மயங்கவேயகன்ற
முன்னான்செய்தவினைபோ இன்றுன்னிடமே கொண்டு (என்)

சரணங்கள்.

[illegible]யாவரும்தி[illegible] கொண்டாடினவன்போட
[illegible]கின்றோராமன்[illegible] பகருமொழியாய்வாட (என்)
[illegible]ய வேண்டுமெனக்கொடுக்க
பண்டு அமைத்ததில்லை கண்டோரேமயங்க (என்)
கன்னல்வளர்க்கனிய னன்னகர்கரி அரிதன்
முன்னேயாதெனுமுரைப் பன்றுவெளியானபின் (என்)

பரசுராமன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

குணிலாதனைகளுள்ளான் கோபதவத்திற்பாதி
அரிஅயன்சிவனும்தேவருமக மாதவத்தோர்களுக்கு
மறைநிறைவின் ஞானம் அரிய மதியுடன் சரத்திற்கன்பாய்
ஸ்திரமுடன் அளிப்பேன்ராகவா தேவிகளிவிதாவயா.

வசனம்.

ராமா உன் கரத்திலமர்ந்த வில்தனக்கு நானென்ன சொல்லு வேன் அறநெறிசெய்த தபோபலத்தில் அர்த்தபாகம் தருகின் றேன் நீ அருள்கூர்ந்து பெற்றுக்கொள்வாய் ராகவா.

பரசுராமன்-தருவு-அடதாளம்-ராகம்-சுருட்டி.

பல்லவி.

தந்தேன்தானம் தவினைகொள்தயைபுரிந்து
தசரதராம அருள்சிறந்து

அநுபல்லவி.

சந்தேகமினிவேண்டாம் சந்திரசூரியர்சாக்ஷி
இந்தமிசைகாட்டிலும் இருக்கும்பாலர்தாக்ஷி (தந்)

சரணங்கள்.

குற்றமென்றெண்ணாதே யென்மீது-என்
கோபந்தீர்ந்தாழ்க் கொள்ளிப்போது
சத்தியமாகவேநான் சமைத்தவேழ்வியில்பாதி
எத்திசைபுகழ்புன லெல்லாரும்கொண்டிதோவோதி (தந்)

இந்திரன்இந்திராணியும் அறிய அரிசில்
இருக்கும்குருவசிஷ்டர் தெரியஇந்த
அந்திரத்தினிற்[illegible]ன்வாரித்த
ரியவோதிசென்னடன் கைசரத்திற்குதவிமெத்த (தந்)

ஐயமொன்றாலுகாம லின்றோன்[illegible]
அன்னை தந்தைதசாக்ஷியான் மொன்[illegible]
பொய்யுரையென்னான்தான்வோர் பூசாணிரி அய்ய
புகழுங்கணியககர் அரிநீயேதயைசெய்ய

ஸ்ரீராமன் பர[illegible]மனுக்கு சொல் விருத்தம்.

இருப்பிறப்பாளனே[illegible]க்கதற்றவத்திற்பாதி
வெருப்பிலாசரத்திற்க்[illegible]த்தேகியடன் தமக்கு
குறிப்புடனமைக்கவுன் கிரம் கூடினத்தின்யினத்தோ
டிருப்பிடமினியோய்சேருமே யினிதடைசெப்பாதே.

பொது விருத்தம்.

[illegible]டையிலாவிடைதான்பெற்று தவமுனிராடத்தான்பின்னே
[illegible]டனெழுந்தயோத்தி பதிக்குயேசேர்ந்தார்தங்க
[illegible]டைமாதுதானும் கூடிஞ்பசரம்போல்கெஞ்சி
வடிபெறும்மஞ்சமீது வைபவத்துடனிருந்தான்.

தருவு தானம் ஆதி ராகம் முகாரி,

பல்லவி.

ராமராமராம ராமராமராம
ராமாரவிகுலசோம தசரதராமராமனே

அரிபரந்தாமா உன் அடியேனுனது திரு
வடிகளை காணுவ தெப்போ
முராரியே தமது அரிதிலேனையாளாக
முத்தி தருவதினி எப்போ — அரி

கரிமுறையிடவே முன்சார்ந்தபரம்பரனே
கதியெனநம்பினேன் நானேஇச்
சிறியேன்முறையிட சிந்தம்சற்றும்தரா
ஸ்ரீதரா ஏன்செய் தேனே — அரி

ஆதியில்சோமுகன் அயன்மறைகளைவாங்கும்
அவன்திருடி கடலிலொளிக்க
ஜோதியேமச்சமா சோமுகனைவதைத்து
சுருதிஅளித்தா அயன்களிக்க — அரி

விண்ணவரும்முனிவர் கண்ணுமாமணிவண்ண
குண்ணதனையே மத்தாக்கி
வண்மைபுடனேகூர்மமாகி குன்றைசுமந்து
வார்த்தாதேவர்க் கமுதம்நோக்கி — அரி

பூதலத்தைபாயாக பண்ணியேசுருட்டி
போனஅரக்கனுக்கா முன்னே
ஸ்ரீதரனே வராகமாகியவனைகொன்று
சீராயமைத்தாய் புவிபின்னே — அரி

சேயொருவனுக்காக சிங்கமாகியோர்த்தூணில்
சீக்கிரம்பிறந்தே ஐயா
தீயஅரக்கனுயிர் போக்கினதம்உடமது
திருவடியாட்கொண்டே செய்தாய் — அரி

வாமனனவும்அவதாரம் செய்துபலியை
வருந்தயவன் மூன்றடிமண்ணை
தாமளித்திடயவன் தலைமீதுமதுபாதம்
தாங்கவைத்த நமதுசெயலே — அரி

பகலவன்குலத்துக்கே பகைவனெனபாக
ராமனெனபிறந்து நீயே
அகிலமதிதனிற்கார்த்த வீரியனுக்கேவைரி
யாகியவன்சிரம்கொய்ய தாயே — அரி

தசரதசுதனென தரணிதனிற்பிறந்து
தாயுரையாலே வனமோடி
தசகண்டனைசிதைத்துததி என்றடுத்தோனுக்கே
தானளித்ததாயே முடிசூடி — அரி

அகிலமுழுதும்சமமாகிய தனையே நீ
ஆக்குவதற்கே மேடுபள்ளம்
சகமுடனேபலபத்திர ராமனென
ஜனனமெடுத்தா யுனதுள்ளம் — அரி

பௌதாவதாரமதிற் பிறச்சதிவிரமதை
பகராமலன்று நீயேசெய்தாய்
திவ்வியமுள்ளஉத்தம திருவடிகளேயென
தேடும்அடியார்க் கருள்பெய்தாய் — அரி

யாதவகுலத்தில் வந்தவதரித்துகஞ்சனை
ஆதம்செய்தாயே யெனதுகண்ணா
பாதாரவிந்தமிக்க வேலனுக்கருள்புரி
பதித்தயவானே மலர்க்கண்ணா — அரி

உரகசயனவுமதருளே யல்லாமல்வே
றுண்டோசொல்லு மெனதுகண்ணா
பரமபுருஷதிருபத்த வல்லகண்
பாரும்பாரும் மலர்க்கண்ணா — அரி

ரதாரவாதிஷ்ட மஷிபூரகமதி
லாடும்ஈஸ்து யிருகண்ணா

தாராதலத்திலுந்தன் தயையன்றிவேருண்டோ
தானேயுகர்ந்து சொல்லும்கண்ணை அரி

புண்ணியனே தசரதா பொன்னிணைகதிஎன
போற்றிசெய்தேனே எனதருவே
கண்ணனே தயைபார் கார்வண்ணயினி
கதியெனவும் தொழுதேன்குருவே அரி

பங்கயபாத மங்கைசமேத
பாலன்சுப்புராயனும் போற்ற
சங்கையகலச்செய் சமயம்கணியாகர்
சச்சிதானந்த புகழ்ந்தேற்ற அரி

கல்யாணத்திற் வரும்மங்கள தருவை இவ்விடம் பாடிக்கொள்ளவும்

சக்கிரவர்த்தி திருமாலூர்த் திருவடிக்கே சரணம்.

சீதா கல்யாணம்

முற்றிற்று.

25784

புதிய நாடக விளம்பரம்.

மகேந்திர மாலை	1	0
வைத்திய திறவுகோல் 12 பாகம் ஒரே கட்டடம்	0	12
கந்தர்நாடி சோதிடம்	0	8
சர்க்கேயர்நாடி சோதிடம்	0	8
புஜண்டநாடி	0	5
சோதிட அரிச்சுவடி முதல் பாகம்	0	4
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0	4
வைத்திய அரிச்சுவடி	0	4
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0	4
புண்ணிய சரித்திரமாகிய சக்குபாய் சரித்திரம்	0	8
வித்துவபக்தியிற்சிறந்தகுசேலமுனிவர்சரித்திரம்	0	8
பப்ருவாகன் சண்டை	0	8
புலந்திரன் களவு நாடகம்	0	6
வெங்கடேசபெருமாள்நாடகம்	0	6
[illegible] நாடகம்	0	6
அர்ச்சுனன் தபசு	0	6
கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்	0	6
நளாயினி நாடகம்	0	6
குறவஞ்சி நாடகம்	0	8
நாடுபிடி சண்டை நாடகம்	0	8
கன்னராஜன் சண்டை	0	8
[illegible] சண்டை	0	8
அரவான் களப்பலி நாடகம்	0	6
அல்லி நாடகம்	0	6
[illegible] நாடகம்	0	6
துரோபதா மாலையீடு	0	6
மன்மத நாடகம்	0	6
[illegible] கல்யாணம்	0	10
சுந்தரி மாலையீடு	0	8
கண்ணன் ஜலக்கிரீடை என்னும் கிருஷ்ணவிலாசம்	0	8
அபிமன்னன் சண்டை	0	8
பலராமர் கருடன் சத்தியபாமா கர்வபங்க மென்னும் ஸ்ரீ ராம தரிசனம்	0	6
பாரதபோரில்பத்தாநாள்யுத்தமாகிய பீஷ்மர் சண்டை	0	6
ஸ்ரீராமரால் மோக்ஷமடைந்த இராவணசம்மார நாடகம்	0	8
காசிமோக்ஷம்	0	6
வனிபேற்ற நாடகம்	0	6
பவளக்கொடி	0	6
சாவித்திரி நாடகம்	0	6
தாமரைத்துய்யன் சண்டை	0	6
தாடகை சம்மாரம்	0	6
காண்டவன தகனம்	0	6
கீசகசம்மார நாடகம்	0	8
[illegible] நாடகம்	0	6
மயில்ராவணன் சண்டை	0	
தமிழறியும் பெருமாள்	0	6
சித்ராங்கி மாலையீடு	0	6
திருநீலகண்ட நாடகம்	0	6
சுப்பிரமணியர் சூரசம்மாரம்	0	6
சகஸ்திரகண்ட நாடகம்	0	6
முதல்நாள் சண்டை	0	6
கோவலன் நாடகம்	0	6
ஜராசந்தன் நாடகம்	0	8
காளிங்கமர்த்தனம்	0	8
இராஜசூயயாக நாடகம்	0	6
ருக்மாங்கதன் சரித்திரம்	0	6

மேற்படி நாடகங்கள் தேவையுள்ளவர்கள் சென்னை சூளை சாமிப்பிள்ளை வீதி, 54-வது நெ. வீடு சூளை-முனிசாமி முதலியாரிடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

சூளை-முனிசாமி முதலியார்,

நெ. 54, சாமிப்பிள்ளை வீதி சூளை, மதராஸ்.